

ڕۆمان

فرمییسی به فر
PDF4Kurd

عه بدولقادر سه عید

٢٠١٢

ناوی: کتیب: فرمیسی به فر
نوسەر: عەبدولقادر سعید
بابت: رۆمان
مۆتیفی بهرگ:
خاتوو: لازۆ عەبدولقادر سعید (تەمەن ۶ سال)
دیزاینی ناوەرۆک: میکمەت مەعروف
بەرگ: ئارام علی
تایپ: ئالین
نۆبەتی چاپ: یەکمە
چاپخانه: کارۆ
تیراژ: ۱۰۰۰ دانە

لە بەرپۆهەبەرایەتی گشتی کتیبخانه گشتییهکان
(ژمارە ۱۱۶۸) ی سالی ۲۰۱۲ ی پیدراوه.

له سالیادی کارهساتی ههله بچهدا

ئه ٤ بهرهمه له سهه ئه رکی

وه زارهتی شههیدان و کاروباری ئه زفاله کراوه کان

له جاب دراوه

ئەگەر مېژوو وەك چۆن روويداوه بنوسرىتتهوه،
ئاخۇ دەبىت نەوهكانى ئاينده ..
چۆن يادمان بكنهوه؟!

عەلى .. رۆحى سەردەمىكى كوردىيانە

فەبات عەبدوللا

(١)

سالانىكى دوورودىژە، ئىمە تەنھا لەمىانەى فۆتۆ و ئىنشاوھە لەبجەمان پىدەگات. راستىيەكەى كە باسى ھەلەبجە دەكرىت راستەوخۆ وىنەى ئەو قوربانىانەمان دىنەوھە بەرچاۋ كە لە ھەمان كاتدا مېژووۋى رودانى كۆستە گەورەكەيە. ھاوتەرىب لەگەل ئەم پىشاندانە بەردەوامەى وىنەكانى ھەلەبجە، گوتارىكى ئىنشايىش ئامادەيە كە ھەلەبجەمان تەنھا لە يەك كايەدا بۆ كورت دەكاتەوھ؛ ئەويش كايەى سىياسەت و واوتەرىش كايەيەكى حىزبىيە كە جگە لە گوتارى قوربانى چى دىمان پىناليت.

بەكارھىنانى ئەم مېژووھە وىنەيىە لەلایەن گوتارى باوھوھ، بەدبەكارھىنانىكى يەكجار وىرانكەر بووھ.

قەسەى پىناوېت، لەدەرەوھى دەقى نوسراو و تەنانەت كەردەى شۆرشگېرەنەشدا، وىنەكانى ھەلەبجە بوو بە ئامرازى چوونە ناوھوھى نەتەوھەك بۆ ناو مېژوو، بەلام بەكارھىنانى يەكبىنەى وىنەكانى ھەلەبجە بەتەنىشت گوتارى سىياسى باوھوھ بەمەبەستى يادھىتانەوھە و ئنجا پىشاندانى كۆستىكى لەو جۆرە ھەر

به ته نهها له میانه ی سیاسته وه، ئیتر وینه کانی شی ورده ورده گۆریوه به که رهسته ی بی گیان. ئاخر وینه بو خۆی که رهسته یه کی گرنگی (گه یاندن) ه له دهره وه ی زمانی ئاخوتن، بۆیه کاتیک گوتاری سیاسی ئینشایی ده بیته زمانحالی ئهم وینانه، وینه کان میژووی خویان له ده سته ده دن و ده بنه خاوه نی میژوویه کی نوو. به واتایه کی دی؛ ئیمه ئیستا ئیتر خاوه نی کۆمه لیک وینه و یاده وه ریین که مه رج نیه خاوه ن هه مان ئه و حیکایه تانه بن که وینه کان خویان له راستیدا هه لگرین.

(۲)

له مه ر هه له بجه ئیمه تا نه ا هه ر به و ده قانه ئاشناین که باس له سه فه ر و سه ره لگرتنی هه له بجه ییه کان ده که ن، چیرۆکی را کردن و هه ولی دواساته کانی خۆر زگار کردنی ئه ندامه په راگه نده کانی ئه و خیزانانه ی که دۆزه خی به عسی ته نانه ت مافی بیکه وه مردنیشی لی زهوت کردن. ئیمه تا ئیستا ته نه ا به و یاده وه ریانه ئاشناین که له بریتی به رامه ی هه ناری سالج خانی و لاره شه ی ناو باخه کانی گولان و سازان و عه بابه یلی، هه مووی بۆنی میوه ی گه نیویان لی هه لده ستیت. چاره که سه ده یه که و ئیمه له هه له بجه له گه ل ئه و کاراکته رانه دا ده بینه هاوه ل که پشتیان له دۆزه خه که ی هه له بجه و (ئاو ر بۆ پی شه وه)^(۱) ده ده نه وه!

عەيامىكى دوورودرىژە ھەلەبجە ھەر تەنھا لەمیانەى
ئەو جەستە راکشاوانەى کوچە و کۆلانەکانى کانى قولکە و
پىرمحەمەد و مۆردانە و کانى عاشقانەو دەبىنن كە ھەر
دەلىيت خەلکەكەى بە چاوى والاوه خەوتون.

لەراسىتىدا قوربانىيەکانى ھەلەبجە لە
قوربانىيەکانى تىرى دەستى فاشىزىمى بەعسىي ناچن،
ئەمان پىش كوشىتىيان چاويان کلۆم ناكرين و روخساريان
ناشاردىنەو، ئاخىر جەللادى بەعسىي پىش كوشىتى
فىزىكى قوربانىيەکانى، دەبوا روخسارى قوربانىيەکانى
بىسپرىتەو. بە واتايەكى دى؛ ئەو جەللادى بەعسى بوو كە
نەيدەتوانى قوربانىيەکانى بە چاوى كراووه ببىنيت.

"جەللاد بۆيە دەمانكوژىت بو ئەوھى چى دى
روخسارمان نەبىنيت، چونكە روخسار نىشانەى بوونى
ئىنسانىانەى ئىمەيە لە دنيادا (...). جەللاد لەم پىرۆسەى
تەلاقدانى جىهان و دەستەلگرتنە لە ئىنسانىيەتى خۆى،
پىويستىيەكى زۆرى بەو ھەيە ئەوھى دەيكوژىت
روخسارى نەبىت و سىماى ئىنسانىانەى شىوئىنرابىت.
چونكە وەكو فەيلەسوفى لىتوانىايى ئىمانۆيل لىقىناس
دەلىت: روخسار ھەمىشە ھەلگىرى پەيامىكە كە قەتل و
تىرۆرمان لى قەدەغە دەكات، ببىننى ھەموو روخسارىك
بىرھاتنەوھى ئەو راستىيەيە كە پىمان دەلىت تۆ بوت نىە
كەس بكوژىت"^(۱).

بە عەس لە ھەلەبجە دەستی نە دەگەشتە
قوربانییەکانی، نەیدەتوانی قۆلبەستیان بکات و چاوی
روخساریان بشاریتەو، بە پیچەوانە ئەنفالەو، بە عەس
نەیتوانی روخساری قوربانییەکانی بۆ ھەتاهەتایە
بشاریتەو و گۆرغەرییان بکات، بۆیە بۆ ناشرینکردنی
روخسار و دەموچاوی قوربانییەکانی، بە عەسییەکان لە
ھەلەبجە دەرگای دۆزەخیکیان بە رووی ھەلەبجەییەکاندا
کردەو، کە سەرەرای کوشتنی بەسو، روخساری
ھەمووشیان سوتاند.

(۳)

شانزەھێ سێ کۆستیکی نەتەوہییە. ئامانج لەم
تاوانە ھەر بەتەنھا کوشتن و قێکردنی ھەلەبجەییەکان
نەبوو، شانزەھێ سێ بەھەمان شیوہی تاوانی ئەنفال، جگە
لە قێکردن، تیکشکانی غروری کوردیی بوو، غروری
نەتەوہیەک جیاواز لە نەتەوہی سەردەست لە عێراقدا.

فاشیزمی بە عەسی ھەر بەتەنھا کوشتنی فیزیکی
ئینسانی کوردی لا مەبەست نەبوو، بە عەس کوشتنی کوردی
دەکردە ماددەییەکی سیمبۆلیک و پاساوی ئایینی بۆ
دەھینایەو. بە عەس پاش کوشتنیش دەستی لە
قوربانییەکان ھەلەبجە دەگرت و دەیناردنە دۆزەخ!

لە شالۆوی رفاوندی ھەزاران گەنج و پیاوی بارزانی
لە سالی ۱۹۸۳دا، کەچی تەنھا دوو مانگ دوای ئەو

تاوانه، سه‌دام حسین له وه‌لامی میدیاکاراندا وتی: "ئه‌وانه به‌توندی سزای خو‌یان وه‌رگرت و فریدرانه دۆزه‌خه‌وه" (۳).
 به‌رامبهر به‌ کورد سه‌دام حسین خو‌ی به‌ پیغه‌مبهر و
 حیزبی به‌عس به‌ ئیسلام و سوپاکه‌شی به‌ له‌شکری
 سه‌رده‌می فتوحات ده‌چواند. له‌خو‌را نه‌بوو، قه‌تلوعامی
 کورد له‌ ۱۹۸۸ به‌ناوی سوهرتی ئه‌نفاله‌وه‌ ناو‌را.
 ههر بو‌یه قسه‌کردن له‌ هه‌له‌بجه‌ ته‌نها له‌ میان‌ه‌ی
 ئینشای بارگاوی به‌سیاسه‌ت، هه‌له‌یه‌کی کوشنده‌ و
 خه‌تایه‌کی یه‌کجار گه‌وره‌یه‌.

(۴)

ئه‌و ده‌مه‌ی عه‌ره‌به‌کان له‌ جه‌نگی شه‌ش روژهدا دژ
 به‌ ئیسرائیل دوچارى شکستی گه‌وره‌ ده‌بن و روبه‌ریکی
 گه‌وره‌ی خاکی عه‌ره‌ب و هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی خاکی
 فه‌له‌ستین ده‌دۆرینن، ئه‌ده‌بی به‌رگری عه‌ره‌بی سه‌رگه‌رمی
 داتاشینی چه‌ندین پاله‌وانی وه‌همی بوو، ئه‌و پاله‌وانانه‌ی
 که‌ ته‌نها له‌ میان‌ه‌ی خه‌یالی شاعیرانه‌دا ده‌یان‌توانی
 ده‌سته‌وئێخه‌ روبه‌پو‌ی داگیرکهری ئیسرائیل بینه‌وه‌ و
 جوله‌که‌ شاربه‌ده‌ر بکه‌ن، ئا له‌و ده‌مه‌دا ئیمیل حه‌بیبی له‌
 میان‌ه‌ی رۆمانیکه‌وه‌ به‌ناونیشانی (سداسية الأيام الستة)،
 دور له‌ جو‌ش و خرو‌شى شو‌رشگێرانه‌ و له‌جیاتى
 خو‌لقاندنی پاله‌وانی ئه‌فسانه‌یی، له‌ شه‌ش تابلۆدا شه‌ش
 چیرۆکی جیاوازی گه‌رانه‌وه‌ و به‌یه‌کدی شادبونه‌وه‌ی

خیزانه فهلهستینییه کانمان پاش لهیه کدان و داگیرکردنی ههردوو بهشه که ی خاکی فهلهستین بو دهکاته دهقیکی هونهری، چیرۆکی سهفهریکی نوێ لهسایه ی سهردهمیکی نوێ که سهردهمی داگیرکاری ئیسرائیلی و شکستی عهزهبیه.

ئیمیل حه بیبی هه ر به وه وه ناوه ستیت، بو به ده فکردنی ژبانی نوێ فهلهستینییه کان له پاش شکست و لهسایه ی داگیرکردا، له رۆمانیکی تریدا به ناو نیشانی (الوقائع الغریبة فی اُختفاء سعید اُبی النحس المتشائل)⁽⁴⁾، که ده کرایت به یه کیک له شاکارهکانی ئه ده بی عهزهبی دابنریت، له پڕی ئه ده بی گالته جارپیه وه، په نا ده باته بهر پالئه وانیکی ئاسایی، پالئه وانیک که له کولتوری ئه ده بی بهرگریدا به پالئه وانی سلبی ناسراوه. پالئه وانه که ی حه بیبی هاو لاتییه کی فهلهستینی عه وام و کاراکتهریکی زه لیل و رۆحیکی تیکشکاوه. سه ره پای ملدانی بو ئه وه ی ببیته هاو لاتییه کی باشی ناو ده ولته نوئییه که که ئیسرائیله، به لام دوا جار روبه روی کاره سات ده بیته وه، کاره ساتی له ده ستدانی ئه وه ی وه کو ئینسان بژی.

به پیچه وانه ی چالاکه سیاسییهکانی سهردهمی خۆی، ئیمیل حه بیبی سه ره پای ئه وه ی هه ر له سه ره تای لاویتییه وه تیکه لی بزووتنه وه ی کۆمونیستی بووه، به لام له بریتی په نابردن بو دروشم و ئینشا، له پڕی ئه ده به وه و له بریتی خولقاندنی پالئه وانی درۆینه، له پڕی کاراکتهری ئاسایی هه لقو لای ناو میلله ته که یه وه، توانی رستیک له جومگه

تراژیدییهکانی میژووی نەتەوەکەى لەمیانەى ئەدەبەوہ
بکاتە چەند دەقیکی ھونەریی نەمر.

(۵)

عەبدولقادر سەعید لە رۆمانی فرمیسی بەفردا ،
لەپری خەمی گەران بە شوین دایک و حەزی ئاشنابوونەوہ
بەو بوونەوہرەى کە ئینسان لە حزوریدا دەگەریتەوہ بو
منالی ، لەگەل عەلیدا سەفەرمان پی دەکات. بەلام سەفەرى
پالەوانەکەى عەبدولقادر سەفەرى سەرھەلگرتن نیە ،
سەفەرى گەرانەوہ و گەرانە بەشوین ئولفەتیکی ونبوودا.
عەلى پالەوانیکی ئەفسانەى نیە ، ئەگەرچى چیرۆکی
عەلى سەرگوزشتەى کى راستینەى ھەلەبجەىە ، بەلام عەلى
ھەلەبجەىی ھەمان پالەوانەکەى ناو رۆمانی فرمیسی
بەفر نیە. عەلییەکەى عەبدولقادر ھەرودەکو چۆن گوزارەى
لە رۆحى سەردەمیکی کوردییانە ، لەھەمان کاتدا
گەرانەوہى روخساریکی نوئیە ، روخساری ئەو گەنجەى
پاش ئەوہى جەللادی بەعسى نەیتوانی بیکاتە قوربانى ،
دوور دوور فرپی دایە دەرەوہى پانتایىەکانى خۆى. ئاخىر
جەللادی بەعسى نەیدەویست کەسى دى جگە لە قوربانى ،
لە تەنیشتیىەوہ بژی. سەفەرى عەلى بە دیویکی تردا ،
سەفەرى بەجیھیشتنى پانتایىەکانى جەللاد و دەستبەردانە
لە بوون بە قوربانى.

گه پارانہوہی عہلی وہکو گہنجیکی خاوهن پرسیار،
هیچ گومانیک لهوہدا ناهیلتہوہ کہ سہرہرای خنکاندنی
هه له بجه، به لام هیشتا هه له بجه شوینی ئه و نهوہیہیہ کہ
له دمه دهمی به هاری هه شتاوه هه شتدا دور له باوهشی
دایک، شوینغهریب کران.

رۆمانی فرمیسکی به فر ههروهکو چۆن خه می
نهوہیہکی بی نهوامان بو دهگیریتہوہ، دواچار
سه فهریکیشنه به ناو ئه و کوستهی که پیی دهوتریت شانزهی
سی.

***

پهراویزهکان:

۱. تهیب جهبار: ئه و شیعراهی ئاور بو پیشهوه ددهن، دیوانه شیعر،
۲۰۱۱، سلیمانی.
۲. ریبار سیوهیلی: نهتهوه و ههکایهت، ل ۴۳۹، چاپخانهی وهزارهتی
پهروهده، ۲۰۰۲.
۳. خهبات عهبدو لا: بنه ما تیوریهکانی جوگرافیای عهسکه ری کوردستانی
باشور، ل ۲۷۴، چاپخانهی رون، سلیمانی، ۲۰۰۵.
۴. امیل حبیبی: الوقائع الغریبه فی اختفاء سعید ابی النحس المتشائل،
دار ابن خلدون، بیروت، ۱۹۷۴.

به‌ره‌به‌یانی شانزه‌ی سی دایکم مرد.
 خه‌لکی گه‌ره‌ک ته‌رمه‌که‌یان به‌ره‌و
 گورستانه‌که‌ی نزیک مالی خومان خستبووه‌سه‌ر
 شانیان. ده‌یان که‌س به‌شوین ته‌رمه‌که‌یه‌وه‌له‌سه‌رخو
 ده‌رؤیشتن. هه‌ندیکیان بی‌ده‌نگ و غه‌مبار،
 هه‌ندیکیشیان ته‌ن‌ها له‌ژیر لیوه‌وه‌ورته‌ورتیان لیوه
 ده‌هات، که‌نه‌مده‌زانی چیده‌لین. ئه‌وانی تریش
 زورینه‌ی خه‌لکه‌که‌یان پیکده‌هینا سه‌رگه‌رمی قسه‌و
 باس و گیروگرفته‌کانی رۆژانه‌ی خو‌یان بوون. من
 ئاگریک له‌ناخمداهه‌لایسابوو نیله‌نیل ده‌سووتا.
 هه‌ندی له‌هاوریکانم ده‌ستیانده‌خسته‌سه‌رشانم و
 هه‌ندیکی دیکه‌یان له‌به‌ر بیه‌یزیم له‌پشته‌وه‌به‌هه‌ردوو
 ده‌ستیان که‌مه‌ریان ده‌گرتم، نه‌وه‌کو له‌تر بده‌م و
 بکه‌وم. هه‌ریه‌کیکیشیان به‌شیوه‌ی جیاجیا دلخوشیان
 ده‌دامه‌وه، به‌لام من هه‌ر کولی گریانه‌که‌م

دانه ده مرکایه وه ... گۆرستانه که پرو به ریکی فراونی
 داگیر کردبوو. به جۆره ها درهخت رازینرابوو، هه ر
 درهخته ی مانایه کی تایبته و هیمایه کی جیاواز بوون
 بۆ ئه وانه ی له سه ر گۆری ئازیزه کانیان ناشتویانن.
 هه ر گۆریک ناو و نازناو و میژووی له دایکبوون و
 مردنیشی له سه ر تۆمار کرابوو. به جۆریک مرۆف
 هه زی ده کرد یه ک به یه ک نووسراوی سه رکیلی
 گۆره کان بخوینیته وه و هۆکاری مردنه کانیشیان
 بزانیته. ده یان جۆر گۆلی رهنگا و رهنگ له سه ر گۆرو
 ده ورو به ره کانیان نیژرابوون. به تایبته به هاری ئه و
 سه له چه ند ههنگاوی پیش واده ی خو ی که وتبوو.
 ئه گه رچی بینینی گۆلی رهش له ویدا دل ی
 ئاماده بووانیان تهنگتر ده کرد، به لام ئه مهش پاساوی
 خو ی هه بوو که ئازیزه کانیان له سه ر گۆره کانیان
 ناشتبوویانن. بۆنی گۆله کان که له بۆنی ده یان جۆر
 عه تری تیکه لکراو ده چوو، وای لیده کردیت زیاتر
 بمینیته وه و جییان نه هیلیته. به تایبته ی کاتیکی ده تبینی
 چه ندین په پووله ی بال نه خشیانی رهنگا و رهنگ و
 سه دان زینده وه ری بالگرتووی جۆراو جۆر ده هاتن و
 ده چوون. پۆل پۆل و تاک تاک بالنده ی رهنگا و رهنگ
 ده هاتن و ده چوون و به جریوه و قریوه خوشه کانیان

ئاھەنگىكى وايان سازکردبوو كە ھەر كەسەي
 بەگويرەي ئەوساتە دەروونىيەي كەتتىدا دەژى
 بيگونجىنى. ئەگەرچى ئەوئى گورستانىكى بىدەنگو
 ھىمن بوو، بەلام بەوہى ژيان بەجۆرىكى تر ئاوەدان
 بوو، ھەستت دەکرد ژيان بەگشت جوانىيەكانىيەوہ
 دووبارە دەبىتتەوہ، وەلى بەشئوہىيەكى جياوازتر. بەناو
 گورستانەكەدا دەروىشتىن، دەنگى مەلاكە لەپىشەوہى
 خەلكەكەوہ دەگەيشتە ھەمووان. كە بەشئوہىيەكى
 قەتارەيى بەنيو كىلەكاندا رىيان دەکرد، ئەو گورپەي بۆ
 دايكەم ئامادەكرا بوو دەكەوتە بەشى ئەوسەرى
 گورستانەكەوہ. گورپىكى قول و تاك و تەنيا،
 پىچەوانەي سالانى زووى جەنگە خويناويەكە، كە
 ماوہى ھەشت سالى خاياندو لەھەموو گورستانىكدا
 ھەمىشە دەيان گور ئامادە كرابوون بۆ ناشتتى
 سەربازە كوژراوہكانى بەرەي جەنگ، كە پوژانە
 دەيان سەربازى كوژراو بەسەر گورستانى شارەكاندا
 دابەش دەكران. مەلاكە بەقامكە باريك و درىژەكەي
 شوينى دانانى تەرمەكەي دايكى دەستنىشان كرد.
 تادەھات خەلكەكە لە تەنىشت گورپەھەلكەندراوہكە
 كۆدەبوونەوہو چوار دەورى گورپەكەيان دەتەنى.
 ەمامەي سەرى مەلاكە لەنيوان خەلكەكەدا سپى

ده چووه وه که له ناوه پراستدا به چیچکانه وه دانیشتبوو. هه ولما بچمه ته نیشته دایکمه وه، خه لکه که رییان بو چۆلکردم. له ته نیشته سه ریه وه کوشکه له م کرد. دهستم به بهشی سه ره وهی ئه و جاجمه دا ده هینا که درابوو به سه ر ته رمه که یدا. له گه ل ئه وهی دلته نگیه که م ری بی رکردنه وهی قوولی لیده گرتم، به لام بیره وه ری ئه و هه موو ساله زۆرانه م له گه ل ئه و دا ژییانی خۆم ده هاته وه پیش چاو. هه زم ده کرد سوچی سه ره وهی جاجمه که لابه م بو دواين جار پوو خساری ببینم و ده ست بخرمه ناو دهسته سپی و له رزۆکه کانیه وه، که پیریه تی برستی لی بریبوون. بو دواين جار تیر له چاوه پر میهره بانیه کانی بروانم، ئه گه رچی دنیشش بووم چاوه کانی بو هه میشه لیک نابوون. خه لکه که ده ستیان ده گرتم و نه یانده هیشت، به لام نه مده زانی بوچی. مه لاکه فه رمانی کرد جاجمه که ی له سه ر لابه دن. هه روایان کرد، هه موو هه ستانه سه ری، که س نه ما به دانیشتنه وه هه موو له دایکم راده مان، وه ک ئه وهی بیر له شتی بکه نه وه که نازانن و ده یانه وهی چۆنیته له گۆرنانی که سانی تر بزائن. دوو گه نجی به هیز دایکمیان به بهرگه خامه سپیه که وه بو ناو گۆره تهنگو شیداره که داهیلایه خواره وه، دلم

هيندهى تر گوشرا. گريانم نه‌ما، فرميسكه‌كانم
 وشكايان هاتو تهنه‌ها هه‌نسكم هه‌لده‌داو هيچى تر.
 هاوړيكانم هاتنه تهنيشتمه‌وه، دلنه‌واييان ده‌كردم.
 له‌گه‌ل هه‌لدانى يه‌كه‌م خاكه‌نازه‌ گلدا موچوركه‌يه‌ك
 له‌ته‌وقى سه‌رمه‌وه هاتو له‌نووكى په‌نجه‌كانى پيمه‌وه
 ده‌چووه ده‌ره‌وه. خه‌لكه‌كه سه‌رى گوړه‌كه‌يان
 داده‌پوشى به‌پريزه‌وه باسيان له‌دايكم ده‌كرد.
 به‌به‌زه‌يى و سوزيشه‌وه له‌منيان ده‌روانى. نه‌گه‌رچى
 زوركه‌سيس له‌ئاماده‌بووان چيروكى منيان نه‌ده‌زانى،
 به‌لام به‌هوى په‌ريشانى حالى منو و سوزى نه‌وانه‌ي
 چيروكى منيان ده‌زانى نه‌وانى تریش به‌هه‌مان
 سوزه‌وه لتيان ده‌روانيم. دواى نه‌وه‌ي مه‌لاكه هه‌ندى
 چيروكى كورت كورتى ده‌رباره‌ي چاكه‌و خراپه‌و
 ژيان و مردن گيړايه‌وه. وهك پاك‌كردنه‌وه‌ي روحي
 ئاماده‌بووان كه به‌هيمنى گوښيان گرتبوو، به‌هه‌مان
 هيمنيه‌وه هه‌ستانه سه‌رپي و نيگه‌رانى خوږيان بو
 ده‌ربريم و يه‌ك له‌دواى يه‌ك مالئواييان ده‌كردو
 به‌جتيان ده‌هيشتم. منيش هه‌ر دوا به‌دواى نه‌وان
 هه‌ستام بروم و گوړه‌كه‌ي دايكم جى بيلم. نه‌متوانى
 جاريكى تر هه‌ولمدا هه‌ر نه‌متوانى، پتيه‌كانم تا ده‌هات
 قورستر ده‌بوون. نه‌گه‌رچى ده‌مزانى مردن

چاره‌نووسیکی سروشتیی یهک له‌دوای یه‌کی
 مروّقه‌کانه، به‌لام گه‌رانه‌وه بو ماله ته‌نیاکه‌م،
 له‌دلنیاایی و له‌جیه‌یشتنی گوره‌که‌ی دایکم په‌شیمانی
 ده‌کردمه‌وه. ده‌مزانی (ته‌نیاایی گورپیکی ته‌نگه) ته‌نگتر
 له‌گوره ته‌نیاکه‌ی دایکم. ئه‌و روره‌شم هه‌ر له‌گه‌ل
 دایکدا به‌سه‌ر برد. من زور دوامو ئه‌و هه‌ر بینه‌نگ،
 من زور بانگم کرد ئه‌و بی وه‌لام. پرسیارم له‌زور
 شت ده‌کرد. ده‌مپرسی دایکه گیان ناترسیت؟ تینوت
 نییه؟ دایه ئه‌ی نات‌ه‌ویت گوی له‌دواین ئه‌ندیشه‌ی من
 بگریت؟ ده‌زانی چه‌نده سه‌رسامم به‌کاتی گیانه‌لاکه‌ت؟!
 که چاوه‌کانت تی بریبووم و هه‌ر به‌چاو پی‌ت ئه‌ووتم؛
 عه‌لی کوره تاقانه‌که‌م مه‌گری. من ده‌چم بو ئه‌وی، بو
 لای گشت خیزانه ژه‌ه‌رباران کراوه‌که‌ت. له‌وی
 چیرۆکی تویان بو ده‌گیرمه‌وه، باسی هه‌موو شتیکیان
 بو ده‌که‌م. هه‌موو ئه‌و جوان خاسیانه‌ت باس ئه‌که‌م
 که زور جار ئیواران ژنیکی سه‌رگه‌ردان، دیوه‌ره‌یه‌ک
 یان منداله بی نه‌واکانت له‌گه‌ل خوتدا ده‌هینایه ماله‌وه
 و پیشت ده‌ووتم: دایه‌گیان ئه‌مشه‌و میوانیکمان هه‌یه
 ره‌نگه ئه‌و برا بچوکه‌که‌م، یان خوشکه ناوه‌نجیه‌که‌م،
 یان دایکه چاوه‌روانه‌که‌م یاخود ره‌نگه باوکم پی‌ت. که
 له‌کاره‌ساتی ژه‌ه‌ر بارانکردنی شاره‌که‌ماندا ون بون و

هیچ دەر باره‌ی چاره‌نووسیان نازانم. دل له دل نه‌ده‌ی
 دایه گیان هه‌ژاران له‌هه‌ر شوینیک بن ئاسمان
 پیخه‌فو زه‌وی پاخه‌ری خویانه، ئه‌مشه‌و میوانی
 ئیمه‌ن و ده‌بی به‌دل له‌گه‌لماندا پینکه‌ن. چیرۆکی زۆر
 درێژترم بۆ ده‌گی‌رایه‌وه ئه‌و هه‌ر بیده‌نگ بوو. منیش
 ئه‌مدایه‌ قولپی گریان و خه‌می دووری دایکم ده‌بوون
 به‌ فرمی‌سک و هۆن هۆن به‌ چاوه‌کانمادا ده‌هاتنه
 خواره‌وه. به‌بیره‌وه‌رییه‌ شیرینه‌کانی دایکه‌وه‌ خه‌ریک
 بووم. ورده‌ ورده‌ هه‌ستم ده‌کرد مردنی ئه‌و ده‌بی به
 حه‌قیقه‌تیکی تال. له‌چه‌شنی ژه‌هری مار به‌لام هه‌ر
 ده‌بی بیچیژم. ئه‌و ژه‌هره‌ی که نازانم له‌دوای
 خواردنه‌وه‌ی ده‌مکوژی یان ده‌ژیم. هه‌ستم ده‌کرد
 ته‌نیایم ده‌بی به‌چاره‌نوسیکی ئاشکراو پون و ده‌بی
 خۆم له‌گه‌لیدا بگونجینم و بریاری ژیان‌ی له‌گه‌لدا
 یه‌کلایی بکه‌مه‌وه. هه‌ستامه‌ سه‌رپی و هه‌ندی به‌ردی
 ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌م کۆکرده‌وه‌و به‌چوارده‌وری
 گۆرکه‌ی دایکه‌مدا دامنان. وه‌ک ئه‌وه‌ی خه‌ریکی
 پاراستنی خۆشه‌ویستی دایکم بم. نازانم بۆ وامکرد.
 به‌لام ده‌مزانی ده‌بی شتی بکه‌م، هه‌رشتی که نیشانه‌ی
 ریزو خۆشه‌ویستیم بی بۆ ئه‌و، ئینجا جیی بیلم.
 خه‌ریک بوو دره‌نگ بی، چونکه‌ کات جیی هیشتبووم.

وهك جيھيشتني ھاوپڙيھه ڪي بي وھفا له ڪاتي
ليقھومان و سھرگھردانيدا. به تھنھا درھخته بالا
بھرزھكان و ڦوپھني گولھ ڀھنگاوپھنگھكان و بالندھ
خوشخوانھكان نھبيٽ. جاري ڪي ترھه ستم به ڙيان
ڪردھوھ، لهوھ تيگھيشتم دواي مردني داڪھ ھاچھرم
ھيشتا ڙيان بهھموو مھرگھسات و جوانيھڪانيھوھ ھر
بھردھوامھ. .

***

گه یشتمه مالّه وه. ئەمجاره كەس دەرگای
لینە کردمه وه. دەمزانی ئەو له وئ نیه، له شوینیکی
تاریکو نوته کدایه. هەر له جه پرسی دەرگا کهم ئە داو
کەس وه لامی نه ئە دامه وه. دەستم کرد
به گیرفانه کاندا کلیلی دەرگای مالّه ته نیا کهم دەر بهیتم
نه مدۆزیه وه. هه موو گیرفانه کانی خۆم گه پام ته نانه ت
هه ردوو تاکه پیلأوه کانی خۆم دا کهند. زۆر گه پام
نه مدۆزیه وه. ویستم بگه پیمه وه بۆلای دایکم،
تاده گه مه لای ئەو به شه قامه که دا بچمه وه و
گۆرستانه که شه بگه پیم، یان هه ره یچ نه بیته وه کو
هه موو جاریک که وا راهاتبووم، که ئاسته نگیکم بۆ
پیش هاتی، په نام ده برده لای ئەو و ده مپرسی؛ دایکه
گیان ده بیته چی بکه م؟ چۆن چۆنی رزگارم بی له م
ئاسته نگو هه لدیره؟ له ویش لیی بپرسم کلیله کانم
چیان لی به سه رهات! له کوئی جیم هیشتن؟ هه ر وه کو

به هانه یه کیش بچمه وه لای بیره وه ریه کانی ئه و وه سه ر
 له نوئی تیئه لچمه وه. هه نگاوم هه له هینا وه ک ئه وه ی
 ده مو یست وابکه م. له نا کاو له ز په ی کل یله کانی خۆم
 ئا گادا ر بوومه وه که له نیوان په نجه کانی ده سته چه پمدا
 جۆلانه یان ده کردو پیکه وه دنووسانه وه. هه ناسه یه کی
 قوولم هه لکیشا، له بهر خۆمه وه وتم ئای دایه گیان
 مردنی تو هه موو شتیکی له بیر بردومه ته وه ته نها
 خۆشه ویستی تو نه بیته. به پرتا و ده رگا که م کرده وه،
 سه ره تا چوومه ژوره که ی دایکم بۆنم به هه موو
 ژووره که وه کرد. به تایبه تی سه ره پۆش و ته زیحه
 در یژه به جیما وه که ی. هیشتا تیر نه ببووم له بۆنی
 یادگارو بیره وه ریه شیرینه کانی ئه و. ده رگای ژووره
 داخرا وه که ی خۆم کرده وه، چا وه کانم چوونه سه ر
 تابلۆ هه لواسرا وه که ی سه رو چرپا ئاسنینه که ی خۆم.
 نه مزانی سه ره تا له کو یوه ده ست بکه م به سه یر کردنی
 تابلۆ که. وه ک بینه ریکی ناشی که نازانی جوانیی
 تابلۆ یه ک له کو یدایه و ناشزانی نه یینی جوانییه کان
 له یه ک جیا بکاته وه، هه ر له تابلۆ که م ده پروانی، که
 تابلۆی شار یک بوو هه موو مرۆقه کانی تیادا
 مرد بوون. هه وریکی سپی به سه ر شاره که وه
 را وه ستابوو که تنۆک تنۆک تو ره یی لی ده باری.

ئەگەرچی هیشتا بۆنى ژيانى لىنە برابوو. ئەو شارەى
 كە بىگومان بووم رۆژى لە رۆژان شارى گاگۆلكى و
 سەرەتاي ژيانى من بووه. ساتەكانى دواى مردنى
 دايكم سەختتر دەبينى لەچا و ئەو تابلۆيەى كە
 چاوهكانم پىي رها تىبون، بەلام دواتر زۆر نەينى ترم
 دۆزىه وه لەو تابلۆيەدا، كە پىشتەر چاوهكانم نەيان
 توانىبوو بيان بينى و هەستيشم بەو هەموو نەينىيە
 شاراوانە نەكردبوو لە تابلۆكەدا دليان دەكردم بە
 تىنۆكيك ئاو. هەستم بەو راستىيەش كرد كە بۆچى
 ئەم شارە بى چەكو جوانى پەرورە كراوه بە
 ويرانەخاك، هەرچى زىندەوهرى ئاسمان و
 سەرزەوئىشى هەيە ژەهر باران كراون. چومە بەردەم
 كتيبخانەكەم، ديوانە شىعەريەكەى حافزى شىرازىم
 هەلگرت، كە لەپىشەوهرى كتيبخانەكەمدا دامنا بوو، تا
 هەميشە لەپىش چاوم بىت. ماچم كردو توند
 بەسنگمەوه نوساند، هەر وهكو بۆنى سۆزى دايكايەتى
 بكەم. چونكە چەند سالىك لەمە و بەر دايكە هاجەرم
 بەبۆنەى هاتنى جەژنى نەورۆزەوه پىشكەشى
 كردبووم. كە دەيزانى دلم بەو شىعەرە غەمگىن و
 بەسۆزانەى ئەو دەكرىتەوه. هەمان ديوانە شىعەريش
 بوو هانىدام فيرى زمانى دايكم بىم، كە بەداخەوه

نازانم ناوی چیبوو. ئەو زمانەى پۆژگار چەند
وشەیهەک زیاتر نەبیت هەمووی بیر بردبومەو. دیوانە
شیعرییەکەى حافزى شیرازى بەهەردو زمانى فارسى
و کوردى چاپکرابو که مامۆستا حەقیقى لەزمانى
فارسییەو و هەرگیزابوو بۆ سەر زمانى کوردى.
ئەگەرچى زۆر درەنگ بوو بۆ فێربوونم، وەلى
ئەندىشە قولەکانى من و هاوکارى نەوهدى ئەو کورده
شۆرشگێرانهى پاش نسکۆى شۆرشى ئەیلول لەسالى
١٩٧٥ دا لەبەر دڕندایەتى رژىم دژى گەلى کورد
نەیاندهتوانى بگەرپینهو و زىدى خۆيان. لەئاوارەیدا
مابونەو و لەو شارەدا نىشتەجى ببون. لەرپى
ئەوانىشەو دەیان کتیبى شیعەر و چیرۆک و
بەسەرھاتى سەر سورپهینه ریشم دەستکەوت
دەمخویندەو و زۆر جاریش لەکەشکۆلە تايبەتیه کەمدا
دەمنوسینهو و تا بەتەواوەتى فێرى خویندەو و
نوسینیان بىم. تەنیاى پۆژ لەدواى پۆژ وەک تۆرى
جالالۆکە چوار دەورى دەتەنیم. بەجۆرىک بەیانیان
کە دەچوومە سەر کار هەستم بە تارمايى
جالالۆکەکان دەکرد، کە لەسەر دەرگا و بنمیچ و
هەموو جییه کى ماله کەمدا سییه رەکانیان دەهاتن و
دەچوون. هەرکاتىکیش لە کارەکەم دەگەرمامەو،

به ئاشكرا دەمبىنين دەرگاگەم لى دەتەنن و رپى
 چوونە ژوورەوہەم لى دەگرن. ناچار دەكەوتمە
 پساندى پەتە سفت و رايەلە پيچا و پيچەكانيان، بەلام
 لەھەموو لايەكەوہ بەسەدان جالجالۆكەى ھارو ھاج لە
 جۆرى گەورەو بچووك و ھەولئى چىنى دەرگاگەيان
 دەدايەوہ. ديسان بە ماندووبوونىكى زۆر رايەلەكانيانم
 دەپساندەوہ و دەچوومە ژوورەوہ، ئەو پۆژانەشى كە
 لەكارەكەم دوا دەكەوتم و درەنگ دەگەرامەوہ ئەوا
 رايەلە چرەكانى ئەوانم پى نەدەپسىندراو لەتاو
 ماندوويەتى ھەر لەسەر شەقامە تاريكەكە تا بەيانى
 دەمامەوہ و لەوئى پۆژم دەكردەوہ. بۆيە بريارمدا
 لەوہولاكە چوومە دەرەوہ دەرگەى سەرەكى مالاكەم
 كلۆم نەدەم تەنھا ژوورەكەى خۆم نەبىت كە مەترسى
 چىنى كەمترەو پساندى تالەئالۆزەكانيشى ساناترن.
 چەند مانگىكم بەم جۆرە گوزەراندا. ئەگەرچى پۆژانە
 سەرم لەگۆرەكەى دايكم دەدا، بەلام لە ترسى
 جالجالۆكەكان و ھەموو ئەونھينيانەى لە ژوورەكەمدا
 كەبۆم نەدەكرانەوہ ھەر زوو دەگەرامەوہ و زۆر
 لەوئى نەدەمامەوہ. ئىتر ناچار دەبووم ژوورە
 تەنياكەى خۆم جيپھيلم و لەژوورەكەى دايكم و لەگەل
 تارمايەكانى ئەو و ھەموو بىرەوہريەكانى لەو

ژوورهدا که سوکنا بیان پیده به خشیم و خه مه کانمیان
 سوکتر ده کرد. هه ستم ده کرد خه وه که م هیمن تره و
 ئارام تریش ده توانم بیربکه مه وه، به لام ئه وه ی زور
 سه رسامی کرد بووم له و ژوورهدا دایکم بوو، که
 زور جار شه وانه ده هاته خه ونم و به ئارامی لئی
 ده پروانیم و هیچی نه ده گووت. هه ستم ده کرد چاوه کانی
 پرپ له گله یی و گازنده، که بو چی ناتوانم به
 یه کجاری ئه و جالجالوکه کانه ده ربکه م و خوُم له
 ته نیایی رزگار بکه م. له راستیدا ئه و ماله بو من هه موو
 شتیک بوو. ته نانه ت له زور شتی پیروزیش
 خوشه ویستتر بوو لام، به لام نیگا به رده وام پر
 له گله یی دایکم له خه ونه کانمداو ئه و جالجالوکه
 بیزار که رانه ورده ورده خه ریک بوو تیروانینیان
 ده گوریم. تا گه یشتمه ئه و بروایه ی که خوشه ویستی
 سنووری بو نیه، له هه ر شوینیک بیت ده توانیت دلت
 پر بیت له سه زو وه فاو خوشه ویستی. له هه ر کوئی
 بیت ده توانیت پرشنگی دلت بنیریت بو ئه و که س و
 شوینه ی خوت ده ته ویت. خه یالم که وته وه سه ر وینه
 هه لواسرا وه که ی سه رووی چرپا ئاسنینه که م. که دایکه
 هاجه رم هه لیواسی بوو، دیاره ئه ویش هه روا بی
 مه به ست هه لینه واسی بوو، به لکو مه به ستی سه ره کی

راھینانی چاوهکانی من بوو بهو تابلویه و هوکاریکی
باشیش بوو له گه له لکشانی ته مهنی مندا خه یاله کانم
گه وره ببن و فراوانتر لیی ورد ببه وه. هه ستیشم
ده کرد ئه و تابلویه زور نهینی تیا به که پیوستیان به
درکندن هه به. هه به کاریگه ریی ئه و تابلویه ش بوو
که سه ره تا هه و لمدا شتی له هونه ری شیوه کاری
فیربیم، دوا جاریش بووه تاکه ئاره زووم، تا دهستم
کرد به هه و لدان بو زانینی نهینه کانی په یکه رتاشی و
سه ره تا شتی کیش له و هونه ره فیربووم. دواتر
قولبومه وه و تیایدا قالبووم. ده شمزانی دایکه هاجه رم
هیشتا ئه و ئاواته ی نه هاتوته دی که من به خیزانه ون
بووه که ی خوُم شاد ببه وه، یان هه ره یچ نه بیت شتی
له چاره نووسی ونی ئه وان بزنام. به هانه ی زور
باشیشم کو کرد بووه تا بریاری گه رانه وه بدهم بو ئه و
شاره ی کاره ساتی شانزه ی سییان به سه ردا هینا. به م
کاره م هه م خوُم له ته نیایی رزگار ده که م و هه م
دلنیاده م له چاره نووسی خیزانه که م به سه رجه م
ئه گه ره کانیه وه. له هه مووشیان گرنگتر هیواکه ی دایکه
هاجه رم دینمه دی که به خه می ئه و شاره وه هه ر له
شانزه ی سیندا گیانی سپاردو بو دوا جار جیی هیشتم.

***

(باوکه) من پرسیارده که مو هیچیتر...

تهنها به پرسیار ده توانم هه رهس به نیگه رانی
خۆم بینم و نه یهیلیم. باوکه من ناتوانم چاوه پروانی
وه لām بم. ئه وهی مه به ستمه تهنها پرسیار کردنه و
هیچیتر، چونکه وه لāmه کان دلنیام ده که نه وه له و
قه ده ره ی ده بیت پیی قایلیم و بیر له نیگه رانی
نه که مه وه که سه رچاوه ی به رده و امی ژیانه بو مروّف.
باوکه .. پرسیاره کانم قولنن. من له تاریکایی ژیانه وه
ده پروانمه ئه فسوونی ژیان. ده زانم هه موو ئه و
کاره ساتانه ی منیان فیّری گومان و پرسیار کرد له
راده به در زه حمه تنو ته نانه ت له هه وسه له و توانای
مروّف به درن.

من چه ز ئه که م هه موو رابردووم وه ک خوی
بگیرمه وه هه موو داها تووشم به نوو سینه وه ی
سته مکارییه کان گونا هبار نه که م ... باوکه له بیمانایی

ژيان وهږس بووم به شوین مانایه کی تره وهم که قایلیم
 بکات من کیم؟ کوری کی؟ خه لکی کوئی؟ کام مال؟
 کام گه ږهک؟ له کوپوه هاتووم؟ به شوین چیدا
 دهگه ږیم؟ کین ئه وانه ی چاوه ږوانن و بوم دهگه ږین و
 نامدوژنه وه. من له بیکه سیدا به شوین که سیکا
 دهگه ږیم ناشنامکاته وه به ژیان به که سانتر به وانه ی
 منیش به شویناندا دهگه ږیم!

باوکه من چیروکی ئو دیب پاشام خویندو ته وه و
 عه زابی سیزیفم بیستو وه. خه ریکه به ناخی زه ویدا
 ږوده چم. باوکه بمپاریزه له دوو باره بونه وه ی گونا هه
 گه وره کانی میژوو که ږویاندا وه یان ږهنگه
 ږووبده ن.

تاویکی تر دهسته یه ک مروف له پیایوی
 به سالچوو و چاو به فرمی سک... دهسته یه ک ژنی قژ
 ئالوزکاو و دم به خنده دینه ئیره که بوناسینه وه ی
 من هاتوون. .. توژیکی تر له م هولده دهسته یه ک
 کوری چاوه ږوان، چاو ږر ئومید له ئامیزم دهگرن...
 چه ندین کچی خه یال بالگرتوو ئاوات ده خوازن هی
 ئه وانیم، به لام ئایا کامیان باوک؟ کامیان برا؟ کامیان
 خوشک؟ کامیان دایک؟ کامیان کللی هه موو ده رگا
 داخراوه کانی روحمه؟

باوکه ئه زانم مروّف چهند بههيز و کاریگه ربیت ناتوانی بی بیرکردنه وه گریکویرهیه ک بکاته وه. ئه زانم ده بی بیربکه مه وه بوئه وهی خۆم بدۆزمه وه، به لام نازانم چۆن گویم به زرنگانه وهی ناوی خۆم راهاتووه. وهک ئه وهی شاریک هه موو پیکه وه هاواربکه ن: عه لی.

به لی ده بییستم، ته نانهت له خه ونه کانیشمدا به زهنگی ناوی خۆم دیمه وه هۆش، ئه گه ر چی نازانم بو ئه م ناوهم لینراوه!! رهنگه سه دان نهینیی له ناوی مندا هه بیتتو نه یزانم. ئایا موزیکی وشه که سه رنجراکیشه؟ یان ناوه که م کورت و مانا به خشه؟ یان به ناوی پاله وانه که ی سه ده کانی ناوه پرستی سارا کانه وه ناو نراوم؟ ئه زانم ناوه که م ته ژیه له سومبول و هیمای جوراو جور، به لام من عه لیه کم جیاواز له هه موو عه لیه کانی تر، عه لیه کی روت و قوت. ئه وهی که هه مه و جیام ده کاته وه له عه لیه کانی تر ته نها چاوه پروانییه کی به رده وامه و هیچیتر. چاوه پروانیه ک که پره له ئومیدی په شوکاو له خه ونی بزپ بزپ، چاوه پروانییه ک که پره له حه زی په ژمورده و لیوانلیو له نیگه رانی.

تاویکی تر ئەوان دین، هاكا هاتن. ئەوانەهی
 چاوه‌پروانی کردنه‌وه‌ی گریکویره‌ی ژییانی منن و
 ده‌یانه‌وێت هه‌رچی زووتره‌ گریکه‌ بکه‌نه‌وه‌ و
 سه‌رفرازین. ده‌یانه‌وێت بچمه‌ باوه‌شی خیزانیکیانه‌وه‌ و
 به‌ ته‌لی دپکاوی درشت چوار ده‌ورم بگرن، تا
 له‌مه‌ترسیی دوورمب‌خه‌نه‌وه‌. ده‌یانه‌وێت دلنیا‌ییم
 مسوگه‌ر بکه‌ن و گوێ له‌ خه‌مه‌ تال و شیرینه‌کانم
 بگرن، یان له‌ بی ئومیدیدا بلین: به‌داخه‌وه‌ عه‌لی تو
 ناچیته‌وه‌ سه‌ر په‌نگی خه‌مه‌کانی ئیمه‌..! تو هیچمان
 نیت. به‌له‌رینه‌وه‌ی ده‌نگ و جو له‌ هه‌ستیاره‌کانی
 جه‌سته‌ شه‌که‌ته‌کانیانه‌وه‌ بلین: له‌ ئیمه‌ ناچیت، تو هی
 ئیمه‌ نییت و ناچیته‌وه‌ سه‌ر په‌گو و ریشه‌ی ئیمه‌.

یان بلین: عه‌لی تۆش وه‌ک هه‌ر مندالیکی تر،
 یه‌کیک له‌ وه‌ سهدان منداله‌یت که‌ له‌ گه‌ل که‌وتنه‌
 خواره‌وه‌ی بۆمبه‌ ژه‌هراوییه‌کاندا ونبویت و هه‌موو
 شتیکت له‌ گه‌ل خۆتدا بزرکردو دوا جاریش له‌ ناو
 هه‌موو ئومیده‌ به‌دینه‌هاتوه‌کاندا بیرچووته‌وه‌.

باوکه‌ له‌ یه‌که‌م رۆژی هه‌ستکردنمه‌وه‌ زانیومه
 که‌ ژییانی من پرته‌متومان و مه‌ترسییه‌، به‌لام ئەوه‌ی
 زۆر ئازارم ئەدات ناتوانم گۆله‌ی بیره‌وه‌ریی خۆم
 کۆبکه‌مه‌وه‌ که‌ من کیم و له‌ کوپوه‌ هاتوم و چیم ده‌وی

لەژيان و چارەنووسم بە کوێ دەگات.

باوکه تەنها هەرخۆت دەزانی من چلە پووشیکی دەم با بووم، پەشەبایەک پفاندمی سیخناخ بوو لە ژەهرو دوور ئیجگار دوور لەو دیوو سنورەوه لەباوەشی دایکیدا ئوقرەوی پیگرتم کە هیشتا بۆنی دوکەل و ژەهرەبام لیدەهات. وەک دایکێک کە چاوەروانی هاتنی کۆرپەکەیهتی ئەو هات و گرتمیە ئامیزی دایکایەتی. من مندالێکی بيمارو ئەو سەوداسەریکی عەودال بۆ ریزگرتن لە دایکایەتی خۆی و حورمەت گرتن لە ژنیتی خۆی. مال بە مال برینەکانی ساپیژ دەکردم، زوخاوی جەستەمی لە بيمارستانەکاندا پاکدەکردهوه. شەوان بەدیار گریانە بەکولەکانمەوه فرمیسکی دەباراندو جار ناجاریش سۆزی دایکایەتی پیدەبەخشیم.

باوکه تۆ خۆت ئاگاداری و دەزانی وایە یان نا؟

باوکه من رقم لە دنیاییە دەزانم دنیایی چەند مەترسیدارو بیبەرەمە. ئەو دەمانەش هاجەری دایکم بەجۆریک دەدوا پیتەکانی هەر لە سەرزمانی دەتوانەوه. وشەکان بەریەک نەدەکەوتن ئەو بەزمانی دل دەدواو من بەهەستی هەموو ئەندامەکانی جەستەم تیدەگەیشتم و سەرم بۆ هەموو میهرەبانییەکانی

دهله قاند، بیئوه وی یهک وشه چیه تیښگه م و ماناکه ی
بزانه.

همیشه شهوانه ئه و خه ریکی جیا کردنه وه ی
خه مه ورد و درشته کانی من بوو. ئاوا بالام ده کردو
خوشه ویستی ئه و ده پیاراستم، تا گه وره بووم و خه لفی
قه دو په لوپوو چله کانم سیبه ریان کرده سهر پوچی
په ژمورده ی ئه و. باوکه چی بکه م که تاویکی تر
خه لکی شاره که م ئاپوره م ئه دهن. لیم ده پرسن ههستی
هه له بجه ییه کی بریندار چیه؟ کاتی بیره وه ریی مردن
به کول ده گپریته وه، یان ده پرسن ئایا دووری دایکه
هاجرو دایکه نیشتمان به چ پیوانه یه ک ده پیوری، لیم
ده پرسن: شاری ئه سفه هان له سنووری خه یاله
رهنگا وره نگه کانی تووه چهند دووره.

باوکه ئه ی ئه گهر من نه چومه وه سهر
ره چه له کی که سیان چی بکه م؟ ههستی هه له بجه ییه کی
بینه وا ده بی چیبی ها باوکه؟ ئه بی چی بی منیک که
هیشتا ته مهنیکی زورم له خه م و ئازار له پیشه،
حه زنا که م دلنیا ییم به ئه ندازه ی گه مژه ییم برینه کان
ژهنگ پیه له بیئی. ئه و وه ک کار یله یه کی ئاوه کی له
به رده م گه له گورگیکی برسیدا هه لیگرتم تا
گه وره بووم و ئیستاکه ش که په رده ی شانوی ئه و

شاره هه‌لده‌دریته‌وه، له خۆم ده‌پرسی باوکه له تۆنا ...
ئایا ژیان هینده جوانه تا مروڤ ئه‌م هه‌موو
قوربانیه‌ی له پیناودا بدات ها؟ باوکه ژیان هینده
جوانه؟ من ده‌پۆم باوکه. ئایا تۆ هه‌ر له گه‌لمدایت و
گویت لیمه؟ به راستی باوکه تۆ گویت لیمه؟ وامیلی
کاتژمیره‌که گه‌یشه کاتی ژوانی هه‌موومانده‌بی برۆم
ده‌بی خۆم تاقیبکه‌مه‌وه (باوکه به‌ته‌نیا جیم نه‌هیلت)
ده‌بی برۆم به‌یارمه‌تیت باوکه، به‌یارمه‌تیت
په‌روه‌ردگار.

***

هەر له سه ره تاي گه رانه وهى عه ليه وه بو شارى
هه له بجه، دادگاي بالاى شار به هاو كارى پزىشكى
دادوهرى برياريدا له هۆلئىكدا هه موو ئه و خيزانانه
كۆبكه نه وه كه منداليان له كاره ساتى شانزهى سيدا له
شارى هه له بجه لى ون بووه و تا ئىستا هىچ كهس
هىچيان ده رباره نازانىت، به لكو به پى لىكۆلینه وه
زانستىيه كان و پشكنىنى تاقيگه يى (DNA) كه عه لى
بناسرىته وه سه ر به گروهى خوینی كام خيزانه يه.
هۆله كه به تايبه تى بو يه كلايىكر دنه وهى دۆسيه ي عه لى
ئاماده كرابوو كه ده كه وته ناوه ندى شارى هه له بجه وه،
هۆله كه به كورسى و مايكرو فۆن و چه ند ميژىكى
لاكيشه ييه وه رازى ندرابوو. ده يان خيزانى مندال
بزر بووى كاره ساته كه ش ئاماده ببوون بو ناسينه وهى
منداله كانى خويان. به جوړىكى سه رسوور هينهر
دادوهر سه رنجى له سه ر عه لى هه لئه ده گرت. وهك

ئەو ھەي پيشوھخت لە ناخى خۆيدا بريارىكى دايتتو
 ھەز نەكات گەفتوگو و ليكولينەو ھەي دوورو دريژى لە
 سەر بکريت. لە لای چەپى ميژەكەو ھەي بە رامبەر
 ئامادەبوانى ھۆلە سيخناخەكە دانرابوو، پزىشكەكە بە
 جل و بەرگىكى دريژى سىپىيەو ھەي تايبەتە
 بە نۆژدارەكان دانىشتبوو. كە پياويكى سوورو سپى و
 قژ ماشو برنجى بوو. دوایى دەرکەوت نەك ھەر
 دادو ھەر پزىشكەكە، بەلكو سەرچەم ئامادەبوان
 بە ژنو پياو و منال و گەنجەكانىشەو، چاويان لە سەر
 ھەي نەدەتروكان. ديمەنى ريكپوشى پزىشكەكە بە
 جۆرىك سەرنجى ھەي رادەكىشا پزىشكەكە ھەستى
 پيدەكردو جاروباريش نائاسايى، لە چەند چرکەيەكدا
 چەند جارىك مليونى كراسەكەى و بۆينباخە
 سورەكەى ريكدەكردەو ھەي دەستى بە قژيدا دەھينا.
 جارو باريش شانەكانى ھەلدەتەكاند. نيگەرانيى
 پزىشكەكە پرسىارىك بوو لای ھەي، زۆر ليكدانەو ھەي
 جياوازی ھەلدەگرت، بۆيە لە ناخدا ھەستى بە
 ناتەبايىەك دەكرد، لەنيوان ئامادەبوون و ئامادە
 نەبوونيدا. دانىشتنەكە لە نمايشىكى سىياسى دەچوو،
 بۆيە تابلىنى پەرشو بلاو و بى سەروبەر دياربوو.
 چونكە ھەر ئەگەرىكى باش يان خراپ ھيچ لە

به سهرهاتی ئەم ناگۆرئ، هینده نه بی برینه کان سهر
 له نوئ دینه وه سوئ. عهلی وهک مه لیکی تازه له
 قه فه زراو ده پیروانی و هیچی نه ده گوت، جگه له
 سه رسامی که پر بوو له ههستی ئەزمونیکی تازه و
 له نزیکبوونه وهی گه یشتن به سه ره تایی رینگه یه ک که
 خویشی نهیده زانی به ره و کوئ ده بیات. بویه ههر ئەم
 سه ره تاییه جو ره ماته مینییه کی تیکه له به خو شیییه ک
 ده کرد کهس بوئ نه ده کرا و نهیده توانی هوکاره که ی
 لیکبدا ته وه. هیشتا سه ره تابوو، وهلی دیار بوو چ جو ره
 چاوه پروانییه ک بالی به سهر هو له که دا کیشاوه، که پره
 له خه م و نیگه رانی و دوودلی، جگه له وهی له ههستی
 ههر ئاماده بوویه کدا مژده یه کی شاراو هه شاردرابوو،
 به لام هیزی ماته مینی و یاده وه ری کاره ساته که
 نهیده توانی ئەم سیبه ری مژده یه له سهر لیوی هیچ
 که سیک له ئاماده بواندا بدو زیته وه. عهلی پاش
 بیده نگیه کی زور که وته قسه به جو ری ک ده دوا، وات
 هه سته کرد ده یه وئ ئەوهی ده یزانی و فییربووه
 هه مووی به جاری بگیزیته وه. هینده خیرا ده دوا کهس
 فریای چه شتنی ئازارو خه میکی ئەو نه ده که وت.
 ته نانه ت خه میکی له ویتری پی جیانه ده کرایه وه که ههر
 دیمه نی له و دیمه نانه ی باسی ده کردن ده کرا ده یان

رۆژ غەمگین و دلتهنگت بکات. عەلی زیاتر لە مایکی
 سەر میژە که نزیک بوەو، که بە تەنھا بو ئەو
 ئامادە کرابوو تا وەلامی ئەو پرسیارانە بداتەو، که
 دادوەر و پزیشکە که دەیکەن، بەلام بە جوړیک
 شلە ژابوو، نەیدەتوانی قاچ و دەستە لەرزوو و
 ناجیگیرە کهی ئوقرە پیبگریت. سەرئەنجام کهوتە
 قسەکردن: بمبەخشن، من ناوم عەلی، نازانم ئەندامی
 کام خیزانم! خەلکی کام گەرەکم! تەنھا دەزانم
 هەلەبجەیم و هیچی تر. هیچ کهسیکم لە دەمارە
 وردەکانی خوین و ئیسکی خۆم بیرناکەوئیتەو،
 ئەو هی بە تەواوەتی دەیناسم تەنھا دایکی میهرەبانی
 دوای کارەساتە که یە که دایکە هاجەر مە. ئەو بە زمان و
 هەستی شیعرەکانی سەعدی شیرازی و عومەری
 خەببام دەدوا، بەلام ئارەزووی لە حکمەت و
 پەندەکانی پیاوێ زاناکانی سەردەمی جاھلی و خێلی
 قورەیش بوو. که گەرەتر بووم ئینجا زانیم ئەو سەر
 بە دەستە ی چەپی منارە بەرزەکانی کەربەلا و بیابانە
 سەرانبشینهکانی ئەوئییە. هەموو ژەمی بە قورگی پر
 گریانەو دەیگوت: گیانم دەرچی حسەین، چۆن
 توانیان بە تینوئیتییهو بەتکوژن، تەنھا عەلی دەزانم
 برسیتی مانای چییە و تینوئیتی چ کارەساتیکە. کاسە

ئاۋەكەي ھەلدەگرت، دەنگى بەرز دەكردەو و
 دەيگوت: يا عەلى .. ئىنجا لىۋە وشك و برىنگەكانى
 تەپ دەكرد. دەربارەي ئەو شتى نازانم لەوہى چۆن
 تەزىيى ھەزارو يەك دەنكەي تەمەنى خۆي
 ھۆنيۋەتەوہ. ئەو لە شارى بەرىنى ئەسفەھان
 گەورەبوہو ھەتا مردىش گۆي زەوى بە دوو بەش
 تىدەگەيشت، بەشئىكيان ئەسفەھان و بەشەكەي دى ئەو
 شارانەن، كە بە نەخشە لەدورى خەيال بەرىنترن و
 دەچنەوہ سەر گەورەيى شارى ئەسفەھان. من لە
 نيوان عەلى ئەسفەھانى و عەلى ھەلەبجەيىدا، گومان
 لەو كەسانە دەكەم كە ناتوان سەرزەنشتى خۆيان
 بكەن، كاتىك ژيان دەكەن بە دووبەشى نايەكسانەوہ،
 بەشە گەورەكەي ھى خۆيان و بەشە بچوكەكەش ھى
 ھەمووكەس. بەھەر حال پەنگە كارەساتىك ناوہكەمى
 بىربردبىتەوہ پەنگە ئەويش ژەھرباران كرابىت. ناوى
 لاپالى شاخىك، يان گۆمىكى مەنگ، يان گولە
 ئەستىرەيەكى تىژپەو، يان درەختىكى بالا بەرز
 بووبىت. تەنھا ئەوہندە دەزانم من بەعەلى بانگم
 ئەكەن و ئەو ناوہش لە بىژنگى سەرى دايكەمدا
 داچۆراوہ. ماناكەشى ھەر لەناخى ئەودا گولدەكات و
 بۆن و بەرامەي خۆي ھەيە. بەلى من ئەوم .. عەلى ..

رهنګه ئیستا به رامبه ر خوشک یان برا یان دایکو
 باوکم راوه ستا بم. ئەو دایکه ی به شیر ی مه مکه کانی
 ګوشیکردوم و چەند سالیکیش شه ونخونی به
 دیارمه وه کیشاوه. رهنګه هر به له رینه وه ی ده نگم
 ته لی ئەو که مانه له ناختاندا لیبدا ت که سه مایه کی
 سحر ییه بو ناسینه وه ی یه کتری. له راستیدا من به
 شوین دناییدا ناگه ریم، به لکو نیگه رانیم ده مخاته
 به رده م زور پر سیاری سه رسور هینه ر. له کاتیکدا وه ک
 بالنده یه کی ده سته مو چه زده کم بیمه نیو چنگی
 هه ریه کیکتانه وه. پر سیاره که لیره دایه؛ ئایا ده کریت
 بالنده یه کی نیگه ران له چنگی که سیکیدا دنایا بیت که
 نازانی چاره نوسی به کویده ګاو چی چاوه پروانیه تی؟
 ده زانم سه دان که س له م شار هدا چاوه پروانی
 خو شه ویستیکی خو یان ده کهن، خو ئەگه ر
 نیشانه یه کیش له سه ر یه کی له ئەندامه کانی جه سته م
 هه بی که گه واهیده ربی له نزیکبونه وه م له یه کی له
 نیوه، به لام ئایا ده کریت چیرۆکی من له چیرۆکی
 هیماکانی جه سته ی ده یان که سیتر بچیت که له م
 هۆله دا چاوه پروانن له کاتیکدا چیرۆکی هه ر یه کی له
 ئیمه، ئەوانه ی لیره و ئەوانه ی هه لوه داو بی ناسنامه ن
 جیاوازنو، هه ریه که شمان له گوشه نیگایه که وه

دەر دەكەوین كە پەنگە ھونەرى ھیچ وینە گریكى
 شارەزا پەى پى نەبات، چۆن ئەو گۆشانە بدۆزیتە وە
 لە بەرمە ترسى و گەورەى كارەساتە كە. لەم
 سەردەمەدا كە ئازادى وەك تىۆكك فرمىسى
 قەتسىماو وایە لە چاوى بى ئومىدىكدا، من
 گەراومەتە وە تا بەشداربم لە كەرنەقالى ھەر كەسى
 كە دەخوایى بەشوین زىدو بىرە وەرى خۆیدا
 بگەریت. تەنانتە تامە زروى بینى سەگىكى
 دەربازبوم لە ژەھرەبای كارەساتە كە بەشوین
 بىرە وەرى خۆیدا گەرابیتە وە. ھەز دەكەم لە وپۆلە
 مەلە كۆچەرىیانە بروانم كە پرزگارىان بوو لە و
 پۆژەداو دەستى مەرگان نەگە یشتوتى، كاتى بەقەتارە
 دینە وە مەلە، لە ژەھر دەربازبوەكان لە پىشە وە تەتەر
 ئاسا چىرۆكى ئەو پۆژەیان بو دەگىرنە وە ئەوانىش
 ھەموو بە نەغمەى كى غەمگىن شتىك ئەلین. غەمگىنتر
 لە و گۆرانىیانەى بەبلاچەى كى بچووك ئاگر لە دەروون
 بەردەدەن. دەزانم ئىستە من ھىواىەكم لەدلى
 ھەرىە كىكتاندا، ئىوہ ھەز بە گەشانە وەى ئەو
 پشكۆیانە دەكەن كە لە ناختاندا سروەىە كى غەمگىن
 خەرىكى گەشانە وەىەتى. تەنانتە ئەو چىرۆكانەش
 دەزانم كە فالچىیەكان دنباىە كى پرلە ئومىدىان بو

بنیات ناون. من وهک مهلیکی بالشکاو دهمهوی بفرم، بهلام بهپیچهوانهی فرینی مهله تهریوهکانهوه دهمهوی بفرم بوئایندهیهکی دوور. ئه و ئایندهیهی چیرۆکی مهلیکی پهراگهنده ئاشت دهکاتهوه بهژیان. تابزانم کوئی تری گوی زهوی ژههرباران دهکریتو چیرۆکی گهراڼهوهی ئهوانهی رزگاریان بووه له مردن چیه؟ نازانم ئه مه ئهجامی ههست به ته نیایی کردنه ...!

یاخود ته نیایی حیکمهتیی جوانه بو قهدهری مهلو مروؤف و گیانله بهره تهریوهکان. من له خووم دهپرسم له ئیوه نا؛ ته مهنی بیست و ئه وهنده ساله م چ مانایه کی هه بوو؟ مادام من ته نیاییم ده بهسته وه به دهیان چیرۆکی دهستکردو روداوی راسته قینهی تره وه که نه مدهزانی له کوئی بیستومه، یا خویندومه ته وه ئه و روداوانه ی مروؤف دینه سه ر چوک، کړنوش به مروؤف ده بهن بو ریگه یه ک بیانگه ریئینه وه بو ژیان. یان ده بهنه هوی به هیزکردنی ئه و توانایه ی مروؤف و په له وه رو گیانله به ره یاخیه کانیان پی ده ناسرینه وه. من له وی له شاریک متوربه کرام به ژیان. شاریک جوانتر له و خه یاله ی نه خشه سازیکی شاره زا ده یه ویته خه ونی پیوه ببینی. شاری ئه سفهان بو من شاری خه ونی مردوو و

زیندوہکان بوو. خه ونه مردووہکانمی تیدا دهژيانه وهو
 خه ونه زیندووہکانیشمی تیدا گه وره و فراوانتر
 ده بوون. له وی پوژانه ده مپروانییه مؤزه خانه ی (چل
 کوله که) که میژووی دوور و دریژی نه وهکانی
 پیشوی تیدا تومار کرابوو. له یه که م شهرو یه که م
 خوین رشتن و یه که م داگیرکاری و یه که م سهنگباران.
 تا یه که مین ژوان و یه که مین دلداری و یه که مین ماچو
 یه که مین له ئامیزگرتن. شهوانی ته نیایم له (باخی
 په له وه ره کان) به سهر دهر د له وی خه مه کانم به سهر
 رهنگی گوله کانددا دابهش ده کردو له سهروه بالا
 به رزه کان ده پارامه وه له مه ترسی که وتنه خواره وهی
 بیچوه هاقووه دهنگ خو شه کان. بو یه که مین جار له و
 باخه دا هه ستم به نیگه رانیی بالنده کان کرد. کاتی هه ر
 به ئاره زوو بالنده یه کم خسته نیوان هه ردوو
 ده سته ساردو سر په کانمه وه. بالنده یه کی بالشکاو، من
 ده سته کانم گونا هبار کرد به گرتنی ئه و بالنده یه
 ده سته کانم تاوانبار کرد تا بالنده کان تووره بین هه ر
 ئه وهنده و له چوار لاهه، له سهر درکه زی قه راغ
 باخه که و له ناوقوپه نی گوله رهنگاو رهنگه کاند او له
 سهر په لوپوی هه موو دره خته کان بالنده کان به
 جو ره ها ئاواز ده که وتنه خویندن. به جو ره ها نه غمه

گوزارشتیان له ناره‌زایی خویان ده‌کرد. هه‌ندیکیان
 باله‌کانیان له زه‌ویه‌که وه‌رده‌داو دهنوکیان له‌قه‌دی
 دره‌خته‌کان و به‌ردی ریزکراوی گومی ناوباخه‌که ده‌دا.
 باخه‌که سه‌رتاپا ببوه سیمفونیا‌یه‌کی غه‌مگین. که
 چیرۆکی مه‌رگه‌ساتی شارئ بگێریتته‌وه. شنه‌بایه‌ک
 دره‌خته‌کانی هینایه‌ له‌رزین، گوله‌کانی خسته
 سه‌سه‌مایه‌کی شیتانه. ده‌چومه‌ ژیر هه‌ر
 دره‌ختیکه‌وه سه‌رشان و ناوچه‌وان و هه‌موو‌جه‌سته‌م
 ده‌درانه‌ به‌ر ریقنه‌ی سپی و ره‌شو خۆله‌میشی و
 هه‌موو ره‌نگه‌کانی تری ریقنه‌هه‌ستم. ده‌کرد خه‌ریکه
 زریکه‌ ده‌که‌م و ده‌مرم. خه‌ریک بوو زهنده‌قم بچئ،
 له‌وه‌ی هه‌ر ئیستا‌نا، تاوئیکتر له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه
 دین و هه‌ر به‌ده‌نوک هه‌ردوو چاوم هه‌لده‌کوئن، به
 په‌له‌ داوای لیبووردنم له‌ بالنده‌ بالشکاوه‌که کرد.
 داوای لیخۆشبونیشم له‌ هه‌موو په‌له‌وه‌ره‌کانی ترکردو
 دلئ هه‌موو گوله‌ ره‌نگاو‌ره‌نگه‌کانیشم دایه‌وه. سه‌رم
 نه‌ویکرد وه‌ک ئه‌وانه‌ی له‌ ئاستی جوانیدا کړنوش
 ده‌به‌ن، یه‌ک به‌ یه‌ک دره‌خته‌کانم به‌سه‌رکرده‌وه.
 په‌شیمانی خۆم ده‌ربری بۆیان و زۆریش ته‌ریق
 بوومه‌وه. هه‌ستم کرد ئازادی پیوئستی به‌ هه‌موو
 نه‌غمه‌کانه‌، پیچه‌وانه‌ی مروّف که هه‌میشه‌ به‌یه‌ک

نه غمه بۆ ئازادى دەخوینن. دایکه هاجهرم هه میشه
 چیرۆكى گۆرى به كۆمهلى په پووله پایزه كانى بۆ
 ده گيرامه وه، له گه ل قرشه خۆكوژه كانى گوى زه ریا
 زه به لاهه كاندا به راوردى ده كرد. شه وان درهنگ
 داستانى رهنجى به خه سارى فه رهادى كۆكه نى
 بۆ ده گيرامه وه. چیرۆكى بیهوده یى گه رانى گلگامیشى
 بۆ باس ده كردم. كه به دواى گىاى نه مریدا ده گه را. من
 هه موو چیرۆكه كانى دایكه هاجهرم والیکده دایه وه كه؛
 هه موو گىان له به ره كانى سه ر زه مین مه ترسى
 ژه هر خوار دوو كردن یان له سه ره وه كو چۆن په پووله
 پایزیه كان ره شه باى مه رگ ده یبردن و فه رهاده كان
 ره شبین ده بوون و گلگامیشه كان بیئومید و رهنج
 به خه سار چۆكیان داده دا بۆ مردن. هه سته كانم وه ك
 گلۆله یه ك به نى ئالۆزكاو تاده هات زیاتر
 تیکده چرژان و سه رى گلۆله كه م پى نه ده دۆزرایه وه له
 به ریه كرهنگى هه موو گلۆله ئازاره كانم كه له و سات و
 زه مانه وه ده ست به چینی كرابوو، ژه هر باران خه یالى
 لیک ترازاند بووین، ته نانه ت من ئیره ییم به و
 خواپیداوانه ده برد چهند خۆشبه ختانه له پال كیله
 به ردینه كاندا وه ستاوان و، ناوى هه موو خۆشه ویستانى
 خویان ده خویننه وه. دوا جار پيش زه رده په ر مائاوايى

له گۆرپه به كۆمهلهكان دهكهن و دهلین: به هیوای دیدار
ئازیزه لیک دابراوهکانی ژهرهبا.

من له ورپۆژهوه ههستم به تهنیایی کرد که
هاجهری دایکم ههولی دها ئه وگورانیانه فیربیم که بو
لاواندنه وهی دلی خوی و، زیندوکردنه وهی بیره وهری
من خوی فیترکردبوو. که دهمزانی ئه و سه دا
غه مگینانه م بیستوووه و سه رچاوهکانیان نازانم. ئه و
هه میشه کاسیتیکی کونی دههیناو به هیواشی دهیکرده
ناو ریکۆرده ره که وه و به زۆر خوی و
من و چوارده و وری ژوره که یان دههینایه گریان. من
ئه و کاتهش ئه م خه مه قولم ههست پیده کرد، وه لئ
سه رچاوه که م نه ده زانی که به دهنگی پوله ژنیکی
دهنگخۆش پیکه وه دهیان وته وه. وه ک گریان به کولی
یادی که سیک که سه دان سال بوو له ساراکانا
کوژرابوو، له گه ل دهیان هه زار شمشیربه دهستی تردا
خه لکانیکی زۆر بو ئه و ده گریان و له خویان دها،
فرمیسک وه ک باران به سه ر پوومهت و چه ناگه یاندا
دههاته خواره وه بی ئه وهی باسی یه ک دلۆپه خوینی
هاوریکانی بکه ن، که هه زاران شمشیربه دهستی
شه رکه ربوون. خویندنی ئه و دیره به سوژانه هه موو
ئه و فیلمانه ی بیردههینامه وه که له جهنگه گه وره و

بچوکهکاندا بینیبوم یابیستبوم، کاتی له بهر خاتری
 قسه‌ی فه‌رمانده‌یه‌ک، له بهر نه‌شکاندنی په‌یمانی
 سه‌رکرده‌یه‌کی تورپه گونده‌کان خاپوور ده‌کران و
 جه‌نگه‌له‌کانیان ده‌برپه‌وه‌و ری‌پره‌وی چوم و
 رووباره‌کانیان ده‌گورپی و، په‌له‌وه‌رو دره‌خت و
 شینایی ئاسمانیان گونا‌هبار ده‌کردو برپاری مردنیان
 بو په‌له‌وه‌ره بی زمانه‌کان و ته‌نانه‌ت په‌له‌وه‌ره لاسایی
 که‌ره‌وه‌کانیش ده‌رده‌کرد. نه‌وه‌ک پوژئی له‌پوژان
 لاسایی فه‌رمانده یان سه‌رکرده‌یه‌کی شه‌رکه‌ر
 بکه‌نه‌وه. لاواندنه‌وه‌که هینده به‌سوزبوو له‌راستیدا
 هون هون من و دایکه هاجه‌رم و هه‌موو ژووره‌که‌ش
 له‌گه‌لماندا ده‌یاندایه پر مه‌ی گریان زورجاریش
 شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌ی ماله‌که‌مان و شووشه‌ی بلوری
 چرای ژووره‌که‌مان ده‌یاندایه هاپه‌ی شکان و ده‌بوون
 به‌هه‌زاره‌ها پارچه‌ی له‌یه‌ک نه‌چوووه‌وه. چهنده
 ده‌نگیکی غه‌مگین له‌ریکورد ده‌ره‌که‌وه به‌سوزوه‌وه له‌گه‌ل
 کومه‌لی ده‌فزه‌ندا، ده‌رویشانه ده‌یانچری:

تو ئه‌ی به‌هه‌شتی ژه‌هرخوارد کراو
 سلاو بنیره بو ئاشتی دزراو
 بلی جارنامه‌ی مافی گه‌ردوونی،

هه بی یانه بی . . باشه یاو خراو.
نزا پیاوچاکان، مه دهد پیرشالیار
جوگه لهی مردن وابوو به پروبار
تانه له کی بهین، به کی بلین بو؟
که راستی بوته ئاوینهی درۆ.
باهۆزی مهرگ ، ریژنه ی ژهره با
چۆک به بلندگوی پهیمانی ناشتی جیهان داده دا

***

دایکم خیرا دەستی دەنا بە ریکۆردەرەکه داو
بێدەنگی دەکرد.

من ههستم دهکرد دایکم مانای شیعەرەکان بە
تەواوی تێ ناگات، وەکو چۆن لێیان تێدەگەیشت
هەموو جارێک ئاواش بوو دەگێڕامەو، ئەگەرچی بە
هەمان سۆزی ریکۆردەرەکه دەیوتەو، بەلام کولی
گریانەکهی گەواھیدەری ئەو سۆزەیی بوو که هەرگیز
پێی نەدەشاردراپەو، تەنانەت ئەو کاتانەش که حەزی
نەدەکرد من بزانی که دەگری، بەسۆزە غەمگینەکهی
ناو کاسیتەکه خەریک بوو لەهۆش خۆی بچیت.
دەیوت: تۆ مەگری عەلی کورم بەسیە ئیترمەگری، تۆ
بچۆرە دەرەو بەیەکی بالی خۆت بدە. من دەمزانی
هێشتا دایکم کولی دانەمرکاوەتەو دەیەوی لەم
کۆتەلەدا بەشداری نەکهەم. بە تەنھا هەر خۆی هەرچی
زوخواوی ئەو کارەساتەیه لە ناخیدا پەنگی

خواردۆتەوہ بہ فرمیسک دایبرپڑی.

بہرپڑان ئیستہ من بہ رامبہر بہ ئیوہ راوہستاوم،
کہ ہەر یہ کیکتان خاوہنی چیرۆکیکی پرکارہساتی
خۆیہتی. پیچہوانہی چیرۆکی ئہو جہنگاوارہ
کوژراوانہی دواى سہرکہوتنی شوپش ہندی لہ
زیندوہ ترسنۆکہکان دەیانکہن بہناوی خۆیانہوہو
تامردن پیی دەبن بہ پالہوانو میژووش سوکو
ئاسان چیرۆکہکان دەکات بہناوی ئەمانہوہو ئیتر تا
ہہتایہ کوژراوہکان بیردہچنہوہ. دەترسم ہلہم
کردبیت، یان خراپو ناجۆر بیربکہمہوہو مافی
کوژراوہکانم خواردبیت. کہ نازانم شاعیرانہ ستایشی
ئہو میژووہبکہم، کہ ہیچ مہخلوقیک راستیہکہی بہ
تہواوی نازانی گوللہو مردن و گل نہبیت. من لہچاوی
پرلہ گریانی ہہریہکیکتاندا چیرۆکیکی کارہساتبارتر
دہبینم لہوی دیکہتان. تو دایکہ رەشپۆشہ غہمگینہکہ،
تۆش پیاوہ بالابہرزہ حہپہساوہکہی ئہوبہر. ئیوہ
ہہموو ئہو میردمندالہ سہودا سہرانہی بہ شوین
نہوہکانی پیش خۆتاندا دہگہرین.

***

له شوینیکی که می شاراوو په راویزخراوی
هوله که دا، ژنیکی بالا به رزی قز دریز کراسیکی
مؤدیرنی ئه وروپایی له بهردابوو سهرنجی علی
راکیشا. چونکه ریک له تابلوی هونه رهنديکی جیهانی
ده کرد که به تهنها هر نه يتوانیوه رۆح بکات به
به ریدا . ئه و نه پیده که نی و نه ده گریا، ریک لیوه
به ناوبانگه که ی جیو که ندای لیوناردو دافنشیم
بیرده که و ته وه. سهرنجی له په یکه ریکی به فرین
ده چوو، پیش توانده وهی له به ردهم تیشکی خوری
به یانیانی ئه سفه هاندا. وه های وینا ده کرد که ئه و
له غه ریبه یه ک ده چی تا خانه خوییه ک خولقی بکات
بومالی دلکی چول وهول. سهرنجی له سهر
هه لگرتو سیمای ئه و پیاوه ریش سپیه سهرنجی
راکیشا، که له نیوان ریشه سپیه چره که یدا فرمیسک
وهک چوراوگه ی گويسه بانه قورینه کان داده چورا،

بۆيە جاريكى تر نهسته كانى گه پانه وه بو ئه و كاته ي
هه والى بى ولاتى و كاره ساتى بزر بوونى خويان پيدا.
له هۆله كه دا كه رهنگى خۆله مېشى ديواره كانى
ده چونه وه سه ر ئه ونيگيانه ي تاده هات تاريكتر
ده يانروانى. له جهنگى رهنگه كانى ناو هۆله كه دا رهنگى
خۆله مېشى زالتر ده بوو به سه ر رهنگه كانى تر دا.
عه لى له هۆله كه ي ده پروانى. به دريژى و پانى هۆله كه
سه رنجى ده داو تيراده ما، جاريكو دوو جارو ده يان
جاريتر تيئه لده چۆوه. ئاماده بووانى ناو هۆله كه هه ر
يه كه به شيوه يه كى جيا له وى تر ده پروانى. به چاو و
ده م و بروكانيان ده په يقين. به ئەندازه ي ئاره زووه
شاراوه كانى ده روونيان خويان ده بزواندو شوينيان به
خويان نه ده گرت. هه ر يه كه به شيوازيكى جيا بانگى
ده كردم؛ عه لى تو كورپى ئيمه ي، تو كورپه ونبوه كه ي
ئيمه يت، به دهنگو سيمايان ده پارانه وه و هانايان ده برد
بگه ريمه وه لايان، بچمه ژير باليانه وه، ده ست بكه مه
مليان. هه ريه كه يان به ناوى خويانه وه بانغيان بكه م و له
سيمياو په رۆشيه كه ي ئه وانه وه بيرم له و ساتانه
ده كرده وه دايكه هاجه رم له كو لانه كه ماندا ده يقيزان:
وه ره ژوره وه عه لى ديسان بزر ده بيته وه. عه لى من
كيم هه يه جگه له تو. كورم كيم هه يه تو م بو

بدوژیتته وه. ئەگەرچی لەم ھۆلەدا ھەست بە غەریبی
 ناکەم، تالە داویکی ھەست بزویین وەک تالە داوی
 کەمانچە یەک لە بەستە یەکی غەمگیندا، بۆ بزواندنی
 شاعیرێک کە خەمیکی تەنک چەشنی پەیدا بوونی
 پارچە ھەواریک لە سەرەتای بارانی بەھاردا تەنگی پێ
 ھەلچنی بێت، تاکو شاکاریک بخولقینێ، ئاوا منیش
 ھەستم دەبزوی، بۆ ھەر یەکیکتان ئەو ھەستە ی
 دەمخاتە سەر کەلکەلە ی خەیاڵیکی شیرین، کە دەیان
 چیرۆکی نەمر دەخولقینێ. بە تاییەت ئارامی ئەو کچە
 بالا بەرزە جل ڕەشە، دەلێی مەتەلێکی لە مێشکدایە و
 تەنھا بەو ماناکە ی لێک دەدریتتە وه. من نایناسم نازانم
 تەمەنی چەندو خەریکی چیبە و چی خویندوو وەو ھەزو
 ئاوات و ئارەزو وەکانیشی نازانم، بەلام ھەستەکانم ئەو
 ھەستانە ی پیش ڕوودانی بومە لەرزە و ڕەشەبای
 و یرانکە رو ھەلچوونی دەریاکان ھەمووجەستەم
 ئاگاداردە کاتە وه، تەنانەت سەرتاپا ئەندامەکانی
 جەستەم عارەقە ی ماندوو بوونی ئەو ھەستانەم
 دەردەکەن. کە پێم دەلێن: ئا ئەو دەناسین ھەموو
 ھەستەکانمان یەک بە یەک ھەستی بۆن کردن و
 ھەستی لەزەت و ھەستی بینین و بیستن و دلنیا بوون.
 وەکو ناسینە وه ی ئەو گۆلە ڕەشە ی لە ناو باخچە ی

گولہ باخہ سپیہکاندا جوئ دہکریٲتہوہ لہہموو
 گولہکانی ناو باخچہکہ. عہلی ہیندہ لہسہرخو دہدوا
 بہئسانی کہس نہیدہتوانی وشہکانی بیستی. تہانہت
 رہنگہ ہیچ کہس لہم ہولہدا رستہیہکی تہواوی پی
 کونہکرا بیٲتہوہ لہودہنکہ تہزبیحہ وشہ ہلرٲژاو
 لیکنرازوانہی. دادوہرکہ پیاوئیکی باریکہلہی ہہمیشہ
 دہم بہپیکہنین بوو. بہدہنگیکی لہرزوک دہدوا وہک
 ئہو دہنگانہی کہ ہہرگیز ناتوانی گوئیان لینہگری
 کاتییک دہکہونہ قسہکردن. ئہو خوئی لہ بہرگیکی
 رہشی سادہ ہلکیشابوو. بوینباخیکی سووری توخی
 بہ ستبوو، کہ ببوہ نیشانہیہکی جیاواز لہگل
 پیکھاتہی جلو بہرگو قژہ رہشہکہی، بہوہی ہہمیشہ
 دہستی لہ کاغہزہکانی بہردہمی وہردہدا کہمی جرپن
 دیاربوو، وہک ئہوہی ہہست بہ گوناہی بکات کہ
 دہیہوٲت بیکات، یان کردووہتی و پہشیمانہ لہو
 گوناہہ. وہک بریاری ئہو گوناہانہی سہرکردہی
 جہنگہ گہورہو بچووکہکان دہیدہن و دواییش
 پہشیمان دہبنہوہ لئی. کہمی نوشتایہوہو دوای ہہر
 بہہمان خیرایی قنچ دانیشٲت و خوئی بو ٲرسیارہ
 سہرہتاییہکانی دادوہریہکہ ئامادہ دہکرد.

***

- ناوت؟
 + عهلی
 - تهمهنت؟
 + پهنگه بیست و چوار سالانه بم
 - وتت پهنگه؟
 + بهلی پهنگه
 - ناوی باوک؟
 + نازانم
 - ناوی دایکت؟
 + هاجهر، دایکی دواي ژههرباراننه که ، دایکی
 پوچیم !
 - دادوهر: له وه گه پری ناوی خوشک، یان برا؟
 + نازانم
 دادوهر شله ژا، وهک ئه وهی سه ره داوی گلوله
 ئالوز کاوه کهی دادگایکردنه کهی نه دوز بیته وه، بویه

زور ساکارانه کهو ته پرسیار، که ږهنگه گرنګه کی
 وه های نه بیت بو یه کلایکړدنه وهی دوسی که.
 ده پرسی: چونت زانی که له م شاره دا له دایک بویت؟
 کی دهناسیته وه له م شاره دا؟ به بیری تیژی منالیت ئیا
 کویت بیرده که ویته وه؟ هه ستت چیه به رامبه ر
 ئاپورای ئه م خه لکه که هه ر یه که له م هوله دا خوی
 به خاوه نی تو ده زانیت؟ زور پرسیار تر که بی
 مانایان لیده چورا، بویه علی که می حه په سا. وه ک
 ئه وهی هه موو پرسیاره کان یه ک وه لامیان هه بیت
 بلیت؛ جه نابی دادوهر من جگه له وهی هه ر له
 سه ره تای میرد منالیمه وه که هه ستم کرد من
 ئه سفه هانی نیم، خه لکی شاریکی ترو ته نانه ت ولاتیکی
 ترم. به لی ئه وه هه ستم له لا دروست بو، غایه له م
 که و ته سو راخی راستیه کان. ده رباره ی ژیانم و
 رابردو وه نادیاره کان. حه زم ده کرد سات به سات
 رور به رور هه موو رابردووم بیر خوم به نیمه وه،
 به لام دایکه هاجه رم هه میشه له ژیر بالی سوزو
 میهره بانیدا ده یشاردمه وه، وه ک شار دنه وهی
 په له وه ریگ به باله فش و فراوانه که ی تا بیچوه
 وردیله که ی بپاریزیت له مه ترسی. تاکه راستیه ک که
 دلنایای ده کردم من ده بی به شوین راستیه کدا بگه ریم

كه نايانم ئه وه بوو؛ دايكه هاجهرم وهك حه كايه ته
 ئه فسانه بيه كان بۆي ده گيرامه وه وه هميشه ش مني
 ده كرد به پاله وان و نازايه كي به هيزو كه سيكي
 ئه فسوناوي سه رسورپه ينه ر، بۆيه هه ر له منداليمه وه
 هه ستم به هيزي ك ده كرد له گيانمدا. تا به رگه ي ئه و
 مه ينه تي و نازارانه بگرم، كه رهنگه له رپوژگار يكي
 نزيكدا رووبه رووم ببه وه. دايكه هاجهرم شتيكي
 واي له ميشكمدا چاندبو كه ئيتر من خه يالي روانينيكي
 چاوه رپوان نه كراوبم، كاره ساتي ك كه رهنگه سه راپا
 ژيانم ئاوه ژو بكاته وه. هه رچه ند سه يري تابلو
 هه لواسراوه كه ي سه روچرپا ئاسنينه كه م ده كرد
 له ژوره كه مدا كه شار يكي نوقمي ناوژه هره باو
 دوو كه لي خو له ميشي ببوو، له هه ر كوچه و كو لانيكدا
 خه لكانيكي زور وهك ديمه ني فيلمه سامنا كه كان
 هه ندي كه س به ده مدا پال كه وتبوون و هه نديكيان
 له سه رلاو هه نديكيان هه ر به پيوه له پال دره ختيكي بالا
 به رن، يان له پال ديوار يكدا به پيوه راوه ستابون و
 چاوه كانيان داخستبوو، ده سته كانيان شو رپبوونه وه و
 روومه ته كانيان به ده زوله ي خو ين نه خشي ترابون.
 هه ندي مندال له كو لانه كاندا مردبوون و هه ندي مندال
 په له وه ري جو رواو جو ري بالكر او ي مرداره وه بوويان

له نیو چنگدابوو. هه موو دره خته کانیش له وادهی
هه لوه رین و هه ندیکیشیان نیشانه یه کی نامویان له سه ر
گه لاو لقو چله کانیان به ئاشکرا ده بینرا. چه میکی ته نگ
به ته نیشته شاره که دا تیده په پری، که ناری چه مه که
پربوو له بونی ناخوشی جورا و جور له ناو قه وزه و
رووه که کانی ناو جوگه له که دا سه دان ماسی گه وره و
بجووک به پال یه که وه مردبوون. هه موو ئه مانه
نیشانه ی ئه وه بوون له شوینیک جا هه رکوییه ک بیت
رپوژی له رپوژان له هه ردهم و زه مه نیکدا پووداویکی
ترسناک له شارنیکدا پویداوه و له بیره وه ری ئه م
وینه کی شه دا چون پویداوه هه روا به زیندویی وه ک
خوی ماوه ته وه. زورسه رنجمدا هه رخوم به خومم
دهوت؛ ژیان به مردوویی له م تابلویه دا نه ک خه یالی
هونه رمه ندیکی ره شبینه، به لکو مه حالیشه پویدا بیت
یان پویدات.

***

عەلى ھەردوو دەستی لە سەر مێزەكە دانابوو،
 وەك ئەو ھى شاعىرىكى بە ھەرمەندو زال بە
 سەر جەستەو پەيقو جولەو نىگەرانىي خۆيدا
 قەسەيدەھەكى ئاگرين بخوینیتەو ھو دەورو بەرى خۆى
 بەھینیتە جۆش. بەردەوام بوو دەيگوت: ئەو دەمە
 نازانم تەمەنم چەند خەزانى ديبوو، چەند وەرزی
 ئومیدم جیھیشتبوو، تەنھا ئەو ھەندە دەزانم ھیشتا
 شەقامەکانى ئەو شارە بە ڕۆیشتنى من نامۆبوون.
 سەبەرى ھىچ درەختىكم بىرنايەت. تەننەت ناوى يەك
 قوتابخانەى شارەكەم نەبىستبوو نەمدەزانى كلێساو
 مزگەوتەكان دەكەونە كوێى ئەويۆ. لاواندەو ھى
 دايكم يان لاواندەو ھى كاريلەيەك بۆدایكى، يان
 عەودالى و سەوداسەرى چۆلەكە دايكانەيەكم بىرنايەت
 بۆ بىچو ھەكەى، كە لەنيو دەستی منالانى گەرەكدا
 ھەللەرزىيەت. ھىچم بىرنايەت، شايەنى گىرانەو ھە بىت

تا ئیوه بهینمه پیکه‌نین، یان گریانیکی به‌کول. من
 ناوی خۆم له زمانه‌ گۆنه‌کردوه‌که‌ی دایکه‌وه‌ ژنه‌وت،
 به‌لام ئه‌وه‌ی زۆر سه‌رسامی کردبووم پوژی له
 پوژان جگه‌ له لایه‌لایه‌کی غه‌مگین گویم له‌ سوژی
 گۆرانیه‌کی نه‌بوو. تادلنیام بکاته‌وه‌ له‌ ژیان. تا نزیکم
 بکاته‌وه‌ له‌خۆم. تا ده‌هات خۆم له‌ خۆم نامۆترو
 ژیانیش هه‌ر دوورتر ده‌که‌وته‌وه‌، به‌ راده‌یه‌ک هیچ
 ئومیدیکم نه‌بوو جارێکی تر ده‌گه‌مه‌وه‌ به‌ هه‌نگاوه
 گه‌وره‌کانی ژیان. هه‌موو ژیانم به‌و تابلویه‌ ده‌چواند
 که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ی چریا ئاسنینه‌که‌م هه‌لواسرابوو، به
 خه‌تیکی خواروخیچ وه‌ک کeshانی کرمیکی برسی
 به‌زمانی فارسی نووسرابوو "شهر حلبچه شهید".
 دواتر زانیم شاریکی دوکه‌لاوی له‌ ناو باخچه
 سیوه‌کاندا چی ده‌گه‌یه‌نی. بۆنی سیو له‌و باخچه
 په‌ژمورده‌یه‌دا که‌ متوربه‌ کرابوو به‌ مردن مانای چی.
 عه‌لی ده‌دواو به‌نیگای چاوه‌تیژو زیته‌کانی ده‌پروانی.
 وه‌ک پروانی هه‌لویه‌کی برسی بو‌ نیچیریکی سرکو
 وریا. پروانینه‌کانی له‌ سه‌ر کچه‌ بالا به‌رزه‌ قژ ره‌شه‌که
 هه‌له‌ده‌بری. وا لییده‌پروانی وه‌ک ئه‌وه‌ی چیرۆکی
 ته‌مه‌نی رابردووی ته‌نها بو‌ ئه‌و بگیڕیته‌وه‌و که‌سی
 تر. ئیتر که‌می حه‌سایه‌وه‌و هه‌ستی کرد زیاد له

پۆیۆست دەروونی خۆی یەكلا كۆتۆتەو، بۆیە هەولیدا تا دەتوانی خۆی كۆنترۆل بكاو چاوەڕوانی دادوەرۆ تیمە پزیشكیەكە بێت. كە هاتبون بۆ یەكلائی كۆرندەو، ژێانی عەلی و دۆزینەو، خێزانەكە. لەپێی پشكینی تاقیگەیی (DNA) كە لەیەكی لە تاقیگاكاندا ئەنجام بدری. عەلی بێدەنگ دەپروانی تا چاوی لەسەر بریسكەیهك ڕاوەستا. كە تیشكی باریك بوو لە درزی دەرگای هۆلەكەو، وەك هیلێكی بە ئەنقەست ئاراستەكراو دەیدا لە كراسەگۆل گۆلیەكە، كچە بالابەرزه قۆردریژەكە، ناوهۆلەكە. تیشكەكە ئەكۆباتیکیانە یاری دەكردو، دەگەرێ وەك گەڕانی مێروولەیهك بەشوین خۆراكێكدا، لەسەر گەلایەكی وەریو. جار جار دەچوو، ناو قۆلایی ڕەنگەكانی ناو كراسەكەو، بەشێو، یەكی نااسایی پەلكە زێڕینەیهكیان دروست دەكردو، جار جاریش بەسەر دەستی ڕاستیدا شۆڕ دەبۆو، تا دەگەشتە سەر ئەو موستیله زێڕە، لەپەنجە سپیەكانی دەستە ڕاستیدا دەبریسكایەو، دواتر سەمایەكی لەگەڵ جۆلاندنی پەنجە، ئەودا دەكردو، دەگەرێ وە قۆلایی ڕەنگە زەقەكانی ناو كراسە گۆل گۆلییەكە. عەلی نەیدەتوانی سەرئێنچ نەداتە تێكەلاو، بوونی ئەم تیشكە

که له سهر په نجه ی ئه و کچه کراس گول گولییه
 رهنګاوره نګه بوو. چونکه له هر چرکه یه کدا هه موو
 رهنګه کان ئاویتته ی یه کترده بوون و هارمونییه کی
 رهنګیان دهروست ده کرد. وهک دوو په له وهری
 ئاگرین له خه یالی حیکایه تخوانیکی پیردا که بیه وی
 ئه فسوونی توانای خوئی و ئه فسوونی ئه و جوانییه
 تیکه ل بکات. عه لی وردو به دیقه ت دهیروانی، کچه بالا
 به رزه قژ ره شه که ش له گه ل روانینه کانی عه لی و
 تیشکه رهنګ ریژه که دا تیکه ل ببوو. عه لی بیری
 که و ته وه؛ سه ره تای پارانه وهی ناو هوله که ی
 بیرکه و ته وه "باوکه بمپاریزه له دوو باره بوونه وهی
 گونا هه کان. بمپاریزه له و گونا هانه ی که هه رگیز پاک
 نابنه وه. ته نانه ت ئه گه ر ژه مه خوارکی هه موو ئه و دیله
 برسی و تینوانه ش بدهم، که له جه نګه جوړاو
 جوړه کاند ا چاوه پروانی به زه یین. یان ته نانه ت ئازادی
 فه راهم بکه م بو هه موو ئه و زیندانیانه ی له سه ر
 نیشتمانیه پره وری و له سه ر ئازادی و له سه ر مافی
 ژنان و مافی مندالان و مافی بیکاران سزادراون
 به مردن". نیگه رانی عه لی بو ده ورو به ره که ی جیهانیکی
 جه نجال و ئه زموونیکه ی هینده قوورس و ئالوژی
 دروست کرد بوو. له لایه کی تره وه هه موو ئه و پروانین و

نیگیانہی کچہ بالابہرزہ قژ دریزہ کہ جوړه
 دلنیا بیہ کی تیدا دهوینرایه وه له هر لایه که وه
 سهیری علی بکهیت یه کیکه له پارچه ی جهسته ی ئەم
 یان هر پیکهینه ری ته و او ی رۆحی ئەو وه ههست
 دهکات له هه موو شیوه یه ک به ئەم ته نراوه، به لام
 هه رچی ده کرد نه ده گه یشته ئەو بیر کرد نه وه یه ی
 یه کیک بیت له خیزانه که ی ئەو و ته نانه ت خزمی کی
 نزیکی شی. به به راورد له گه ل کاتی کاره ساته که دا،
 ته مه نی علی و بالاو چونی تی برۆکانی و هه موو ئەو
 تیکس مر او یه ی تاده هات دووری ده خسته وه له
 بیر کرد نه وه ی، شیوه ی قژو ددانه شاشه کانی علی
 هر زور دوور بوون، له سیم او شیوه ی نه ده چوه وه
 سهر دوورترین خزمی، له کاتی کدا به راوردی سیم او
 شیوه ی ئەوی ده کرد له گه ل سه رجه م ئەو وینانه ی
 ئەو هه موو ساله پاراستبووی، چ له و که سو کاره ی
 له کاره ساته دا ژه هر خنکین کر اون، یان له وان هه ش که
 هیشتا زیندوون. جوړه دلنیا بیه ک له گیانیدا سه ری
 هه لدا که پیویست به سه ر ئیشه و لیکدانه وه ی زور
 نه ده کرد.

***

دادوهر هۆله که ی بیدهنگ کرد. بیدهنگیه ک له کپی ئیوارانی لاپال شاخیکی پیش خۆرنشین دهچوو. به بریاریکی خیرا وهک بریاری دراندنی تۆپی پیی تیمیکی منالانی گهرهک به دهست دادوهریکی گۆره پانی یارییه وه. تیمیکی پزیشکی به هه موو که رهسته کانیه وه که وتنه کار، هه موو سه رقال و شله ژاو تا هه رچی زوو ده دادوهر قایل بکه ن به ئه نجامیک که دلنیا بن عه لی هه ر ئیستا نا ساتیکیتتر ده چیتته وه ئامیزی یه کئ له م خیزانانه. ئه گه رچی کاره که هه ر سه ره تا له هه ولی زیندوو کردنه وه ی گۆرغه ریبیک دهچوو له گۆرپیکی تهنگو تاردا، که کهس نه زانی هۆی مردنه که ی چیه! جگه له وه ی غه ریه یه ک مردوو وه هیچی تر. دادوهر ده یویست کاتی خوین به خشینى ئاماده بووندا جۆریک ته بایی له نیوان خوئی و تیمه پزیشکییه که له لایه ک و

ئامادەبووانى ھۆلەكەو عەلى ھېشتا غەرىب
 لەلایەكیترەو دەرووست بكات. ئەم كارەى دادوەر
 رېك لە گۆرانى گوتنى ئامېردېك دەچوو كە دەتوانىن
 گوئ لە بیستنى بگرین، بەلام ناتوانىن لە شیئو
 شمایلیدا بەھىچ جوړېك ھەستى پېكەین. ئەو
 دەویست تیمەكە بەخیزایى كارەكەى خۆیان
 تەواوبكەن و خوین لەھەموو ئامادەبووان بە گەرەو
 بچوكەو ھەربگرن. دادوەر پووى لەیەكی لە
 ئامادەبووان كرد كە پیاویكى تەمەن سەر و پەنجا
 سالان بوو، پیاویكى قژ ئالۆزكاو ھەژارو چاوەرپوان
 دەھاتە پېش چاو، بەرپشە سپیەكەیدا دەچوو سەر
 پیاویكى ئاینى نىگەران. ئەو پیاوانەى كە ئەمرو
 پەیمانك دەدەن و پاش تاویكى تر پەشیمانن لى. یان
 تاویك پرسىاریك دەكەن و چاوەرپوانى ھەلامەكەى
 ناكەن، ھەر خۆشیان ھەلامى پرسىارەكەى خۆیان
 دەدەنەو. ھەك ئەو ھى بیستویانە یان دەیزانن. بەو ھى
 چاوى بە ھەر چوار لادا دەگېرا، ھەر بە چاو بە ھەر
 چوار پەل سەمای دەكرد لە شتېك دەدوا كە بەراستى
 بزرى كردوو ھەو دەیەوئیت بیدۆزیتەو ھەو نەیدەزانى
 چۆن سۆراخى بكات. ئەگەرچى ئەو یەكېك بوو ھەر
 دواى كارەساتەكە لەھەول و گەراندە بوو بو

دۆزینه وهی ئەندامانی خیزانه کهی، شتیکی وای چنگ
 نه که وتبوو شایه نی باسکردن بیت، ته نانهت زۆربه ی
 شارو گوندو شارۆچکه کانی ئەودیو سنووریش
 گه رابوو. ناوی تۆمارکراوی ژه هربارانکراوه کان و
 ته نانهت ژه هرباراننه کراوه کانیشی بینیبوو نائومیدبوو
 له دۆزینه وه یان. ئەو پیاوه هه موو کیلی سه ر گۆره
 به کومه له کانی چه نده هاجار خویندبووه. ئیتر وای
 لیها تبوو به شوین گۆره بی کیل و بی ناسنامه کاند
 ده گه را، هه میشه ده یگوت: بر وانا که م ئەوان مردبن یان
 به شتیکی وا دلخۆشی خۆی ده دایه وه هه میشه
 ده یگوت: مردن به ده ست به نده ی خوا نیه به لکو
 به ده ست خۆیه تی خۆی.

***

من ناوم سهید وهفای عه بابه یلییه به بنه چه
 دهچمه وه سه رسسیانزه ماله ی هه له بجه که
 به دامه زرینه رو ئاوه دانکه ره وه ی ئه م شاره ناسراوین.
 من له ماوه ی گه راندا به شوین کچو کوریکی ونبومدا
 له کاره سساتی ژه هر بارانکردنی شاره که دا،
 به خه سته خانه کانی هه موو شاره کانی ئه و دیو سنوردا
 نامه یه کی دوور و دریزم له په رستاریکی دل سوژی
 یه کی له نه خو شخانه کان ده ست که وتوو که پیاویکی
 به ته مه ن به له شی ماندوو برینداره وه به ماوه یه کی
 زور که ماندوو یه تی به نامه که یه وه دیار بوو
 نوسیویه تی که وه ک وه سیه ت نامه یه ک پیش ئه گه ری
 مردنی خو ی که دواتر له بهر زوری خه لکی بریندار به
 چه کی ژه هراوی که زور به یان له بهر سه ختی
 برینه کانیا ن مردبوون ئه م پیاوه ش چاره نوی نادیار
 ماوه ته وه. له سه رپشتی نامه که ش نوسراوه تکایه

ھەرکەسى ئىم نامەيە ۋەردەگرىت بىگەيەنیتە دەستىكى دادپەرۋەر تا ۋەك بەلگەيەك بمىنیت بۇ ئەوانەى لەپوودانى ئىم مەرگەساتە دوودلن يان تائىستا دلناینین چونکە ھەمیشە زۆردارەکان مېژووی قوربانىيەکانیان لەبەرژەۋەندى خویان نووسیۋەتەۋە. نامەكە لەۋە دەچوو زۆرتربى لەم چەند لاپەرەيەى گەيشتۆتە دەست سەيد ۋەفای عەبابەيلى. بەۋەى لەكۆتايى زۆر لاپەرەيدا پەيوەندىەكى قولى نىە بەلاپەرەى دوۋايى خۆيەۋە لەگەل ئەۋەشدا دەست ۋ خەتى ئەۋ كەسەى نامەكەى نووسیۋە ديارە چەند ماندوو بوۋە ، بەۋەى لە ھەندى شویندا گومان لەۋە دەكرىت بۇ ماۋەيەك لە نوسىنەكەى ۋەستابىت ۋ پاشان دەستى كرىبىتەۋە بەتەۋاۋ كرىنى نامەكەى. ھەموو ئەم گومان ۋ نىگەرانىى ۋ ئەگەرانە نىشانەى ئەۋەن كارەساتى نووسراۋى ناۋ ئەم نامەيە زۆر كەمە لەچاۋ كارەساتە گەرەكەدا. كەژەھربارانى شارىكە لەۋەش گرىگتر شارىك لە نىۋان دوۋجەنگى گەرەى كۆتايى سەدەى بىستەمدا كە بەسەدەى جەنگە گەرەكان ناسراۋە. ئەم شارەش جگە لە بىلايەنى لەم جەنگە مېژوۋيەدا قوربانىەكى ترە كە ھەمیشە ئەوانەى نایانەۋى لایەنگرى خوينرشتنى

خه لکی تر بن زور جار خویان پیش خوین ریژی ه که
 ده بن به قه ره برووت و قوربانی. به گشتی نامه که
 کورته یه کی بچو و که له گپرانه وهی به سه رهاتی
 خیزانیکی چهند که سبی که هر خیزانیک له و شاره دا
 رهنگه چیرۆکی کاره ساتی تریان هه بیته، وه کو چون
 له جهسته ی قوربانیه کان دهیان گۆری به کۆمه ل هه ن،
 ئاو هاش دهیان گۆری به کۆمه ل له چیرۆک و
 به سه رهاتی سه رسورپهینه ری خه لکی ئه و شاره دا
 هه ن بئ ئه وهی که س چه پکه گۆلی بنیته سه ر یادگار
 تاله کانیان.

ناوه رۆکی نامه که:

"گرنگ نییه من کیم. پیاویکی بالا به رز یان
 کورته بالا یان هه ره یچیان نیم. وابزانن من سو فیه کی
 کونجی خانه قا یان ئیمانداریکی نیگه ران یان
 هه ره یچیان نیم. گرنگ ئه وهیه ده زانم مرۆقم و
 شایسته ی ری زم نه ک به زه یی. من له م نامه یه دا
 ئاره زوو ناکه م ته نها باس له ده رده سه ری خیزانه که م
 بکه م، به لکو ده مه ویت باس له چۆنیتی مه رگی شاریک
 و قوربانیه کانی بکه م. ئیمه دانیشتووانی شاریک
 بووین چه نده ده سته مۆ بووین به ژیان، هینده ش
 یاخی بووین له مردن. ئه و مردنه ی جه نکه کان

ناوزهدیان ده‌کهن به پیروزی، مردن له پیناو
 نیشتمان و پیروزییه‌کانی نیشتماندا، شاره‌که‌مان له
 نیوانی دوو به‌رداشی گه‌وره‌دابوو، به‌رداشی جه‌نگ
 که مروّقی وه‌ک دانه‌ویلّه ده‌هاری. جه‌نگی کوّتایی
 سه‌دهی بیست، که ده‌ستپیکردن و کوّتایی ئه‌و جه‌نگه
 ته‌مه‌نیکی دورو دریژ بوو ره‌نگه نه‌گاته‌وه به‌که‌مهری
 بیره‌وه‌ری بالای ئازاری که‌سمن، جه‌نگی نیوان
 هه‌ردوو ولاتی عیراق و ئیرانی دراوسی. جه‌نگی
 نیوان تیکه‌ل کردنی ناهه‌قیه‌کان و پیشیلکردنی گشت
 جوانیه‌کانی مروّف. له‌و جه‌نگه‌دا ئیرانیه‌کان
 ئیراقیه‌کانیان به‌زهدیق و لادهر و خوانه‌ناس ناساند
 به‌دنیا. جه‌نگاوه‌ره‌کانیان هانده‌دا کلیلی ده‌رگای
 به‌هه‌شت بکه‌ن به‌مه‌دالیاو له‌ملی بکه‌ن، دوا هه‌ناسه
 بکه‌ن به‌دوو پارچه‌وه نیوه‌ی هه‌ناسه‌ی
 سه‌ره‌مه‌رگیان له‌سه‌ر زه‌وی به‌جی بهیلن و نیوه‌که‌ی
 دی بگه‌یه‌نیته ده‌رگا چاوه‌روانه‌کانی به‌هه‌شت.
 ئیراقیه‌کان ئیرانیه‌کانیان به‌میکروبی سه‌ده‌ی بیست و
 لادهره‌کانی ئایین و زمانی پیروزی قورئان ده‌زانی.
 هانی جه‌نگاوه‌ره‌کانیان هه‌دا ولات له‌ئافاتی ئه‌وان
 دوورخه‌نه‌وه‌و زه‌وی له‌ریشه‌ دریژوو عه‌مامه
 قوچه‌کانیان پاک بکه‌نه‌وه. جه‌نگ و ابوو. شاره‌که‌ی

ئىمە لەنيوان ئەو دوو بەرداشەدا دەنكە گويزيكي گەورەبوو. ھەريەكيتكيان بەھەموو ھيزيان چەكوشي سەرکەوتن و دۆرانی خويان پيادەکيشا. شارەكەمان لە نيوان زمانى عەرەبى و زمانى فارسيدا لە کەروييشکي راکردوى بەر تەنگى دوو راوچى بيويژدان دەچوو. کە ھەردووکیان بيانەوى لە راوکردنى ئەو کەروييشکەو ھەيىرى نيشانە گرتن بن لەيەکتري. لە ئاسمانى شارەكەمان ھەميشە ژمارەى فرۆكە شەپکەرەکان لە ژمارەى چۆلەكە زارەترەك و تەريوھەکان زۆرتەر بوون. ژمارەى ناپالمەکان لە ژمارەى خانووە كاوولەكان زياتر بوون لەو شارەدا دلنيایى رەوھە ماسيیەكى تەريو بوو لەگۆميكى ئاوي ليبراوى گوماندا. فرۆكە جەنگيەكانى ئيران ھەلدەھاتن و فرۆكە جەنگيەكانى ئيراق بۆمبیکيان تى دەگرتن و پيش ئەوھى فرۆكەكان خويانيان لى بدزنەوھە بۆمبەكان دەكەوتتە سەر بانيزھى مالىكو لە كۆلانەكاندا جۆگەلەى خوينيكي تازەيان دروست دەكرد. جاريكى تر فرۆكە جەنگيەكانى ئيراق رايان دەكردو فرۆكە جەنگيەكانى ئيران بەگولەو شەست تير دوايان دەكەوتن. يان پيش ئەوھى فرۆكەوانەكانى عيراق ھەست بەدلنيایى بكەن و گۆرەپانى جەنگە

ئاسمانییە که جیی بلین دەیان پیبواری بی ئاگاو دەیان
 منالی ناو بیئشکه لاشەیان تیکه‌ل به پارچه گولله‌ی
 گەرمی فرۆکه‌کان دەبوون. له نیوان ئەم جەنگە
 ئاسمانی و زەمینەدا ئەندیشەیه‌ک که وتە بیری
 سەرکردە‌ی ژیر سیبەری دارخورماکانی بەغداوہ.
 کەوہک میئش و کواله و ئافاتی زەوی گیانلەبەری
 نیوان جەنگە که لەناوبەرن بەجاری شارە که مان لەو
 زیندەوہرانە پاک بکەنەوہ، بەمرۆف و ئاژەل و
 پەلەوہر و سەوزاییەوہ. بیلایەنی شار لە ژیر پیی
 جەنگە رق ئەستورە که دا بکەن بە شوینی مردن و
 ویرانە. تا دوژمن بە ھەموو ھیزی مەرگی خووی
 بەسەر ھیزی ژیاندا بانگەواز بکات. بەتایبەتی بو
 شاریک کہ بەمیکرۆبی کوشندە دەناسرا ئەو
 میکروبانە‌ی کہ ھیشتا زاناکانی جیھان جگە لە
 مەترسی گەورە ھیچی تری دەربارە نازانن. من لەم
 نامە کورتەمدا کەوہک شکایەتی خەزانی گەلایەک لە
 درەختیکی پیری چەند سالە، ئەم چیرۆکەتان بو
 دەگیرمەوہ. من ھەلە بجەیییم ئەوہی لەبیرم ماییت
 لەچیرۆکی ھەولی دەربازبونی خیزانە بچکولە کہ متان
 لەژەھرەبا بو دەگیرمەوہ. کہ رەنگە ھەر یەکیک لەوان
 ئیستاکە لە سوچیکی بیمارستانیکدا بیرەوہری خویمان

بۆ ئىوھ بنووسنەوھ، يان ئىسقانى ھەر ئەندامىكى
 جەستەيان بەدەم قەل و دالەوھ يىت بيخون. من
 نازانم . . . پوژانى دوايى نەبى كە پەنگە من پيش
 ئەوھى نوشدارىكى بە ويژدان پەلكيشم كاتەوھ بۆ
 ژيان. بمرمو بە نووگە بىلى جوتيارىك بچمەوھ ناو
 نھينىھەكانى ژير زەويەوھ. چيرۆكەكەھى من لەو ساتەوھ
 دەست پى دەكات كە فرۆكە بال گرتوھكانى بەغداى
 پايتەخت بە ھەموو بىرەوھرىي و ميژووي
 بىابانەكانەوھ بەئاگاداريى ھەموو سەركرەو خەليفەو
 والى و مەلىكو خانەكانى جىھانەوھ بە سروودى تولە
 لە دوژمن كە وشەكانى شاعىرەكانى جەنگ
 نووسىبويان ھونەرمەندەكانى جەنگ دەيان چرى و
 كورسەكەھى سەدان ھەزار خەلكى ھەژار و
 بەشمەينەت دەيانوتەوھ. ھاتن وەك گاي رەش، ھاتن
 كە كاتى دىلىكى برىندار بە كراسى خوئينەوھ
 دەكەويتە بەردەستيان ئەوان ژمارەيان لە ئاسماندا لە
 ژمارەي پەنجەي دەست و قاچى مروقيكى ئاسايى
 زياتر بوو. ھەندىكيان رەنگيان لە قرشە زەبەلاھەكانى
 زەريا گەورەكان دەچوو. كاتىك پەلامارى سەرنشيني
 كەشتىھەكى شكست خواردوو دەدەن. ھەندىكيان سپى
 و زەيتونى ئىمە دەمانتوانى بيان بينين تەنھا ئەو

کاتانه نه بیټ تیشکی خوره ئالتونیه که بازد باز دینی
 له گه لدا ده کردن تاپیشانی نیگه رانی و شله ژاوی
 ئیمه یان بدن. هه موو ئاسمانیان ته نی به جالجالوکه ی
 خه یالیک که هیچ که سیک نه یده توانی له خه یالی پهرش
 و بلاوی خوی دایمالی، سه ره تا وهک ئه وهی ئه وان
 هاتین مندا لانی ئه م شاره ژیر بکه نه وه له گریان.
 داوای لیبوردن له خه لکی بکه ن، تاچاو تیربوو له
 بینین هاتن و چوون، تا گوچکه تیربوو له بیستن هاتن
 و چوون، به ئه ندازه ی هه له اتنی مانگ له و دیو
 کیو یکه وه تا ئه م دیو ئاسوگی پروانینمان بلاوه یان
 لیکرد. نزیک بوونه وه لیمان، دوامان که وتن، پیشمان
 که وتن، له گه ل هه نگاوه کانماندا رویشتن، له سه ر
 سه ری خه یالی هه ر یه کی کماندا قسه یان ده کرد و ئیمه
 له بهر هاره ی دهنگی ئه وان نه ماتوانی هیچ بیستین.
 وهک سامناکی یاری باوکیکی تورپه له گه ل مندا لکی
 لاساردا. هاتنه خواره وه ژماره یان به قه د ژماره ی
 تیمیکی راوچی دارستان بوو. هه ر هه موویان له یه ک
 کاتداو پیکه وه هاره یان له شوشه ی هه موو
 په نجه ره کانی شار هه ستان. هاره یان به شوشه ی دلی
 هه موو دانیشتووانی شار کرد. ده رگا و ده روازه کانیان
 شکاند، ژیانیان له گریژنه بر دو رویشتن. ئه وه نده و

دواى چەند چركەيەك ھەرھيىندەى دەم و چاوشتنى
 بەيانيانى پياويكى تەمبەل. بەقەد ژمارەى دەست و
 قاچى مرقۇئىكى كەم ئەندام فرۆكەى رەنگ
 ئالتونى و خۆلەميشى و رەنگ زيوين و ھەموو ئەو
 رەنگانەى كە ھەر و لاتە و بە ئارەزوى
 سەرمایەدارىكى زەوق سز رەنگ كرابوون. ھاتن ھەر
 ھەموويان بوون بە پاسەوانى با ھەلكردووەكانى
 ئاسمان، شوين پىي باكانيان ھەلگرت، لەگەل رپرەوى
 باكەدا دەرويشتن و نامەى جورا و جوريان دەدايە
 دەست با. كە تىياندا دەيان شيعرى جاھلى و،
 حكايتى شەرى كۆچەرپەكانى سەحرا و تەنانەت
 بەسەرھاتى كەنيزە و غيلمانى خەليفەى ئەوساى
 پايتەختى تيدا نوسرابوو. بە ئاشكرا (با) كان رپگاي
 مردنيان پيشاندا نامەكان بە دەم باكانەو سەمايان
 دەگرد، سەمايەك كە لەپيكانى لەناكاوى مەليكى كيوى
 دەگرد كە بە بالى شكاووە پيش ئەوہى كە وتبیتە
 سەرزەوى. ئەوان تەنھا ئەوہندەيان لە سەربوو.
 نامەكان بەدەنە دەست با ئيتر لە نيوان فرۆكەوانەكان
 و (با) كاندا، لە نيوان باكان و پايتەختدا، لە نيوان
 پايتەخت و فرۆكەكاندا راويژكرا. ھەر ئەوہندەى
 پياويكى ميھربان تورەبى و پەشيمان بىتەوہ لە

تورپه‌یی، شار وهک نه‌خۆشیکی بیزار له‌پروناکی،
 خۆی له‌جاسمییکی خۆله‌میشیه‌وه ئالاند. پیچه‌وانه‌ی
 نه‌خۆشیکی که‌نرکه‌و ناله‌و هاواری ده‌گاته‌هه‌موو
 شوینیک، که‌په‌رستاریک نه‌بیته‌هه‌توان بخاته‌سه‌ر
 زامه‌به‌سوێکانی جه‌سته‌که‌ی ناله‌و هاوار تا ده‌هات
 خامۆشتر ده‌بوو. تا ده‌بوو به‌نوزه‌یه‌کی شه‌رمن
 دواتر وهک چرایه‌کی بی نه‌وت هی‌واش هی‌واش
 ده‌کوژایه‌وه. سه‌ره‌تا هه‌روهک به‌زۆر پچراندنی
 ملوانکه‌ی گه‌ردنی گه‌وره‌کچیک به‌ده‌ستی سه‌ربازیکی
 داگیرکه‌ر مه‌ل و موور و بالنده‌ی ئاسمان پیکرا
 هه‌له‌هرین. دره‌خته‌کان خۆیان له‌پۆله‌چۆله‌که‌و پۆله
 کوتری هه‌لنیشته‌ی نیودارسنه‌وبه‌ره‌کان ته‌کاند. وهک
 دابارینی به‌رده‌فرکیی کۆمه‌لی مندالی چه‌تون بو
 دره‌ختیکی پر هیلانه‌ی بالابه‌رز. په‌نگی سه‌وزی
 به‌هاری شار گۆرا به‌په‌نگی مردن. با جۆلانه‌ی به
 په‌نجه‌ره‌ی کراوه‌و ده‌رگای والاو لیکترازاوی ماله‌کان
 ده‌کرد. ده‌ستی تیکه‌لی پیاو و ژنه‌کان لیک
 جودابوونه‌وه. گۆچانی ده‌ستی پیره‌کان که‌وتنه
 خوارئ ته‌شی و تیرۆکی ده‌ستی پیریژنه‌کان له
 په‌نجه‌کان وه‌ستان. باکان چاوشارکییان له‌پال
 ته‌پۆلکه‌گرده‌نزمو شیداره‌کاندا ده‌کردو کلاوی

لوتکه یان داده گرت. گویى ئەشکه وتیان به شه ونم
 ده ئاخنى، ژههره باکان پى ده که نین، له نیوان گریان و
 پیکه نیندا شتیك نه بوو که بیزانین. عاشق هه بوو
 خه یالى توردابوو ته نها هه ر پیده که نی. منداڵ هه بوو
 دایکی بیر چوو بووه و پیده که نی، ژن هه بوو
 چاوه روانی خیزانه که ی بیر چوو بووه و پیده که نی،
 ژههره باکان مردیان ژیانان هینایه پیکه نین ژیانان
 پر کرد له گریان. به ئەندازه یه کیش پیده که نین گه وره و
 بچوک به پیکه نین پیشوازی ره شبه له کیک له مردن
 بکه ن. وهک ئەوه ی مردن خو ی جوړیکی تربیت له
 درێژکردنه وه ی ژیان. به پیکه نین پالیان دهنه به
 یه کتره وه تا ده گه یشتنه دوا سه رچۆپی کیش و
 گاوانی. ریزیان ده به ست بو مردن، وهک ریزه ستنی
 بالنده بیئاگاگان له ژیر ئامیری سه ربرینی
 قه ساخانه کان هه ر له ویدا له نیوانی پیکه نین و گریاندا،
 به پال جه سته ی مردنه وه ده سته ی ژن قرتینرا بوو که
 هیشتا په نجه کانی له ژماردنی فرۆکه بوومب
 هاویژه کان سارد نه ببونه وه. بال هه بوو به ته نها
 هیشتا بونی بازنگو خرخالی ئالتوونی لیده هات.
 گه ردن هه بوو ده زووله ی خوین شوین پلپله و گه ردانه
 ئالتوونیه که ی سواغ دابوو. گویچکه هه بوو هیشتا

ههستت به له رینه وهی گواره زیږه دزراوه کانی
 دهکرد. قاچ هه بوو شوین پاوانه ئالتونییه کانی تیدا
 نه خشینرابوو به قرتاوی. بونی پیاو له هه ندی قول و
 باسکی تووږدراوی ژن دههات. له وی به شه
 مردووه که ی گیانی مروڤ زیندوو ده بووه و دهک گه له
 گوورگ دهی لورانده. به شه زیندوووه که ی مروڤیش
 دهسته وستان هون هون دهگریاو هیچیتر. مه رگ
 په یکه ریکی ئاسنین بوو، پیده که نی! قوولتر بتروانیا په
 ئه ویش پینه ده که نی، به لکو شیوه ی که لبه کانی
 ده چوونه وه سه ر پیکه نین. له دووره وه تارمایی
 مه رگت ده بینی بانگی ده کردین ناوی یهک به یه کمانی
 ده زانی. دهستی ده هینا به سه رمانداو بونی ده کردین
 تا خوڤشمان بوو ییت که لبه و پشکووی چاوه
 داگیرساوه کانی بونی عه تری سیوی مه رگی لیده هات.
 ئیمه چوار کهس ته نها چوار گه لای پاکردووی
 دره ختی په ژمورده ی خیزانه که مان ته نها چوار گه لای
 سه وزو هیچیتر، نه مانزانی خه زانی ژه هره با چه ندی
 لی هه لوه راندوین و چه ندی لی هه لبرکاندوین،
 چه ندیشی زاره ترهک کرد، چه ندیش به دره ختی
 مردنه وه خووی هه لواسی. من و ژنه که م پیکه وه دهستی
 ماندوی یه کترمان ده گرت و کچو کورپه ناوه نجییه که م

ھەردووكيان پيڭكەوھ كەشكۆلى پرسیاریان خەسبووھ
 سەرشانیان، دەیانویست بیدەنە دەست رېیواریك
 ماندوویەتیان بەسینیتەوھ. كەسی نەبوو. .
 ھەرچوارمان بەسەر تەرمی جۆراو جۆردا ھەلھاتین.
 بەسەر سەدان ھاواردا بازماندا برۆین، ھەزاران بالە
 فریى مردنمان جیھیشت بەتەنیا. زۆر نەپرۆیشتین
 ھیشتا خونچە نیرگزی دەرکردوی ناو سەرمان
 نەگەشابۆوھ. ھیشتا نەگەیشتبووینە ترۆپكى خەيالیک
 ھەموو دانیشتوانی شار ببینن چەند لە دوا ئیمەوھ
 دەمرن، ھیشتا ھەر سەرەتابوو سەرەتای مەرگی بە
 كۆمەل.

بە ھەر چوارلادا دەمانروانی، (با)كان نۆكەرانە
 لە پیش فرۆكەوانەكانەوھ دەرپۆیشتن. ھەندى جاریش
 فرۆكەكان بەشوین (با)كاندا دەگەرەن بۆمبیکیان
 دەگرتە شوین پیکانی با، كاتیک دەیانزانی(با)دەیهویت
 خۆی تیدا ھەشاربەدات، ژیان فریای داواى لیبوردن
 لەكەس نەكەوت، مەرگیش فریای داواى لیبوردن
 نەكەوت لە ژیان. دەرپۆیشتین بە پەلەپەل ھەندى جار
 خا و ھەندى جار دوو بالمان دەخواست ھەلفرین و
 دووركەوینەوھ لەشار. دواجار (با)كان ئیمەیان
 ناسیوھ بە كۆلەبال و رانكو جوغەكانمانەوھ

ناسیانینه وه، به هه ناسه ماندوه کانمان و شله ژاوی
ههنگاوه کانماندا ناسیانینه وه.

هه ستمان به ئازادییه کی کورتخایه ن ده کرد.
وهک گیزه نی ره شه با زه به لاهه کان، ئه و ره شه بایانه ی
بیابانیک ده که ن به دوکه ل شاریک ده که ن به بیابان.
پیچاو پیچ هاتن، هه رچی لمی روبراری سیروان و
ورده به ردی ئه و شاخانه بوو هینیان. له هه ر چوار
لاوه په لاماریندانین، چون په لاماری گیزه نی ده ریایه کی
هه لچوو له بی ئاگایی پوله ماسییه ک. نه مان ده زانی
که وتوینه ته کوئی گوی زه ویه وه، نه مانده زانی
شاره که مان ده که ویته کوئی ههنگاوه کانمانه وه،
به ریپکانمان پر بوو له په له وه ری کوژراو. که
زور به یان ئه و په له وه ره ده گمه نانه بوون که ته نها له
پیده شته کانی ئه و شارهدا ده ژیان و له سه رانسه ری
دونیادا نه مان و ره چه له کیان براوه ته وه. چاوه کانمان
تا ده هاتن ده کزانه وه وهک ئه و مناله هه ژارانیه تا
درهنگانی له برسا ده گرین و خه و ناچیتته چاویان.
گوچکه مان پر بوو له دهنگی ناموی وا هه رگیز پیش
ئه وسا بهر گویمان نه که وتبوو، هه ستمان ده کرد ئیستا
دنیا ده بی به توفان شاخه کان داده رمین. ریگاکان
کویر ده بنه وه، ئاسمان داده به زیتته سه رزه وی، ئیمه له

نیوان ئەو ھەموو دارپمان و ھەرەسە گەورانەدا دەبین بە زوخال. (با)کان ناوسکیان پربوو لە ژەھر بە لوورە لوور وەک گەلە گورگیکی برسی پەلاماریان داین، ھەرھیندەئەو ئەم دوو دێرەم نوسی یەكەم جار ژنەكەم بوو بە نیچیری ئەو، وەکو چۆن راوچیەك بەخت یاری بیئت ھەر سەرەتا قولاپی مەرگ لە قورگی ژنەكەم گیربوو، ھاوارمان کرد ئەو مەرگ نەكەئەو، چیمان کردووہ بو وادەكەئەو، ئەو مەرگ بەلام سوودی چییە ئاسمان كە پ بوو بیئت و زەوی کویر بوو بیئت. دەنگمان لە ناو گیژئەئەو (با)کاندا تادەھات زیاتر دەتاسا. دەنگمان سنووری گەر وومانئەو تێ نەدەپەراند، زانیم لە نیوان ژەھرەباو شیرینی ژیاندا تامیکی ترنیە بوچەشتن، جگە لەوہی چاوەروانی قەدەربین بزانیان چی دەکاو ھیچیتەر.

بیرم كەوتەوہ ئەو قورئانە پیرۆزەئەو لە باخەلمدا بو سەلامەتی خۆم و خیزانەكەم ھەلمگرتبوو دەر مھینا، لاپەرەئەو سورەتی یاسینم کردەوہ، پەنجەم خستە سەر یەكەم دێری سورەتەكە ...

(یس. وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ. إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ.)

كچەكەم وەكو خۆی لە دەستی مەرگ راپسکیئەئەو دەستی گرتم پەنجەئەو شایەتمانی بو شكاندەوہ،

به‌دهسته بی‌هیزه‌کانی که وهک شوپه‌بی ده‌له‌رزین
ده‌سته‌کانمی ده‌گوشی و به‌ری نه‌ده‌دا، هه‌ولی ده‌دا
به‌رینه‌دا. نه‌وه‌کو من سورته‌که ته‌واوبکه‌م. ئه‌و له
مردن و خویندنی سورته‌تی یاسین ده‌ترسا، چونکه
به‌گویی خوی خوی گویی لی بووه‌و ده‌یزانی هه‌موو مه‌لاو
ئیمانداره خوینده‌واره‌کان کاتی گیانه‌لای ده‌یان پیرو
نه‌خوش و په‌ککه‌وته ئه‌م سورته‌یان خویندووه.
نیشانه‌یه‌که بو پیش مردن و پاککردنه‌وه‌ی گیانه‌له
گونه‌ها. کچه‌که‌م سه‌ری خسته سه‌رسنگی دایکی
ده‌یویست هه‌رچی زیاتر هه‌لکشئی و به‌ته‌واوی
باوه‌شی پیدابکات. دایکی هیشتا هوشی له‌ده‌ست
نه‌دابوو که‌ساس و بیده‌سه‌لاتانه ده‌یروانی، له‌ناکاو
دایه پر مه‌ی گریان و ژه‌هره‌که له‌ده‌م و گویچکه‌و
لوت و له‌هه‌موو جه‌سته‌ی ده‌تکا.

هه‌ردووکیان باوه‌شیان به‌یه‌کدا کرد، ئیتر زانیم
کارمان ته‌واوه. وهک ئه‌وه‌ی مردن چنگی له‌قژی
کچه‌که‌م گیرکردبئی ئه‌ویش خوی له‌مردن
را‌ده‌پسکان، ئیتر هه‌ردووکیان وهک بریار بده‌ن
پیکه‌وه بمرن ده‌ستیان خسته ناو ده‌ستی یه‌کتره‌وه،
چاوه‌کانیان بریه ناو چاوانی یه‌کتری، بالایان پیکه‌وه
جووتکرد، بالای کچه‌که‌م یه‌ک دوو قولانج له‌دایکی

دریژتر دهینواند به بی دهنگی لیم دهپوانین و هیچیشم پی نه دهکرا. تا ههردووکیان وهک دوو کلوبه فر تیکه ل یهک بوون و بوون به پارچه یهک سههولی ساردو سر. دلم نه دههات برپوا به مردنیان بکه م. زورم بیستبوو له حیکایه تی مردنی کتوپر، یان حکایه تی مردن بو چهند ساتیکو جاریکیتتر خوراپسکان له دست مردنی نه فره تی.

بویه جاریکی تر قورئانه که م له باخه لم ده رهینایه وهو که وتمه وه خویندنی سوره تی "یاسین"، ئه و سوره ته ی که گوايه فریاد پر سه و سنووریکه له نیوان مردن و ژیاندا یان پاک بوونه وه ی روجه له هه موو تاوان و گونا هه گه وره و بچوو که کانی سه رزه مین.

یس. وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ.

هه ر ئه وه نده و (با) کان به تور ه یی لاپه ره کانیانی دابه یه کدا. هاوارم کرد؛ هۆ ئیوه پیاو چاکان ئه وانه ی پیش مردن مژده ی به هه شتتان پیدرا، ئیوه ئه وانه ی تا شمشیره کانتان به خوینی باپیره بی بروا کانی ئیمه سوور نه بوو. مژده ی به هه شتتان پینه درا. فریامانکه ون، نه وه کانی ئیوه ده مانکوژن. وا

ژه هر بارانمان ده کهن. ئیوه ئه ی دارو به رده
 پیروژه کان. زورمان هاوار کرد ئه وه ی یه کجاریش
 ناویمان بیستبوو بانگمانکرد به هانامانه وه بین نه هاتن!
 ئیتر قورئانه که م به په له خسته وه باخه لم و په لی
 کوره که م گرتو هه ردووکیانم جیهیشتو به دهنگی
 بهرز وتم: کهس به هانامانه وه نه هات، کهس فریامان
 نه که وت، ئیتر به ئومیدی دیدار، به ئومیدی دیدار.
 ئیسته دوو پیای دلی پر له خه م و قورگو چاو و
 گوئی پر له ژههر. رامانده کرد، وهک دوو کارژوله
 به په له په له به شاخ و دارو به ردا هه لده زانین، به
 چاویکمان به ریپیکانمان ده بینی و هه لده نوتاین و خو مان
 ده گرته وه. به چاوه که ی ترمان هه میشه له تارمایی
 ئه وانمان ده پروانی. هه نگاویکمان بو پیشه وه دناو
 دووان بو دواوه، (با) کان په له یان لیگردین، به پال به
 گوچانی دهستی مردن پراویان ده ناین. ئاسمان تاریک،
 دلمان تاریکتر له ئاسمان، به سه ر سه دان گیانه لاو
 لاشه ی بی گیان و به سه ر ته رمی هه زاره ها بالنده و
 په له وه ری جوړاو جوړدا بازدماندا. سه دان نزاو
 پارانه وه و هاوارمان له دوا ی خو مانه وه جیهیشت.
 کوره که م نه یده ویرا بانگم بکات، نه وه کو مردن ناوی
 من بزانی، نه یده وت باوکه نه وه کو نهینی ئازاری

مردنی نیوان باوکو کوپ به چاوی خوئی بینی. تادهات ماندووتر، ههنگاوکانمان خاو دهبوونهوه، لاشه مان سسترو وره مان تادهات به پلهی بانیزهی دیواری ژیانه وه دههات خواره وه. کوپه کهم دهسته سپه ته په کهی به دم و که پویه وه گرتبوو. دهینالاند، ئاورم دایه وه حزم نه ده کرد گویم له نالهی ئه و بیته و نه مرم. تا دهات ئه ویش وشه کانی له سهر لیودا ده تراناند، نه مده زانی چی دهلی، قسه کانی له قسهی که سیکی تر ده چوو، یان له قسه بزرکاندنیکی له کاتی خه و بینیندا که پوداویکی ترسناکی به سهرهاتی. بویه جاریکی تر قورئانه کهم له باخه لم دهرهینا. بونی سیوی نه فره تی له هه موومان دهات. بونی ئه و سیوهی سهرهاتی کاره ساتی دهر کردنی مروّف له به هه شتی لیکه و ته وه. حه زمان له بونی زیاتری سیو دهر کرد. بی ئه وهی بزانی ئه م بونه بونی سیوی ژیانه یان بونی سیوی مردنه. دهستم خسته سهر یه کهم دیری سوره تی یاسین و ابزانم یه ک دوو دیرم خوینده وه کوپه کهم به دهنگیکی تیکه لاو دهیگوت بابه نه کهی مهیخوینه با نه مرین. مادام پیش مردن دهخویندری مهیخوینه ره وه با نه مرین، من ده مگوت کوپه کهم یاسین بو پاکبوونه وهی مروّفه. کوپه کهم

وشه‌کانی له نوزه‌ی پێش سه‌ربرپینی که‌رویشکی ده‌کرد. من وام ده‌گوت و فرۆکه‌کان به سه‌رمانه‌وه ده‌گه‌ران، ده‌هاتن و ده‌پویشن جارێکی تر ده‌پویشن و ده‌هاتنه‌وه.

کورپه‌که‌م چاوه‌کانی داخستبوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی له بینینی ئه‌و داله‌ ئاسنینه‌ بێزار بێت.

وتم سووره‌تی قورئانه‌که ده‌خوینم چی ده‌بیت با بێت، وه‌لی نه‌متوانی. هه‌ستم کرد چاوه‌کانم ده‌کزینه‌وه قورگم خه‌ریکه وشک بێت، ده‌سته‌کانم که‌وتنه له‌رزین، وه‌ک برپاری هه‌لنه‌فرینی بالنده‌یه‌ک له‌نیشانه‌ی ناسینه‌وه‌ی راوچییه‌کی شاره‌زا چاوه‌پروانیم هه‌لبژاردو و لاپه‌ره‌ی قورئانه‌که‌م هه‌لدایه‌وه هه‌چم بۆ نه‌خویندرایه‌وه، چاوه‌کانم ریشکه‌و پیشکه‌یان ده‌کرد. هه‌ستم به قورسی جه‌سته‌م ده‌کرد. قاچه‌کانم خه‌ریک بوون سه‌رده‌بوون، کورپه‌که‌م راکیشایه‌قه‌راغ رینگه‌گله‌که، یه‌ک دوو به‌ردی گه‌وره‌و بچووکم کو‌کرده‌وه هه‌نمان و له‌سه‌ر یه‌ک دامنان تانیسه‌ی ئه‌و بێت ئه‌گه‌ر مردن بواری ژیا‌نی پیداین. چیاکه‌ی به‌رده‌مم تا ده‌هات دوورتر و له‌خۆی به‌رزتر له‌پێش ده‌ینواند. هه‌ندی جار خۆره‌که تیشکی ده‌نارده سه‌ر گاشه به‌رده‌کانی قه‌د پالی چیاکه، به‌فری چیاکه

به تیشکی خۆره به هارییه که ده توایه وه، وات ده بینی
 کیویکه ده گری و جوگه له ی فرمی سک به قه دپال و
 سه رتاشه به رده کانیدا ده هاتنه خواره وه. ته نها
 کیوه که م ده بینی ده گریا، له م سه ر زه مینه گه وره یه دا
 ته نیا چییا که ده نگی ده بیستین. له و کاته دا من ئه و
 په نده م بیر که وته وه که ده لیت: به در یژایی مه رگه
 ساته کانمان (به ته نها چییا کان ها ور یمان بوون) به ته نها
 ئه وان پشتیان تی نه کردین. سه رم خسته سه ر دل ی
 کوره که م، به لام له بهر ناله و هاواری خه لکی ده ور بهر
 چیم نه ده بیست. ویستم هانایان بۆ بهرم بیده نگین تا
 له زیندویتی کوره که م دل نیابم، نه من هیچم بۆ
 گووترا و نه ئه وان توانیان بیستن. چاوم بر یبووه
 چاوه کانی کوره که م، وام هه ست ده کرد به چاوه کانی
 پیم ده لی: باوکه برۆ راکه. ئاورم بۆ دوا ی خۆم
 دایه وه به په له هیشتا کچو ژنه که م به ده م
 ژه هره باکانه وه ده شه کانه وه. سووچیکی له چکی
 کچه که م به ده م شه ری (با) کانه وه ده هات و ده چوو.
 ویستم بگه ریمه وه سه ریان، هه ولما نه متوانی. ده ستم
 بۆ هه لبرین تا بزانه ده مبینن، ده مناسنه وه؟ ئه وان
 بیده نگ بوون، وهک خه ویکی خۆش به ئارامی پال
 که و تبوون. هه ستم به بهر گری رۆحی ژیان ده کرد،

بهرامبهر به مردن، کاتیک ژیان خوئی دهکه ویتته مهترسییه وهو ئیدی مردن مانایه کی نامینیت. تهنه ئه وهنده نه بیت له سه رخو لئی پروانی و بیرله بیره وه رییه کانی رابووردووی خؤ بکه یتته وه. ده مویست بگریم نه مده توانی، ههستم به دلره قی خؤ ده کرد به وهی بوچی فرمیسک له چاومدا هاژه ناکات. ئاگریک له سینهدا نیله نیل ده سووتا، به پرتاو دهستی راستم خسته سه ر دلی کوره که م و ویستم گویم له چرپه یه ک له شتیکی بیت له دهنگی ئه و بجیت، ههستم به هیچ نه کرد جگه له لیدانی چرکه ی کاترمیره که ی دهستی نه بیت که کاترمیر دوانزه و نیوی پاشنیوه رۆی شانزه ی سیی لیده دا. ههستامه سه رپی که برۆم قاچه کانم له دوام نه ده هاتن، سیبه ره که م خاو و خلیچک ریی ده کرد. هه موو گه لاو چل و پۆپی هیواکانم هه لوه رین، هه زم ده کرد بگه ریمه وه بو ناو شار تا مال به مال، کۆلان به کۆلان بگه ریم، تا ده هات شار له پیش چاوم دوور ده که وته وه، (با) کان هه موو شتیکیان شیواندبوو ته نانه تارماییه کانیش وه ک مه رگ راهه ستابوون، مه رگو ژیانم. له یه کتر بو جیا نه ده کرانه وه.

دلم برّوای نه ده کرد کورّه که م جیبهیلیم، گه پاره وه
 بهردیکی لوسم هه لگرت و خستمه ژیر سه ریه وه و
 بهرده زبره که ی ژیر سه ریم تور هه لدا، هه ر ئه وه نده م
 پیکرا یارمه تی کورّه تا قانه که ی خوم بده م. جاریکی تر
 برّیارمدا برّوم دوور بکه ومه وه، چونکه سنوری نیوان
 ئیمه و به رزایی شاخه کان چهنه گابه ردیکی زه به لاه و
 لاپالیکی جه نگه لی بوو، زور نه پویشتم ماندوویتیم
 سه ری چیا که ی له پیش چاوم دوور ده خسته وه. چهنه
 هه ولما نه مده توانی تا ده هاتیش ژه هره با که کال
 ده بوه وه. ئومیدم له نیوان شه ری (با) کاند و ردو
 خاش ده بوو گه رچی (با) کان ده یانویست پاشه کشه
 بکه ن برّون، لوتکه ی شاخه کان هاتن به پیرمانه وه،
 سه ریان خستینه سه ر کولی خو یان من دلنیا نه بووم
 برّوام نه ده کرد، ئومیدم تا ده هات کالتر ده نیواند.

جاریکی تر قورئانه که م له باخه لم ده رهینا تا
 یاسینی خوم بخوینم هه رچیم کرد زمانم گوی
 نه ده کرد په نجه کانم ئوقره یان لی برّابوو. چاوه کانم
 هیچیان نه ده بینی هه ستم به بی توانایی هه موو
 جه ستم کرد ناچار ئیتر ئه وه نده ی سوره ته که م
 له به ربوو له به رخومه وه ده مخویند.

نازانم چه ندم له به ربوو، به لام هه ستم ده کرد
 ناتوانم زیاتر بلیم و وشه کانم تاده هات وردوو خاش
 ده بوون، هه لده وه رین. باران ورده ورده خه ریک بوو
 دابکات، به لام ئاسمان په شیمانی ده کرده وه له بارین.
 (با) کان خو یان له ژه ره ره کان جیا ده کرده وه، (با) کان
 سه رده که وتن و ژه ره ره کان داده به زین، ئاوړم دایه وه
 ژنو کچه که له دوامه وه رایان ده کرد کوره که م
 هاواری بو ده کردم. ویستم بگه پیمه وه نه متوانی.
 ته ماشام ده کردن نه مناسینه وه ئه وان نه بوون خه لکی
 تریش نه بوون ئیتر نازانم ده نگه که چی لی هات،
 ده نگه که بو نه ما! تارماییه کان چیان لی هات نازانم.
 لاپاله که پر ببوو له لاشه ی بیده نگی، که م نه بوون
 ئه وان ه ی به هیواشی تیده په رین و هیچیان نه ده گوت،
 نه یانده توانی هیچ بلین ئه وان هه ره موویان
 هه لده سانه وه و ده که وتن، به هه ردوو ده ست
 قورئانه که م بو ئاسمان هه لبری، نم نم باران
 ده ست پیگرد، خه ریک بوو لاپه ره ی قورئانه که
 ته رده بوو، به ته واوی به جوړیک بیئومید بووم له
 توانای خویندنه وه ی.

هه ستم به به زه یی ئاسمان ده کرد، تا ده هات
 لاشه م سستو ماندو و بیه یزتر ده بوو. ئیتر خه ریک

بوو توانای بیرکردنه وه شم نه مینئ، له پال گابه ردیکا
پال که وتبووم له ئایندهم دهروانی هیچم لی بهدی
نه ده کرد. نه ژیان و نه مردن هیچ شتیک. ویستم
ههستم برۆم نه مده توانی قاچه کانم به شوینمدا
نه ده هاتن، قورئانه کهم له سه ر گابه رده که به کراوهیی
به جیهیشت.

نه مده توانی چیتتر هه لیبگرم، به جیمه ییشت بو
باران و بو ژه هره باو بیره وه ری که سیک که بی
هیو ابوو له ئاسمان و له مروّف و له هه موو ئه و
چیرۆکه دریزو خو شانه ی هه موو ته مه نی دلی به
گیرانه وه یان خو شده کرد، به لام له م ته نگانه یه دا فریای
هیچی ئه و نه که وتن. هه ستام بریارمدا برۆم، لوژه لوژ
ریم ده کرد. وه ک رۆیشتنی به چکه مراویه ک به ناو
درکه زیدا. هه رسیکی شیانم به کۆله وه هه لگرتبوو
ده مزانی به جهسته جیم هیشتوون، به لام هه لگرتنی
رۆحی ئه وان زور قورستر بوو له جهسته کانیان.
له وئ زانیم قورسای رۆحی مروّف چه ند له
قورسای جهسته که ی سه نگینتره.

هه ندی جار هه رسیکیان پیکه وه ده ستیان به
پشتینه که مه وه ده گرد، هه ندی جاریش ده هاتنه ناو
سنگمه وه هه ندی جاریش له ناو سه رمدا ده که وتنه

گلهیی که بۆچی به جییان ده هیلم. ده پویشتم له ترم
ده داو هه لده سامه وه. مه ست ببووم به تامی سیوی
مه رگ و ژه ره بای نه فره تی. له نا کاو چۆله که یه ک
به ته نها له به رده ممد هه لفری، سه ره تا واده زانی
به ته نها تارماییه و هیچیتر چاوه کانم هه لگۆفت تاد لنیا
بوم خۆیه تی، زینده وه ره، ده بزوی، جاریکی تر بۆنی
ژیانم کرده وه و به شوین فرینی ئه و چۆله که
بچکۆله یه دا خه مه گه وره کانی خۆم به کیش کردو زانیم
ئیتر مه رگ وا له دوامه وه ئه ویش وه ک من خۆی
به کیش ده کات. ئه ویش ماندوو ه ئیتر ناگاته هه نگاوه
شیواو خوارو خیچه کانی من. پر به دل حه زم ده کرد
زیاتر سه یری فرینی ئه و بکه م نه متوانی، تا ده هات
فرینی ئه ویان ده کرد به تارمایی. له وساته دا مردن و
ژیان بۆ من مانایه کی وای نه مابوو تا دلخۆشیم، ته نها
هیوام ئه وه بوو بگه مه شوینیکو چیرۆکی ژه هراوی
شاره که م بگه ریمه وه. بۆ ئه وان ه ی هه ست به قورسای
رۆح ده که ن له سه ر دل و ویتدانی زیندوو یان".

***

عەلى كولى گريانىكى بى دەنگ تەنگى پى
هەلچىبوو، لە نىوان چىرۆكى ئەم پياوھو چىرۆكى
خۆيدا ھەستى بە بىرەوھىيەكى سەرسوڤھىنەر
دەکرد، دەتگوت بەسەرھاتى چىرۆكى ناو ئەم نامەيە
كتو مت باس لە ژيانى ئەم خىزانەى ئەو دەكات.

عەلى دوودل و نىگەرەن لە تەمەنى خۆى ورد
دەبووھە. نەيدەزانى ئەو كات دروست چەند سالان
بووھە، بەلام لەوھە دىنباوو پەيوەندىك لە نىوان ئەم
چىرۆكى ئەو پياوھەدا ھەيە كە نامەكەى نوسىوھە و
زۆرشتى بىردەكەوتەوھە. ئايا ئەمە رىكەوتەيان ھەمان
چىرۆكە، كە تىداژياوھەو چىرۆكى خىزانەكەى خۆيەتى.
يان ھەموو چىرۆكەكانى ئەم كارەساتە لەو شارەدا لە
يەكتر دەچن. ئەگەرچى لە بەر سەختى كارەساتەكەو
پەرشو بلاوى بىرەوھىيەكانى نەيدەتوانى
پەيوەندىيەكى قول لە نىوان خۆى و بەسەرھاتەكەدا

بدۆزیتته وه. ئه وهی زۆر سه رسامی کردبوو،
تائستاش له گوچکهیدا ده زرنگایه وه ببیری تیژی
مندالی دهنگو ئاوازی باوکی بو. که سه ره له ئیواران
دهنگی نزاو پارانه وهی بهرز ده کرده وه و درهنگانیش
ئه و شیعرا نهی ده خوینده وه پرپوون له سوۆز و
میهره بانی و له میشکی عه لیدا چه سپیوون که هه رگیز
نه یده زانی ئه و سوۆز و ئه ندیشه یه له کوپه وه
سه رچا وهی گرتو وه. و باوکی ده یه ویت چ چیرۆکیک
بگپیتته وه و به کی سه رسامه یان له کی ده ترسی و
به سوۆز ئه ندیشه ی خو ی خالی ده کاته وه.

***

ئەو لە ھیچ دُنیا نەبوو. بەجۆریک نیگەرانیی
 تەنگی پێهەلچنیبوو، برۆای بە دُنیا یی نەدەکرد.
 تەنەت ئەگەر هەموو سەرەداوەکانی پەیوەندی
 تەواوی ئەم بەو نامەییەو بیرەوهریەکانی خۆیشی لە
 کۆنەستیدا بوو پروون بیتهوه. ئەو حەزی دەکرد
 بەسەرھاتە سەر سۆرھینەرەکە ی هەموو شارەکە ی
 بزانی، ئینجا لەو تییگات ئەو کئیەو لەم کارەساتە
 گەورەییەدا دەکەوێتە کام لاپەرە ی ئەم میژوو
 غەمگینەو، چونکە هەر سەرەتا لە ناو ھۆلەکەو لە
 دەرەوہ ی ھۆلەکەشدا لە زۆر کەسی بیستبوو کە
 کارەساتی ئەم تەنھا پوداویکە لەناو ھەزاران
 پرووداوی تری کارەساتەکەدا ویستبویان پرووداوی
 ئەم بیەستنەو بە نھینییە شاراوہکانی
 کارەساتەکەوہو وەک فیلمیکی تراژیدی کۆتاییەکی بوو
 دروست بکەن و لەگەڵ هەموو نھینییە شاراوہکانی

تری ئەم شارەدا بمینیتەوه. عەلی لیۆهکانی دەجولاً.
چاوهکانی زەق لە شوینیکی دیاری کراو چەسپییوون.
ئاگاداربووهوه. چاوی بەهەر چوار لای خۆیدا دەگیژا.
چاوهکانی چوونەوه سەر هەمان خالی دیاری کراو
کە قژەپەرتو بلاوهکە ی کچە بالابەرزه کراس
گولگولییه کە بوو، کە ڕەنگی هەرگولیکی کراسەکە ی
نەدەچوووهوه سەر گولیکیتر.

کەمیک شلەژا هەستی بەفیرۆدانی کات دەکرد،
تەنانەت چاوهپروانی دادوهری تیمە پزیشکییه کە
بیزاری کردبوو، شانەکانی هەلەتەکان وەک ئەوهی
لە خەویکی قول ئاگادار کرابیتەوه، ئیتر یەک بە یەک
ئامادەبووان چیرۆکی کورتو درێژی خۆیان
دەگیژایەوه، بە جۆریک هەرچیرۆکیک نەدەچوووهوه
سەر کارەساتی چیرۆکی یەکیکی تر. ئەگەرچی
هەندیک جار چیرۆکەکان سنووری خەیاڵیان
دەبەزاندو دانیشتووانی ناو هۆلەکە هەستیان
بەپراستو دروستی رووداوەکان دەکردو برۆیان پێی
دەکرد. لە ناو چیرۆکەکاندا چیرۆکی وەهای تێدابوو
کە تراژیدیای کۆمیدیای وەک پیالەیهکی تیکەل لەشیرو
ئاو وەهابوو، تەنانەت کەس گۆیی لە هەناسە ی کەس
نەبوو، خەلکەکە هیندە لە ناو چیرۆکەکاندا توابوونەوه

دهتگوت دارو بهردی هۆلهكەش گویدەگرن كه هیچ نالین. تا هەموو ئامادەبوان چیرۆکی خۆیان گێڕایەو، تەنها كچه بالابەرزه قژ درێژەكه نەبیّت، ئەو بە تەنها بە چاو دەدواو بەهەست بەشداریی گێڕانەو هی چیرۆکی خۆی دەکرد، تەنانەت كه سەرە هی گێڕانەو هاته سەر ئەو هیچی پینەگوترا. چاوهكانی وهك كانیه به هاره به جۆریك ته قی بوون هه رگیز بروات نەدەکرد جاریکی تر ئەم رپیرهوی تنۆكه فرمیسكانه وشكاییان دابیت.

دادوهر سه رسام بوو به گێڕانەو هی چیرۆكهكان، بۆیه ئەو و تیمه پزیشکییهكه. به دەسته سپره كاغه زبیه كانیان چاوهكانی خۆیان له فرمیسك پاك كردهوه و ههولیان دها كونترۆلی ههستی خۆیان بكه و نه گرین.

تەنانەت یهكێك له ئامادهبووانی ناو هۆلهكه به تورهبییهکی بیزار كه رهوه وتی: جهنابی دادوهر ئەمه چیرۆکی ئیمهیه، كه چی له دواي ئەو هه موو سالهش هیشتا شاره كه مان دهلیی رۆژانی دواي بۆردومانه كه یه و جاریكتر ئامادهه کریت بو ژههربارانکردن. له ناو هۆلهكه دا چهند دهنگیکی جیاواز وهلامی ئەویان دایه وهو دهیانگوت: له دواي

مه‌رگی که سوکاره کانمان ئاوه دانکردنه وه مان بۆچییه؟
 ده‌یانگوت: ئیمه‌ش مردووین ته‌ن‌ها بۆ ئه‌وه‌ چه‌ز
 ده‌که‌ین بژین که ئه‌و چه‌ند سا‌له‌ی له ژیاندا ماوین بیر
 له بیره‌وه‌ری ئه‌وان بکه‌ینه‌وه. ده‌شیانگوت پێش
 ئه‌وه‌ی کوچه‌و گه‌ره‌کو رۆحی ئیمه‌ ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه.
 ده‌مانه‌و‌یت پاکانه‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌مان گوی لێ بێت
 که له‌ناوه‌پراستی جه‌نگه‌که‌و له‌که‌ناری جه‌نگه‌که‌دا
 تفه‌نگ له‌ شان بوون. جا چ ئه‌وانه‌ی دوژمنن یاخود
 دۆست. چونکه‌ برینه‌کانمان بۆنی بارووت و بۆنی
 پیکه‌نینه‌ ژه‌هراوییه‌کانی دۆست و دوژمنی لێوه‌ دیت.
 ده‌یانگوت: سیاسه‌ت پیاویکی قسه‌خۆشی درۆزنه‌ ده‌با
 ته‌ن‌ها ئه‌وانه‌ی پێشبرکێیان له‌گه‌ل ژه‌هره‌باکاندا ده‌کرد
 کاره‌ساته‌که‌ بگێرنه‌وه. چونکه‌ ئه‌وان ده‌زانن هه‌ردوو
 که‌له‌گای شه‌ر گه‌ه‌ویان له‌سه‌رچی ده‌کرد، بۆ ئه‌م
 شاره‌یان بۆ شه‌ره‌ قۆچی جه‌نگ هه‌لبژارد؟ ده‌نگه
 ده‌نگو نار‌ه‌زایی له‌ هۆله‌که‌دا ده‌ستی پیکرد. هه‌ر
 له‌ویشدا وه‌کو پشکۆی ژیر خۆله‌میش نار‌ه‌زاییه‌که‌ له
 هه‌موو لایه‌کی هۆله‌که‌وه‌ هه‌لگێرسا. عه‌لی
 هه‌ریده‌نگو خامۆش ده‌یروانی، به‌پاده‌یه‌ک عه‌لی
 که‌وته‌ بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌و ساتانه‌ی له‌ ژووریک‌ی تاکو
 ته‌نیادا له‌ شاری ئه‌سفه‌هان ده‌ژیا. خه‌یالی چووه‌وه

سەر ئەو وئىنە لە چوارچىۋە گىراۋەى سەر چرپا
ئاسىننەكەى ژوورەكەى خۆى. لە نىۋان تورپەى و
ھىمىنىدا ئەو ھەمىشە جولانەى بە خەيالى خۆى
دەكرد، بەلام لىرە لەناو ئەم ھەموو كارەساتە
گەورەيەدا بە گويى خۆى گويى لىبوو خۆى بە خۆى
دەگوت: عەلى تۆ دەتەوئىت ئەنجامى كارەساتەكان بەو
شىۋەيە بىت كە خۆت دەتەوئىت، بەلام لە راستىدا
رۆژگار بەو ئاراستەيەدا دەبىيات كە خۆى دەخوازئىت.
دادوەر بەفرسەتى زانى، دەيوست ناو ھۆلەكە
كۆنترۆل بكات. بەدەنگىكى بەرز گوتى تكايە بىدەنگ
بن با تىمەكە خەرىكى كارى خۆيان بن، يەك لەدواى
يەك ئامادەبوان دەھاتن و خوئىنى خۆيان دەبەخشى بە
تىمەكەو ھەمووشىيان سەرزەنشتى تىمەكەيان دەكرد
كە بۆچى زۆرتىن خوئىن لە جەستەيان دەرناھىنن تا
ھەرچى زووتر دۇنيابن لە رىژەى تەواۋى
خوئىنەكەيان و لە خىرايى ئەنجامەكان. ئەگەرچى
دەشىيان زانى بەكەمترىن خوئىن كارەكە ئەنجام
دەدرئىت، بەلام نىگەرانى ئەوان و كارەزانستىيەكە دوو
شتى لەيەك جىاوازابوون. دوايىن كەس كچە قژ درىژە
بالا بەرزەكە بوو كە لە دواى ھەموو ئامادەبوۋانەو
بە يقارەو ھەستابوو، بەقژە داھىنراۋەكەى و مىكياژە

تهنکه که یه وه دیار بوو جیاوازییهک هه یه له نیوان ئەم و
 هه موو ئاماده بوواندا، وه کو ئە وهی بو تاقیکردنه وهی
 به ختی خوئی هاتبی، جاریکی تر عه لی که وته خه یالیکی
 شیرینه وه که به توژالیکی تال سواخ درابوو له
 موستیه بریسکه داره که ی و په نجه ی ئەوی ده پروانی
 که به جوانیه کی سحریی دهره وشایه وه. جوړه
 نیگه رانییهک له ناخی عه لیدا سه ریه له دایه وه ئەویش
 له وه وه هاتبوو که؛ دایکه هاجه ری پۆلینکردنی مروقی
 به زور چه شن بو باس کردبوو، توانیبوو برپا به
 عه لیش بهینیت مروقه کان چاک وخراین، په سه ن و
 نارپه سه نن، نزیک له خواو دوریش هه ن. ئەم دوودلییه
 عه لی هه راسان کردبوو، به لام له گه ل گوړینه وهی
 نیگا کان وایان دهرخست هه ردوکیان په له یانه ئەنجامی
 پشکنینی تاقیگه ییه که بزائن. گه رچی عه لی له و کاته دا
 هیچ برپای به پیشکه وتن و زانستی سه رده م نه مابوو.
 بیری له و گوزارشته ده کرده وه که دایکه هاجه ری
 گووتبوی: کوپم عه لی چون دهریت شاریک به
 خه لک و هه موو و په له وه رو زینده وه ره کانیه وه بکریت
 به تاقیگه؟ چون دهری چون؟ . ئەو بیری هه ر له لای
 ئەو چیرۆکه بوو که دایکه هاجه ری بۆیگه پراپوو که
 باسی قه باره ی فیلی مروقه کان له دهریا و ئاسمان و

زهويدا چەند گەورەن. تەننەت فيلى مروڤ لە
 گيانلە بەرە بچووگەکانى ژيەر دەستى خوڤشى دايگە
 ھاجەرى دەيگوت: پەلە وەرەکانى سارا جوړيان ھەيە
 وەك كەو، تاووس، كۆترو قەل، ھەزاران جوړى
 جياواز ھەريەكەيان بە ئارەزوويەك ژيان بەسەر
 دەبات، تەننەت ھەندىكيان دەريا بەختە وەريان دەكات،
 ھەندىك زەوى. ھەندىكيان تەنھا لە بەرزايى ئاسماندا
 ھەست بە دنيايى دەكەن، ھەندىك پوژ
 دليان دەتەو و ھەندىكيان تاريكى شەو تا قەترانى
 تربيت پتر جيگاي دنيايىە بويان. ئەو دەيگوت: لە
 نيوان ئەم ھەموو ئارەزووانەدا مەليكى سارانشين
 ھەيە. ھەميشە دلى لاي ئەو ئافاتانەيە كە بيچووگەکانى
 دەخاتە مەترسيىە وە. دلى لاي ئەو بيچوو
 زەرپنە قوتانەيە كە ھيشتا ساوان و ناتوان بفرن. بوپە
 سارانشينەكان دین و بە رەنگى زەردى توخ رەنگينيان
 دەكەن تا بيچووگەكان لە ھيلانەكانياندا وەك گولە
 زەردە پاييزيەكان دەربكەون و دايگەكانيان و ابزانن
 توشى ئافاتى زەردوويى ھاتوون و ئيتەر پەلە وەرەكان
 وەكو ئاگر دابگيرسين، ئەو مەلە نيگەرانا نە بەسەر
 دەيان شار و كيو و پوباردا ھەلدەفرن و تا بەردى بە
 نرخى سەرەنديبى پەيدا بكەن و بە بينى ئەو بەردانە

زەردووییەکانیان بپەرێ و بیچووەکان لە مردن
قووتار ببن. هەر ئەوەندەو ئیتر بازارگانه
سارانشینەکان بەردەکانیان دەرفینن و لە بازارەکاندا
بە نرخێ زییری دەست و قاچی پەیکەری ناو
جامخانەکان دەیانفرۆشن، وەکو چۆن کارگە
گەورەکان سەرقالی ئەو ژەهرەبایەن بە ناوی
جوانییەوه بوۆ بەرەنگار بوونەوهی جوانی و لە
کۆنگرەیی ئاشتی جیهانیدا نوینەرەکانیشیان بە قات و
بوینباخ و گیرفانی پر لە گۆلی ئاشتییهوه بە تووندی
چەپڵە بوۆ یەکسانی مرۆف و چەسپاندنی ئاشتی
جیهانی لی دەدن.

***

عەلى حەزى نە دەکرد بۆ يەك چرکە خەيالى
لەسەر ئەو بېچرپىت، لەدلى خۆيدا دەيان ناوى لەو
کچە نابوو کە بە بالاىهەكى بەرز و قژىكى قەترانىى
دریژ و کراسىكى گۆل گۆلپهوه ئاماده بوو.

لە ناوانانى ئەميشدا هەستى بە نىگەرانىى
دەکردو دەىگوت رەنگە ناوى ئەم کچە وەک ناوى
گۆلە پايىزە، يان شەوى يەلدا، يان غەرىبە، يان
هەرناوىک کە ئەندىشەيهەكى قول پالپشتى لىبکات
وابىت، بەلام بۆ خوى ناوىكى قوربانىدەرى پىخوش
بوو حەزى بە تەوانهوه و سووتان و سۆز دەکرد. لە
ناو هەموو ناوهکاندا بەشوین چىرۆکىکدا دەگەرا کە
واتايەک دەدەن بەئەو. جا حەقىقەت بىت يان ئەفسانە
گرىنگ نىه، تەنها ناوىک بىت هەميشە لەدلى خەلکىدا
زىندوو بمىنىتەوه. دەىگوت: من لە دايکە هاجەرم
بىستوه ئارىهەکان گۆرانى بۆ شىرىنەکانى خۆيان

دەلئىن و سامىيەكان بۇ لەيلاكانى خۇيان گىرنگ ئەو ەيە
فەرھادىك چىرۆك بۇ كىۋى بىستون و قەيسىك
بەسەرھات بۇ بىابان رېكبخت تامىژوو ناۋىكى
زىندوو تر بۇ خۇى تۇمار بكات.

ەلى خەرىكى شەن و كەۋى خەيالە دوورەكەى
بوو، دكتورەكەش جانتا تايەتتايەكەى پىركدبوو،
خەرىكى پىچانەۋەى بوو تابروات و ھۆلەكە جىبھىت.
يەكە يەكە خىزانەكان لە ھۆلەكە دەھاتنە
دەرەۋە، لەگەل ئەۋەى بەماچ ناۋچەوان و رومەتى
ەلىان سوور كىرڭبوو تالە گەلىاندابىتەۋە بۇ مالىۋە،
سكالايان لە بى ئەۋى دەكرد. ھانايان بۇ دەبرد تەنھا
چايەكيان لەگەلدا بخواتەۋە، پىاسەيەكيان لەگەلدا
بكات. دەگرىان دەيانگوت: ئاگات لەخۆت بىت و رىابە
ھىچت بەسەر نەيەت. پارەيان دەدايە ئەو
ۋەرىنەدەگرت. مەدالياۋ دىاريان دەدايە ئەو سوپاسى
دەكردن. ھۆلەكە خەرىك بوو بە جارىك چۆلىت تەنھا
ەلى و تارمايى كچە بالابەرزە قىزدرىژەكە نەبى
پىكەۋە ھەر سەيرى يەكترىان دەكردو دەگرىان.
بەخەيال دەستيان دەخستە ناودەستى يەكتر و لە
يەكتر دوور دەكەوتنەۋە. سەرىان دەخستە سەرشانى
يەكتر و لىك جىادەبوونەۋە، دەستيان بەسەر و قىز و

کاکۆلی یه کتردا دههیناو دهستیان دهکشانده دواوهو
ههنگاویان بهرهو لای یه کتر هه لدههینایه وهو به
راستیش هه ر له جیی خویان دهمانه وه. یه ک بست له
یه کتر نزیک نه ده که وتنه وه ههستی هه ردووکیان له
پیلوی دوو چاوی ئه ویتریان نزیکتر بوو. ئیتر پوناکی
هۆله که کوژایه وهو عه لی به ته نها له ناو تاریکی
هۆله که دا هاته دهره وه، بی ئه وهی له هۆله که دا که سی
له دوا ی خوی جیهیشتبیت.

***

تەنھا دوو پوژ بەسەر ئەنجامدانی خوین
وەرگرتنە که دا تییەریبوو، هۆلە که سیخناخ بوو لە
هەموو ئەوانە ی دانیشتنی پیشتر ئامادە ببون و
هەندئ میوانی تریش هاتبون تابزانن سەرئەنجامی
چیرۆکی عەلی بەکوئ دەگا.

عەلی لە نیوان ئاپۆرە ی خەلکە که دا وەستابوو،
ئەوان دەستیان بەسەر سەر و شان و ملیدا دەهینا،
وەک ئەوە ی خویمان دُنیا که نه وه که هیشتا عەلی
زیندوو هو ناگەریتە وه بو سەر گوپی دایکە هاجەر و
شاری دُنشینی ئەسفەهان.

لە ناو ئاپۆرە که دا یه کیکی دەیگوت: دەنگی عەلی
دەچیتە وه سەر دەنگی خیزانە که مان. یه کیکی تر هەلی
دەدایە و دەیگوت: عەلی چاو و برۆکانی ریک لە برا
جوانە مەرگە که ی من دەچیت، که پیش چوار پینج
سال لە شەری داگیرکە راندا شەهیدبوو. هەر یه که بە

جۆرئىك وئىنەى عەلىيان لە دالى خۇيدا نەخشاندبوو.
پەيكەرى عەلىيان لەسەر ترۆپكى بىرەوهرى خۇيان
هەلكەندبوو.

ئامادەبووان ئاپورەيان دابوو لە بالاي حەپەساوى
عەلى. . دادوهر بالاوھى پىكردن عەلىش لە بەردەم
دادوهردا نوشتايەو، وەك ئەوھى سوپاسگوزارى ئەم
ماندوو بوونەى لىبكات. دادوهر چووھەسەر
كورسىھەكەى خۇى و ھىچى نەگوت. عەلى بەخەيالى
دوئىنى ئىوارەيەوھە سەرگەرم بوو، ھەر بە چاو بە
شوين تارمايى كچە بالابەرزە قژدرئژەكەدا دەگەرا،
نەبىننەوھە! عەلى عارەقەى ماندوو بوونىكى بىشومارى
دەردەدا. شلەژابوو وەك شلەژانى بىچوھ پشيلەيەك لە
بەردەم بەردبارانى چەند مندالىكى چەتوندا.

ويستى لە يەكئىك لە ئامادەبووان يان پاسەوانى
بەردەرگاي ھۆلەكە بىرسىت كە ئەو چى لىھات و بۆ
نەھات! ئايا دىت! ئەى كە دىت كەى دەگات! بەلام
ھەرزوو لە كردنەوھى ئەو گرىكوئىرەيە پەشىمان
بووھو، كە رەنگە ھىشتا زووبى بۆ كردنەوھى. عەلى
ھەر دەپروانى لە ناكاو بىننەوھە، وەلى سەرسام بوو
بە بىننەوھى. ئەو ھاتبوو، بەلام قژە درئژەكەى لە
پشتەوھە بە جۆرئىكى ئەفسوناوى گرىدابوو، كراسىكى

خۆلەمیشی لەبەر کردبوو، چەفتەیهکی قەترانی دابوو بە سەر ملیداو بە شانەکانیدا هاتبوو خوارووە، هەر وەکو عەلی چۆن پێشتر مشکییەکی خۆلەمیشی کە چوار دەوری بە خەتی سوور رایەلە کرابوو، کردبوو یە ملی و لەسوچیکی نیمچە تاریکدا دانیشتبوو، جاروبار لە جیی خۆی هەلەستاو پالی دەنا بە دیوارە رەنگ زەردەکەو، لەو دەمەدا عەلی وای هەستەکرد کە تابلۆیەکی غەمگینە و چاوەرپی چارەنووسی خۆی دەکات. ئەو هونەرماندەیی دروستی کردووە بیری چۆتووە ناوی خۆی لە ژێر ئەو تابلۆیەدا بنوسیت.

عەلی خورپەیهک ئاگاداری کردووە، توو بلایی هەواڵیک ئاگاداری کردبیتەووە کە نزیکیی من و ئەو وەک نزیکیی دوو خونچەیی گۆلە باخیک واییت کە وەیشومەیهک لە یەکتەری دابراوندبیتن؟ زۆر ترسا دلی کەوتە پەلەپەل. ئامادەبووانی هۆلەکە هەستیان بە تیکچوونی باری دەروونی عەلی کرد گوییان لە ترپەیی دلی بوو. کتوپر نا ئارامیەک کەوتە هۆلەکەو.

عەلی سەری داخستبوو، سەیری مۆبایلهکەیی دەستی دەکرد بە وردی لێیدەرپوانی شاشەیی مۆبایلهکەیی وینەیی خۆی و دایکە هاجەری لەسەر بوو. وینەیهک جیاواز لە هەموو وینەکانی تر. وینەیی دایکە

هاجر له ناوباخيكي هه ناردا، عهلى سهري خستبووه
سه راني چه پي ئه و.

وينه كه هينده سه رنج راکيش بوو عهلى
نه يده تواني سه ر بلنڊبکاته وه، نه يده ويست دايکه
هاجرى جي بهيلىت. له و ده مه دا پر به دل حه زى ده کرد
بال بگري و بچيته سه رگوري دايکه هاجرى. به
ديقه ت جاريكى ترو سه د جاري تر ئه و شيعره
عيرفانيانه بخوينيته وه كه باس له بيهوده يي ژيان
ده که ن و له سه ر کيله که ي نوسر ابوون، که شيعره
عيرفانيه کاني خيام و حافيزى شيرازى و حیکمه ته کاني
ئيمامى عهلى بوون.

ئه و حه زى ده کرد دووبالى لى په يدا بيت و بچيته
قه راغ شارى ئه سفه هان، پر به دل بگري بو دورى
دايکه هاجرى و چاره نوسى ناديارى خو، به لام
نه ده کرا. ! خه يالى عهلى هينده له وينه که دا رچوو
بوو هه موو ئاماده بوانى هۆله که که وتنه خه يالى
ئاگادار کردنه وه ي ئه و. دادوهره که ويستى دوخه که
هينمن بکاته وه، چاوى به هۆله که دا گيرا وه لامى
پياويكى که له گه تى ته مه ن سه رو شه ست سالانى
ده دايه وه، پياوه که داواى ده کردو سووربوو له سه ر
ئه وه ي درده دل له گه ل ئاماده بواندا بکات. دادوهر

رِیگای پیندا. پیاوه که جهسته یه کی به هیزو به چاویکی
جوتیارانه دهپروانی. وهک ئه و پهله وهره کیوییه ی
همیشه به هر چوارلادا دهروانی تا له مهترسی
درنده و مروّقه راوچییه کان دلیا بیت.

ئه و هیچی وای دهرباره ی عهلی نهوت ئه وهنده
نه بیت وتی: من له ههمووتان زیاتر حه زده کهم عهلی
کوری من بیت که رهنگه واش نه بیت واش دهرنه چیت.
ئه گهرچی منیش وهک ئیوه چاوه پروانی ئه نجامی
تاقیگا کانم، به لام دلم خه بهری پیدوم ئه و به شیک بیت
له جهرگم. تا کاتی دهرچوونی تاقیگا کان من هیچم نیه
بیلیم ئه وهنده نه بیت؛ دلیام له هر شوینیکدا جهنگ
هه بوبیت خه لکی ئه وئ چاوه پروانی ئه نجامی
تاقیگا کانن چاوه پروانی به سه رهاتی عهلیه کانی خویمان
ئه و دهیگوت: ونبوونی عهلی ته نها له شاخه کانی
شنروئ و لاپاله کانی عه بابه یلی و چیا به رزه کانی
بالامبؤدا نین. رهنگه دهیان عهلی هه بن له وئ له شاره
دورو نزیکه کانی دونیادا ئیستا به شوین دایک و
باوک و براو خوشکه کانیدا بگهرین. که رۆژیک له
رۆژان دایکیکی برسی هر به مه لوتکه یی له
راسته ری شه قامیکدا جیی هیشتوون. ده زانم گه ران
به شوین ونبویه کدا گه لی ئه سته متره له مردن. من

جوتیارم به بازووی خۆم شاخم هیناوه ته سهر چۆک.
جۆگه پياسهی تیدابکات و بهردم ناچارکردوو بهشکی
تاسنگی بکهه به پلوسک بۆ چهند درهختیکی گه لا
سهوز. ئەگهه ئەمه تاوانیک بیت بهرامبهه به سروشت
کردوو مه داوای لیبوردن له ئیوه و ئاسمان و
سروشته دهکهه. من تهنها بۆ ژیان سروشتم
ئازارداو. تا مرۆف ههسته به بهردهوامی ژیان بکات.
من ئەگهه گوناهباریش بم گوناهباریکی ناشرین نیم
تاشایهنی دزینی منالهکانم و گههراڻ بهشوین
پارچهیهک له جههگمدا بم.

پیچهوانه‌ی خاوهن کارگه به رهه مهینه رهکانی
مههگ، ئەو کارگانه‌ی خه‌ریکی دروستکردنی
ر‌ابوردویییهکن له خراپه‌ی جهنگه وردو درشته‌کان.
ته‌نانهت ئەو جهنگانه‌ی سه‌ربه‌ستی نیشتیمان و
یه‌کسانی مرۆف و هه‌موو شته جوانه‌کانیش ده‌کهن
به به‌هانه بۆ خۆیان. ئەو جهنگانه‌ی فه‌رمانده و
سه‌رکرده‌ی جهنگه سپی و ره‌ش و هه‌مه‌ره‌نگه‌کان که
باخچه‌کانیان به‌پاشماوه‌ی پارچه ئیسه‌کی جه‌نگاوه‌ری
جه‌نگه گه‌وره و بچووکه‌کان ته‌نراوه. ئەو باخچانه‌ی
سه‌رچاوه‌ی ئاوه‌که‌یان کار‌یزی ئازارو کانی و
جۆگه‌له‌ی خوینی خه‌لکییه. ئەوان ئازاری سروشت

ددهن، تا عه‌لیه‌کانمان لی وون بکه‌ن. ئیمه‌ش تاماوین
 به‌شوینیاندا بگه‌رین یان به‌دیار بیره‌وه‌ریی و
 تارماییه‌کانیانه‌وه کۆته‌ل بگیرین. له‌باخچه‌کانیاندا
 دره‌ختیان له‌زیرۆ و زیو گرتوه تادره‌خته‌کانیان له
 ره‌نگی دره‌ختی خه‌لکو خوا نه‌چیت، ئه‌وان سروشته
 وه‌ک باخچه‌ی ئاژه‌لان ده‌بینن، که مرۆقی درنده‌و
 مه‌لو مور و هه‌موو گیانله‌به‌ره‌کانی تیدا ده‌ژین. له
 باخچه‌ زیرینیه‌کانیاندا، هانی که‌له‌شیرۆ نیره‌ قه‌لو
 گه‌مال و که‌له‌ کتویه‌کان ددهن یه‌کدی بخۆن،
 په‌لاماری یه‌کتر بدهن تا شه‌که‌ت و ماندوو خویناوی
 ده‌مانه‌یننه‌ پیکه‌نین. باخچه‌کانیان پره‌ له‌ مه‌لی
 سه‌رسورپه‌ینر تا نه‌خۆشیه‌کانیان وه‌ک جنۆکه له
 لاشه‌یان به‌یننه‌ ده‌روه. باخه‌کانیان پره‌ له‌ تاوسی
 ره‌نگاو ره‌نگ تا هه‌رکاتی ئاره‌زوو بکه‌ن له‌ له
 نجه‌ولاری ژنیکیی جوانتر به‌روانن له‌ ژنه
 له‌به‌رچاوه‌که‌وتوو‌ه‌کانی خۆیان.

به‌ وه‌رینی سه‌گی به‌ر قاپیه‌کانیان دلخۆش ده‌بن،
 تا هه‌میشه‌ گوینان به‌ وه‌رین به‌زرنگیته‌وه‌ کاتی
 سه‌گه‌کان هه‌ست به‌ برسیتی ده‌که‌ن. به‌ کلکی دریژی
 مایین و ئه‌سه‌په‌ ده‌گه‌ن و نایابه‌کانیان سه‌رسامن،
 کاتی به‌جیا کلکه‌ له‌قینان بو‌ ده‌که‌ن. ئه‌وانه‌ پوژانی

رابدرووی خویان دیتته وه پيش چاو تاكو به ئایندهی
خویان دلخوشبن.

باخچه کانیان پره له مامزو کاریلهی رهنگاو
رهنگ، ههتا دیمه نی کچه نه بالقه کانیان له پيش
چاوبیت ئه و کچانهی که چاره نوی برسیتی ملیان
پی که چده کات بو له زهت. قاقا به و په نده پیده که نن، که
دهلی "خوشه ویستم، هه موو ئه ندامه کانی جه سته م
بو له زهت به کار دینم ته نیا لیوه کانم نه بی بو
خوشه ویستی تو" ئه مه دهسکه وتی هه موو جهنگه
گه وره و بچووک و رهش و سپی و هه مه رهنگه کانه.
دادوهر چه په سابوو که چوون جوتیاریکی ساده ئه م
هه موو ئه ندیشه قولانهی هه یه، به تاییه تی دواين دیری
قسه کانی دادوهره که ی سه رسام کردبوو که وتبوی
کرمی برسیتی هیواش هیواش چواردهوری مرؤف
دهته نی، تامل که چ بکات وه ک مل که چکردنی که رته
شاخیک بو سروشت تا به یه کجاری هاره دهکاو
وردوخاش ده بییت. دادوهره که قول له جوتیارهی
دهروانی. سه رسام بوو به هونه ری فیروون و سوود
وه رگرتنی له ژیان. له بهر خویه وه گوتی: ژیان
قوتابخانه یه کی گه وره یه مرؤف، هه موو ته مه نی به شی
ئه وه ناکات له قوناغی قوتابینتی تیبه رییت. بویه ویستی

به شدارییه کی هونه ریانه بکات و له سه رخو ئه و په پری
 توانای رۆشنییری خوی بۆ جووتیار و ئاماده بوان
 ئاشکرابکات. له سه رخو گوتی: باشه مادام کار گه یشته
 گیزانه وهی چیرۆکی ئه و مه رگه ساتانه ی مردن له
 ئاستیاندا لاله و کورته بنه یه بابیرسین؛ ئه ی ئه و
 ژنانه ی میرده کانیا ن خو ش ناو یت شه وانیش تا کو
 به یانی له گه لیاندا ده ست له ملانن به به راورد له گه ل
 ئه و ژنانه ی به نه فره تکرای هه مو وانن. گوا یه ئه وان له
 بازاری فرۆشتنی جه سته دان و ئه مانیش به ته نها هه ر
 هی میرده کانیا ن. به راستی جیاوازیه کانیا ن چییه. ها. .
 به راستی جیاوازیه کانیا ن ده زانن؟ دادوهر بی ده نگ
 بوو چاویلکه که ی له چاوی کرده وه و قه له مه که ی
 به خیرایی خسته سه ر کاغه زه کانی به رده سستی،
 هه سستی کرد پیاوانه ده دوی وه ک هه موو پیاویکی
 گریدراو ته نها به په یمانیکی فه رمی سه ر کاغه زه وه و
 هه رچی ئه وه ی له میژه له ناخیدا په نگی خوار دبیته وه
 دای رشتبیته سه رزه وی. عه لی شه رمانه سه رنجی
 له سه ر کچه قژدریژه باله به رزه که چه قیبوو. کچه
 تیگه یشت وه ک تیگه یشتنی پوله کوتریکی مالیی له
 رۆکردنی مشتئ گه نم.

***

هیشتا تیمه پزیشکییه که نه گه یشتبونه هۆله که،
دادوهر ئاگاداری ئاماده بووانی کرده وه که؛ ئه نجامی
تاقیگه کان پهنگه که می دوا بکه ویت له بهر سهختی
کاره که و بو دلنیا یی ته وای تیمه پزیشکییه که له
ئه نجامی کاره که یان. عهلی زیاتر ههستی به بیزاری
ده کرد، به تایبهت زور چیرۆکی تراژیدی له هۆله که دا
ده گیرد رایه وه، ته نانهت مرۆف بهرگه ی گوی گرتنیشی
نه ده گرت، به تایبهتی منالان و ژنه سک پر و به ساللا
چووه کان. بو نمونه یه که له ئاماده بووان له نیوان دوو
کچدا دانیشتبوو که ههردووکیان رووخساریان جی
برینی ژههر بارانیان پیوه دیار بوو. دهسته کانیان به
ژههره باکه سوتابوو، وهک دوو مرۆفی که مئه ندام
هه لدهستان و داده نیشتنه وهو جییان به خویان
نه ده گرت. پیش ئه وهی باوکیان دهست بکات به
گیرانه وهی چیرۆکه که ی داوای لیبوردنی له ئاماده بووان

کرد، له بهر خیزه خیزی سنگی ههردوو کچه عازهبه که ی که می بلندتر قسه دهکات تا به ئاسانی ئه وانه ی له دهوروبه رن تیڤگه ن که له کاتی ژه هربار انکردنی شاره که یاندا به و چه که کوشنده یه پیکراون و پوژ به پوژ گوزهران و ته ندروستیان به ره و خراپتر ده چیت، ئاماده بووه که پویکرده علی وهک ئه وهی کاره ساته که ی بیر بهینیته وه که ده می که له لاپه ره ی گوڤار و پوژنامه کاندا به مانشیتی گه وره گه وره دنوسریت تا تیراژی ئه و بلاوکراوانه زورتر ببن و خه لک له جارن زیاتر بیانکری ته نانه ت ئه و هه موو تیمو ریکخراوه ناوچه یی و جیهانییه که ته نها کونگره و کونفراس و سیمینار له باره ی ئه و چه که کوکوژانه وه ده گرن. هه ر دوا ی ته و ابوونیان له بهر ده رگای ده ره وه ی هۆله کان په شیمان ده بنه وه له برپاره کانیان و یادداشته به نرخه کانی خو یان ده خه نه ته نه که خۆله کانه وه. پیاوه که ئه و پوژانه ی ده هینایه وه یاد که پوژی ژه هربار انکردنی شاره که له ده یان شیو و دۆل و جوگه له ی جیا جیا وه سه رچاوه ی زه لم فراوانتر ده بوو. ئه و سه رچاوه یه ی که ده که ویته باکوری پوژئاوای شاره وه و تاکه ریگا بوو به سه ر پردی رزگار بووندا بگه یته سنووری ئه و دیو

ژههرهباکه. ئاوهلیله ههچووهکه تادههات بههاژهترو
 خوړتر دهینواند ئه و پوژدهی ژههر لهسهرخوانی
 مالهکان کرا به دیاری و دانرا، ئاسمان به کول دهگریا
 وهک گریانی ژنیککی غهدر لیکراو. لهجیی باران
 قوراویکی خهست به سهراچاوهکهدا دههاته خوارهوه.
 سهدان ماسی گهورهو بچووک کهوتته سهر ئاو،
 بهدهیان تارمایی گیانیان دهکرا به بهرداو پهلاماری
 خهلکی توقیوی شاره ژههربارانکراوهکهیان دها.
 سهراچاوهی زهلم که دهچووه سهر گومی قول و
 فراوانی پووباری سیروانهوه هینده لیل بوو
 مهترسیت دهکرد دهريا گورهکان دزهیان کردیته
 ناوییهوه. ههکهسی لهتاو مهراگ بیویستایه له ویوه
 دهباز بیست و سنووری ژههرهباکه تیپهپینیت
 بهسهدان ماسی جوراوجور پهلاماری دهست و قاچ و
 ئەندامی لهشی دها و دهیانخواردن. چهندین منالی
 نابالق بهسهر ئاوهکهوه رهش دهچوونهوهو پال
 کهوتبوون چهندین ساوای ناوییشکه بهسهر
 شهپولهکاندا دههاتته خوارهوه. لهزور شویندا خهلکی
 پۆل پۆل بهئاشکرا خویان دها بهدهم ئاوهخوړ و
 لیلهکهی زهلمهوه. ماسییهکان پهلاماری زوربهیان
 دها و دهیانبردن بو ژیر لیلایی پووباره خوړهکه.

زورخیزان به پپی پەتی و بی بەرگ و تەنانەت بە کویری رییان دەکرد و دەگریان زور جاریش هەر ئەو خیزانە ماندوانە بۆ بارسوکی ریگەیان لەناچاریدا هەندێ لەکەل و پەل و مندالەکانی خۆیان لە گۆی پووبارە لیله کە جی دەهیشت هاواری ئەو منالە ساوایانە و هاژە پووبارە هەلچووەکە تیکەلی یەک دەبوون کە هیچ کەس نەیدەزانی ئەو پووبارە چی دەبیستی و ئەو مندالە جی هیلراوانە چی دەلین.

مینەکانی سەر ریگای پووبارە لیله کە کە سەربازە شەرکەرەکان بۆبەرە ی دوژمن دایان نابوون جوړیکتەر بوون لە دوژمنی مرووف و دوستی مەرگ دەست و قاچی زورکەسیان لەبندا پەرانند . لەنیوانی چەند هەنگاویکدا مینیک چینرابوو ئاسان نەبوو کەسی بەخت یاری بی و ئەندامیکی لەشی لە دەست نەدات. لە ئاسمانیشدا وەک پیژنە ی بارانی پۆلە فرۆکە شەرکەرەکان دەهاتن، میوانی مەرگ بوون کەس نەما بەسەری نەکەنەو تەنانەت درەختیش نەما گەلاو لق و چل و چپوی شەهید نەکرابی.

سنووری نیوان شاری ژەر خواردو تا شارە چاو بە گریانەکانی دەووروبەر، بە پەوه جاشی گەورە گەورەو ریزە سەربازی جەستە بەفیشەک

داپۆشرا بوو له ویدیو تهلی دپکاویه وه چاوه پوانی ئیمه بوون. بگهینه لایان و ههر هه موو قۆلبه ستهکن، تا نهینی ژه هره باکه ده رنه چیت. تا برینی به سامی ئه و خه لکه نه گاته دلی هیچ که سی و به سانایی کوژرانی شاریکی زه به لاه بخریته په راویزی شه پی نیوان هه ردوو که له گاکه وه. دادوهر دهیوو یست شتی بیری عه لی بینیته وه، تادلنیا بیت کاره ساتی عه لی جگه له پشکنینی تاقیگه یی DNA به جوړیکی تر یه کلایی بکاته وه. بویه هه میسه هه ولی دها هه ریه که چیرۆکی خوی چۆن چۆن پویداوه وه کو خوی بگیڕیته وه، به لکو یه کی له و چیرۆکانه شتی بیر عه لی بینیته وه که یه کانگیر بیت له گه ل چیرۆکی عه لیدا.

عه لی له سه ر خوی هه ربۆ خوی دها و دهیگوت؛ کی نالی ئه وه ی منی گه یانده بیمارستانی ئه و شاره ی چهند فرسه خی له ژه هره باکه وه دوور بوو، منی له نوای ماله جوتیاری نه دۆزیوه ته وه. ئه ی کی نالی دوا ی به جیمانم له مردن، ده له گورگیك یان گیانداریک نه ییپاراستوم کاتیک گوئی له گریانم بووه و ههستی به ته نیاییه که ی من کردوه. زۆر کهس هه ر له و ی پرسیاریان له عه لی ده کردو ده یانگوت: ئایا تو مندالیی خۆت بیردیته وه. ده یان گوت ئایا تو

دهزانیٔ دوااین جار دهستت له دهستی کیدا بوو که
جیی هیشتی. پرسپاری وایان لی دهکرد ئه وهستی
به بروسکه ی هه لدانه وهی برینه کانی خوئی دهکرد
به لام. عهلی سه ری دهخسته نیو هه ردوو له پی
دهسته کانیه وهو هون هون دهگریا و دهیگوت: نا،
هیچم بیر ناکه ویتته وه جگه له سوژی دایکه هاجهرم
نه بیٔ، تهنه ئه وم بیر دیتته وه.

***

عهلی کاتیك سهری له نیو له پی دهسته کانیدا
 دههینا. کچه بالا بهرزه قژدریژه که خهریک بوو
 کوټایی به گیرانه وهی چیرۆکه دوور و دریژه که ی
 خوئی دههینا. عهلی نه یزانی چه ندیکه سهری له ناو
 له پی دهسته کانیدا شار دبووه. بویه ئازاریک له رۆحیدا
 گه وره ده بوو که نه ی توانی چیرۆکی ئه و کچه بالا
 بهرزه قژدریژه ی به ته واوی گوئی لیبت. کاتیك له
 کوټایی قسه کانیدا وتبووی من له سیانزه ماله ی
 هه له بجه م، ئه و سیانزه ماله ی لانکه ی سه ره به سستی
 ژنان و سه رچاوه ی فه ره هنگی دامه زرانندی یه که م
 قوتابخانه و یه که م باخچه ی پر له هه نارو سیو
 ده ناسرینه وه. کاتیك کچه بالا بهرزه قژدریژه که
 ناوی سیوی هیئا، هه موو دانیش توانی هۆله که
 هیئنجیان ده هات، خهریک بوو ده رشانه وه. کچه که
 ده یووت وه ک ده لئین؛ کاتیك دایکم ژه هر خنکین کرا من

تەمەنم چەند مانگىك بوو، لەناو باخچە ھەنارەكانى
 (سازاندا) دايكم مردو من دەمم ھەر بە مەمكەكانىەو
 جىمابوو. بە مردوويش تامى شيرى دايكايەتيم دەکرد
 ھەر ئەو ھەندەشيان بۆ گىراومەتەو ھەو ھىچىتر. دەيگوت:
 دواى ھانامان بۆ ئەو ديو سنوورى ژەھرەبا دەيان
 پەرسىتارى خوين شيرين دەيان پزىشكى بلىمەت و
 ليھاتوو برىنەكانى ئىمەيان پاك كرىدۆتەو ھەو پزگاربان
 كرىدووین لە مردن. لەو ساتەو ھەسەستم كرىدوو
 دەتوانم پلە بە پلە بە پەيژەى تەمەنمدا سەرکەوم
 ھەموو پۆژىك لە گۆرستانە گەرەكەى ئەم شارەدا
 يەك بە يەك گۆرە بە كۆمەلەكان دەگەرپم، ناوى
 ھەموو خىزانەكەى خۆم بەسەر كىلە سپىيەكانەو
 دەخوينمەو ھەو، بەلام ئايا من چۆن دەتوانم دۇنيام لە
 مردنىك كە كەس نەيزانىو ھە شىو ھە و پوخسارى
 شىواوى كەسىكى خوى لە برىنى ژەھرەباكان
 جياكاتەو ھە. كچە بالا بەرزە قژ درىژەكە قولپى گريان
 تەنگى پىھەلچىبوو، لەو زياتر ھىچى نەوت ئەو ھەندە
 نەبىت ھەك دەمى بوركانىكى ئاگرين دايەپرەمەى
 گريان.

***

دادوهر سه‌یریکی کاتژمیره هه‌لواسراوه‌که‌ی
 پشت سه‌ری خۆی کرد، کاتژمیر له پینجی ئیواره
 لایدابوو. هه‌ستی به ماندوو بوون ده‌کرد، به هیمنی
 ده‌یروانییه هه‌لسوکه‌وتی ناسروشستی عه‌لی. ئه‌و
 هه‌ستی به‌وه کردبوو، به‌خۆی ده‌گوت؛ باشه ئه‌گه‌ر
 ئه‌نجامی تاقیگا‌کان بمکات به‌ کورپی یه‌کی له‌م
 خیزانانه. منیش دایکی‌کم هه‌بیت به‌سۆزتر له‌ دایکه
 هاجه‌رم ئایا ده‌بیت به‌راوردی ئه‌و هه‌موو دلسۆزیه‌ی
 دایکه هاجه‌رم له‌گه‌ل دایکی‌کی تازه ناسیودا چۆن
 هه‌ست پینکه‌م؟ دادوهر هه‌ر له‌ ره‌فتاری ناجیگیری
 عه‌لی ده‌روانی چونکه ده‌یزانی کاتی هاتنی تیمه
 پزیشکییه‌که‌و ئه‌نجامی تاقیگه‌که هاتوو. دادوهر
 به‌چه‌کوشه‌که‌ی ده‌ستی هه‌موانی ئاگاداری کرد.
 تائاماده‌بن، هه‌رئێستا ئه‌نجامه‌که‌تان بو
 ده‌خویندریته‌وه. دواین وشه‌ی دادوهر تیکه‌ل

به خرمه ژنی شه قه ی خیرای هه نگاوه کانی تیمه
 پزیشکه که بوون بو ناو هۆله که. بیده نگیه کی
 سامهینه ر به ته وای هۆله که ی داگیر کرد. دهنگی
 ترپه ی دلی ئاماده بوان ده گه یشته سه رمیزی دادوهره و
 تیمه پزیشکیه که. هیچ کهس نه ییده زانی له کوپوه
 دهست پیبکات، به چی سه ره تای شته کان دهست
 پیبکه ن. سه ره تا دادوهر به دهنگیکی نوزه ل وه ک
 ئه وه ی به زور وشه کانی له قورگ دهر به ئیریت وتی:
 ئاماده بوانی خوشه ویست، خه لکانی چاوه پروان، ئیستا
 ئه نجامی هه موو خیزانیک به جیا ده خویندریته وه.
 ئه گه رچی عه لی کوپی هه موومانه، به لام ئایا ده بی به
 یه کی له ئه ندامانی خیزانی کی؟ ده با هه موو
 چاوه پروان بین بزانی چی ده گوزه ریته. دادوهر له وه
 زیاتری پی نه ده گوترا بویه هه موو لاپه ره کانی دایه
 دهست پزیشکه که تا له جیی ئه و کاره کان ته وای بکات.
 له راستیدا پزیشکه که ش واقی ورمابوو، نه ییده زانی
 چی بللی، ناچار یه ک یه ک خیزانه کانی بانگ ده کردو
 داوای لیبووردنی لیده کردن. هه ندی خیزان به ناوی
 خوینانه وه هه ندی خیزان به نازناویانه وه هه ندیکیش
 به جوړیکی تایبه ت بانگ ده کران، دواين کهس که
 له سوچی دادوهری هۆله که دا خوی مه لاس دابوو کچه

بالا به رزه قژدریژه کراس گول گولیه که بوو،
ئاماده بوان دهیانووت: عهلی هی ئهوانه، هی ئه و کچه
بالا به رزه قژدریژه، جگه له و عهلی هی کهسی تر
نیه. کچه بالا به رزه قژدریژه که رهنگی زهرده لگه پرا،
تف له ناو ده میدا وشک بوو، تا دههات چاوه کانی
تروسکاییان رهش داده گه پرا. پزیشکه که بانگی ئهوی
کرد، به لام ئه و هیژی وه لامدانه وهی پزیشکه کهی
نه بوو بلی: به لی، یاخود، نا.

به زور خوی به کیشکرد بو به رده می دادوهرو
تیمه پزیشکییه که. عهلی ورد ورد ده پروانی، ههستی
به ته ریقبوونه وه کرد. هه موو گیانی نیشته سه ر
عاره قیکی سارد فرمیسک له چاوه کانی پرامان،
نه یده توانی له جیی خوی هه ستیت. ده یزانی
کاره ساتیک به ریویه وه هه ر ئیستاکه ش پوده دات.
ویستی شتی بکات، هه رشتی! دهسته کانی بو به رز
نه ده کرانه وه، قاچه کانی بو نه ده جولینداریه وه، وشه کان
له سه ر زاری مه ییبون. به سه رسامی ده پروانی و
هیچیتر. دادوهرو پزیشکه که سه یری یه کتریان کرد،
وهک له بیهوده یی کاره که یان بروانن، له ئه نجامی
کاره که یان ورد ده بوونه وه. ئه وانیش هه ر سه رسامو
حه په ساو بوون. دادوه ره که هیچی نه گوت، ئه و

نەیتوانی ھەر ھیچ بلی، تەنھا پزیشکە کە نەبی کە وتی:
خاتوون بەداخەو ھەم عەلی ھیچی تۆش نییە و بەشیک
نییە لە خیزانە کە ی تۆش وەک ئەوان. کچە قژدریژە
بالا بەرزە کە گریا، گریانیک بە کول کە تیکەل بوو لە
بیئومییدی و سەرەتای ئومییدی کە نەیدەزانی ئەم
چیرۆکە لە کویۆ سەرچاوەی گرتوو و بە کوی
دەگات. ئامادەبووان بە چاوی پر گریانەو یە ک یە ک
دەهاتن و دەستیان دەکردە گەردنی عەلی و دەگریان.
دەستیان دەدا لە قژو شانی و ھەموو جەستەیان ماچ
دەکردو دەگریان. عەلی ھیشتا ھەر حەپەسابوو.
ھیچی نەدەگوت ھیچیشی نەدەکرد، تەنھا وەک
پەیکەری پیاویکی پیروژ دەپروانی. خەلک یە ک یە ک
مال ئاوییان لیدەکرد. کچە بالا بەرزە قژدریژە کە ش
ھەر و ھا!

***

له وه به دواوه عهلی له یه کئی له کولانه کانی
 گه ره کی کانی ئاشقان ده ژیا، ئه وه گه ره که ی وه ک
 سمبولیک و ابوو بو ناسینه وه ی ئه م شاره هه می شه
 بریندارو دلته ره. میژووی ئه م گه ره که ده گه پریته وه بو
 سه ره تای یاخیبوون له وه سنوران ه ی که س نه ی ده زانی
 له و دیویانه وه چی ده گوزه ری. زوری ویست هه مو و
 ئه و په یکه ری دیوه زمانه بشکینن که به روژ له خه لکی
 ده هاتنه ده نگ و په لاماری ریووارو کچانی تینوی
 سه ره به ستیان ده داو به ری ئه و دره خته بالا به رزانه یان
 ده رنی که میوه ی جوړاو جوړیان پیدا شو پ بووه وه.
 موړه یان له وه که سانه ده کرد که ده یانویست شتی ک
 بلین پیش ئه وان که که سی تر نه یوتوه. به شه ویش
 روویان له ئه ستیره و مانگ و تریفه ده کرد و
 به راوردیان ده کردن به و شته جوانانه ی ته نها له
 خه وندا ده بینرین. ته نها ئه و ده ست و په نجان ه ده یزانن

که وینەیان دەکییشن لە زەحمەتدا زۆر نابات
 دەتوینەووە لەناو دەچن. کانی عاشقان پەناگەیی ئەو
 کچ و کورە بێ پەنایانە بوو کە بەهیچ کلۆجی ئازادی
 نەیدەوێرا دوورو نزیک پووی تینکات. لەوێ لەناو
 باخە هەنارەکانی ئەویدا سەرەتا کۆترە شینکەکان
 خەڵکیان فێردەکرد کە چیژ لەخویندن وەرگرن. فێریان
 دەکردن بەقوڵی بیر لە فرین بکەنەووە تاسنووری
 ئاودیوکردنی خەیاڵ بۆ هەرجیتیک مەرۆف حەز بکات.
 لەوێ یەكەم تەقەیی داگیرکەر نرا بەسنگی
 قوربانیدەرانی خاکەووە، هەرلەوێ یەكەم فیشەکی
 ئازادیخوازان نرا بەقوڵی سەردەرگا ئەلقە
 ریزکراوەکانی سەر ئازادییەووە. سەردەمانی لەوێ
 لەهەموو چەشنە کازاکان دروشمی چەکۆش و
 داسیتی قەدەغەکراو دەکران بە بەرلانک و دەسرازو
 بەروانکەیی مندالە ساواکانەووە تا مندالان چاویان
 بەرپەنجی باوکە هەژارەکانیانەووە هەلبی. کچانی ئەم
 گەرەکە کچانی هەر هەموو گەرەکەکانی تری شاریان
 هاندەدا گوڵی سوور بەدەن لە ئیخەو پەرچەمیان.
 نینۆکی هەر دەپەنجەیان بە پەنگی قوربانی پەنگ
 بکەن. گەرەو بچوک ئیواران کاتی خۆرنشین
 دەچوون بۆ باخی میر، ئەو باخەیی تەواوکەری

جوانییه کانی کانی عاشقان بوو. له وی دیوانی
 شیعره کانی گورانیان له باخه لیان دهرده هیتاو به خه یالی
 عاشقانه گوله هه ناری هه موو باخه که یان سوورتر
 ده کرد، . گویان له هوره و سیاچه مانه ده گرت. له گهل
 چریکه ی ئه واندا هه ستت ده کرد باخی میر ئه وهنده یتر
 سه وزتر ده بیت و بالای دره خته کانیش هه لده کشین.
 هه ر له م گه ره که دا عیرفانه ئیمانداره کان وتیان:
 باهه موو گه ره که کانی شار به شدار بن له خویندنه وهی
 ئه و کتیبه قه بانه ی زانا مردوو و زیندوه کان
 نووسیویانن. ئه وان هه میشه به کلاو و سه رپوشه
 سپییه کانی سه ریان و ریشه ته نکه کانیا نه وه
 دهناسرانه وه که ئیمانداره تووره کانن. له راستیدا
 که س نازانی ئه م گه ره که میژو وه که ی بو که ی
 ده گه رپته وه. ئه وهنده نه بیت هه ر جاریک ئه م شاره
 ویرانه خاک کرابی یه که مجار شمشیر خراوه ته سه ر
 گهردی ئیره، هه ر جاریکیش مالیکی تیا ئاوه دان
 کرابیته وه شه قامیکیان له م گه ره که سرپوته وه.
 هه رکاتی دره ختیکیان تیدا چاندبی خه لقه
 خوزگه یه کیان تیا هه لکیشاوه. له م گه ره که سه وزه دا
 که شار هه موو چاویان به جوانی ئه و ده رشت لاسای
 ئارایشتی داروبه ردو رازاندنه وه ی جوانییه کانی

ئەويان دەكردهوه. ژووره تەنياكەى عەلى لەوى بە
 خەيالى هونەرمەنديكى مپهرەبان سواغ درابوو.
 ھەميشە وينەى كۆترە ھاڤووەكان لەسەر تاڤى
 پەنجەرەكەى گمەيان دەھات. ژووره تەنياكەى ھەر
 ھىندەى ماوہى دارە دارەى ساوايەك بوو تا دەگاتە
 ئاميزى كراوہى داىكى، بەلام پربوو لەپەيكەرى ھىشتا
 رۆح بە بەردا نەكراو. پەيكەرى كچىكى بالابەرن، كە
 بەتەنيا بە چاوەكانى دەيتوانى تورپەببىت يان
 زەردەخەنە دابەش بكات، يان بگري و بەچاوہ
 گەورەكانى لەگەل عەلى بدوى و دلنەوايى بكات. عەلى
 بە فلچەكەى دەستى كە ھەميشە لە كاتى كاركردنا
 ليزانانە لەنيوان دووپەنجەى دەستى راستيدا چەسپ
 بوو، وەك ئەوہى نەھيلىت ھىچ ئەندامىكى جەستەى
 خوى پىي بزانيت. بە ھىمنى فلچەكەى دەگرت و دەيان
 وينەى گەورەو بچووكى ئاويى دەكيشا. عەلى ئىتر لە
 دواى ئەو ساتەوہ كەيەكالا بووہ لە ئەندىشەى
 تاڤىگەكان. خوى تىكەل بە ھەموو رەنگەكان كرد،
 تەنانەت لەناو ھەموو رەنگەكانى نيو پەلكە زيڤىنەشدا
 وينەى دروست دەكرد كەس نەيدەزانى كى و بوچى
 ھىندە پىي سەرسامە. عەلى لە ولاتى غەرييدا
 خويندەكەى لە ئاميزى داىكە ھاجەريدا لەبوارى

زه ویناسیدا بوو. ئەو دەیزانی چینه کانی زهوی وهک
 مروؤف هه رچینه وه رهنگی خوئی هه یه وه
 به تایبه تمه نهدیه کانیه وه ده ناسرینه وه دهیزانی
 باسکردنی چینیک له جیگه ی چینیکی تر گه مژهبیه کی
 چند گه وره یه. له ویش له ناو چینه به رده کاندایه یالی
 ده خسته ناو قولایی به رده کانه وه. هه ندی جار له سه ر
 پشتی گابه ردیک وینه ی مامزو کاريله کتویه کانی
 دروست ده کردو هه ر خویشی به هاوړیکانی ده گوت:
 هاوړییان گویتان له دهنگی قاره قارو دهنگدانه وه ی
 دهنگی ترپه ی لاقه بچکوله کانیانه له کاتی یاریکردندا.
 له وئ له سه ر ئەو گابه ردانه سمکولانی ئەو ئەسپانه ت
 ده بیست که له تابلویه کی گه وره دا سمکولانیان ده کرد
 و پر به ژووره که ی عه لی ده یان حیلاند. به جوړیک تو
 وا هه ستت ده کرد هه ر ئیستا نا تاویکی تر چوار
 چیوه ی تابلوکه ده شکینن و به چوار ناله دینه
 ده ره وه. هاوړیکانی عه لی هه میشه سه رسامی شتیک
 بوون که نه یانده توانی له عه لی بیپرسن، یان هه ر بیر
 له و پرسیاره بکه نه وه تاوه کو بزائن ئەو که سه کییه،
 که به سه دان تابلوی جوړاو جوړ گوزارشتیان له
 نیگایه کی ئەو ده کرد. که نیگای هیچ تابلویه ک
 نه ده چوه سه ر نیگای تابلویه کی تر. هه ندی تابلوی

هه‌ل‌واسی‌بوو باسی له‌تیکه‌ل‌کردنی مه‌رگ و ژیان‌ی ده‌کرد، که به‌ته‌نیا له چاوی ئا‌فره‌تیک‌دا کیش‌رابوو هه‌ر خوی ده‌یزانی چۆن چۆنی زه‌رده‌خه‌نه‌و خه‌می تیدا جیا بکاته‌وه. بنمیچی ژووره‌که‌ی عه‌لی به‌ وینه‌ی دایک‌یک کیش‌رابوو به‌ ئاشکرا دلۆپ دلۆپ میهره‌بانی لیده‌تکا به‌جۆر‌یک هه‌موو راخه‌ری ژووره‌که‌ی ته‌رده‌کرد. بۆنی گول‌لوی دایک له‌ ژووره‌که‌ی ده‌هات، به‌هه‌رچوار لای ژووره‌که‌دا ته‌نانه‌ت له‌ سوچی چیش‌تخانه‌ بچوکه‌که‌یدا ده‌یان میناتۆر نه‌خشین‌رابوون، هه‌ر به‌ چاو به‌ خیره‌هاتنی میوانه‌کانی عه‌لیان ده‌کرد. له‌ سه‌ر کونی کیلونی ژوره‌که‌و له‌سه‌ر تاکه‌ داخراوه‌کانی په‌نجه‌ره‌و هه‌موو ده‌رگا‌کان به‌ میناتۆر نه‌خشین‌رابوون هه‌ر به‌روانین ده‌ترانی هه‌ریه‌ک له‌و میناتۆرانه‌ چیده‌لین. سحری ر‌وانین مال‌ه‌که‌ی کردبوو به‌ سه‌مفونیا‌یه‌کی بیده‌نگ. هه‌ره‌ه‌موویان به‌ بیده‌نگی ده‌دوان ده‌توانی گوی بگری‌ت یان تیب‌گه‌یت که‌ چۆن چۆنی ده‌یان‌ه‌و‌یت بکه‌ونه‌ جول‌ه‌و سه‌رنجدان. له‌ ناو هه‌ر تابلوی‌ه‌کی چاودا که‌ به‌ ده‌یان تابلوی جیا‌واز جیا‌واز هه‌ل‌واس‌رابوون وینه‌ی کچیک‌ی بال‌به‌رز و هه‌ندیکیان نه‌خشه‌ی قژیکی در‌یژوو هه‌ندیکیان کراسیکی گول گولی تیدا کیش‌رابوو. به‌ته‌نیا هه‌ر عه‌لی

دهیزانی نهینی ئەو تابلۆیانە چییە. لەزۆر میناتۆردا
 دەیویست ئەو بۆنە خوێشانه بدۆزیتەوه که له وینەى
 تال تالی قژە درێژەکهو تابلۆ بالابەرزەکانو تابلۆى
 کراسە گۆل گۆلیەکه جۆرە بۆنیک دەر بهینیت جیاواز
 له بۆنى ئەو تابلۆیەى بۆ هاجەرى دایکی کیشابووی،
 هاوڕیکانى دهیان گووت: عەلى ئیمە هەموومان بۆنى
 قژ و سنگى دایکی خۆمان دەکەین له پوانینی ئەو
 تابلۆیەدا. ئەو هەمیشە وەک هونەر مەندیکی بلیمەت و
 خولقینەر که بیهویت تابلۆیەک بکیشیت قسە بکاو
 گۆی بگری و وهلام بداتەوه. تابلۆیەک پینکەنى و
 بگری و پەشیمان بیتەوه له تورپهیی نووکی فلچەکهى
 دەخستە نێوان پەنجە که له و پەنجەى شایەتمانیهوه.
 نوکی فلچەکه به لای چەپی کۆتایی پەنجە گەریدایا
 تێپەر دەبوو. خەریکی وینە کیشانی تابلۆیەک بوو
 قژیکی درێژ تاخوار که مەرە باریکەکهى دەکشایا.
 سیبەریکی پووناک سەرى نابوو به ناوهراستى قژە
 درێژەکهوه. سیبەرى پیاویک بوو دەیویست مەستانە
 خۆى له بۆنى ئەو قژە تێر بکات. له شیوهى
 ریکخستنى قژە درێژەکهدا دەتوانى بۆنى تال تالی
 ئەو قژە بکەى که وەک یالى ئەسپیکى پەسەن
 شۆر ببووهوه. هەستت دەکرد ئاونگی بۆنەکه دەکەوتە

سەر دەستتو دەستەكانت بۆنى بەهەشتیان. لیدەهات. بۆنیک بە ئاسانى دەچیتە پۆختەووە تا هەتایە دەرنایەت. لە تەنیشت ئەووە تابلۆیەکی بۆنداری تری کیشابوو، تابلۆی دارسئویک بە سەدان سیۆه لاسورەى گرتبوو، بایەکی هیواش دارسئۆهکەى رادەژەند، بیئەوہى گەلایەک بوەریت، یان چلئ لە دارسئۆهکە شکا بیئت، بەلام لە ژیر دارسئۆهکەدا سەدان مەل و مور، دەیان چۆلەکە و کۆترو پەلەوەر مردبوون. یان لەکاتی گیانەلادابوون. بۆنى ژەهرەکە دەگەیشتە قورگمان چاو و گوئ و لوتمان دەکزیاهوہ. هەموومان خەریک بوو بخنکیین. گەلئ وینەى سەرسورپهینەرى لە بۆنى قژئ ئەو کچەو سحرئ چاوەکانى دەرہینابوو. کردبووی بە تابلۆی سەیر سەیر. وەکو تابلۆی خونچەیک لە ژیر تیشکیکی دزەکردو لەکاتی پشکوتندا. یان قژئیکى بەر شەپۆلى نەرمەبایەکی خیرا تەنانەت هەستت بە رەنگ و بۆنى تیژئ باکە دەکردو دەتتوانئ خیرایی باکەش بیپوویت. لە تابلۆیەکی تردا هەر هیندەى چاوی مامزیکى حەپەساو چلە نیرگزیک بە قژئیکى دریژ داپۆشراوو، لە هەندئ جیگەداشەونمى وردو درشت بەسەر گولەکەوہ نەخشابوو. لە تابلۆیەکی لەو بچوکترا

وینەى چله ریحانهیهکی گەشاوه به خۆرى به یانی
 له ناو گەلایه کدا به شیوهی قژیکی هه‌لوه‌ریو ده‌بینرا
 که رهنگی له‌گه‌ل رهنگی چله ریحانه‌که‌دا ده‌گونجا
 هه‌ستت ده‌کرد سروشت خۆی نه‌خشانده‌ویه‌تی بۆیه
 رۆحت بۆ بۆنکردنی گه‌لای جاتره‌و ریحانه‌کیویه
 ده‌بزوا. رۆژانه بۆ چه‌ند ساتیک عه‌لی له ژووره
 ته‌نیاکه‌ی خۆیدا پالده‌که‌وت ده‌یروانی و هیچی
 نه‌ده‌گوت. له ناکاو بزیه‌ک وه‌ک سه‌ره‌تای سه‌ر
 ده‌ره‌ینانی چله‌گه‌نمیک ورده‌ و رده‌ بالا بکات و ببیت
 به‌خه‌نده‌یه‌کی شیرین، ئیتر قاقا ده‌که‌وته‌ پیکه‌نین،
 بیری که‌وته‌وه‌ ده‌یگوت: دایکه‌ هاجه‌رم هه‌میشه
 ده‌یگوت رۆله‌ عه‌لیه‌که‌م هه‌ناو و به‌ندی جگه‌رم
 وازبینه‌ له‌ وینه‌کیشانی زینده‌وه‌ر. ده‌ستم دامینت عه‌لی
 په‌شیمان ببه‌ره‌وه‌ له‌ گونا. هه‌موو ده‌مرین عه‌لی
 هه‌موومان گیای مردنن. مه‌رگم پێش مه‌رگی تۆ
 که‌ویت. دوا‌یی ئاخ‌ر چۆن گیان ده‌که‌یت به‌ به‌ری ئه‌و
 زینده‌وه‌رانه‌ی به‌ ده‌ستی خۆت کیشاوتن. عه‌لی کورم
 په‌شیمان ببه‌ره‌وه‌ له‌ گونا.

عه‌لی له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌یگوت: یادت به‌خیر دایه‌،
 ئه‌گه‌ر ئیستا لای کورپه‌ ته‌نیاکه‌ی خۆت بویتایه‌ و ئه‌م
 هه‌موو تابلۆ وینانه‌ت بدیایه‌ چیت پێ ده‌وتم، ده‌زانم

به رۆکی گوناھ باریت ږاده ته کاندېم و دت گوت؛
مه گره هه رخوا بته خشیت سنووری گوناھی بچو وکت
تیپه ږاندو واخه ریکی گوناھی گه وره کردنیت. عه لی
له بهر خویه وه پیده کهنی تا مه ست دهبوو. ئینجا
دهیدایه قولپی گریان و دهیگوت یادت به خیر ته نیایی
چهند سهخته دایه. . !

***

عەلى نەيدەزانى بۆ ھىندە نىگەرانە لە ئەنجامى
تاقىگەكان، تا ئەودەمەش ھىشتا وىنەى ھۆلەكەو
دانىشتوانى لە پىش چاۋ كال نەببۆو، ئەگەرچى
بەدەگمەن دەچوو دەرهو دەرهو تازۆر پىويست نەبوایە
ژوورە تەنياكەى خۆى جىنەدەھىشت. ھەر ئەوئەندە لە
شۈيىنىكى پەراۋىزكراۋى شارەكەدا دەچوو سەر
كارەكەى و زۆر بەخىرايى دەگەرپايەو ھەو خەرىكى
رېكخستنى كارە ھونەرىيەكانى دەبوو. لەو ماوئەيەدا
يەك دوو جار پىش ئىۋاران درەنگانى بەلای ھۆلەكەدا
تېپەر بوبوو. لەپراستىدا چاۋى بەرايى نەدەھات بە
تەواۋەتى تەماشاي ھۆلەكە بكات. ھەزىشى دەكرد
جگە لەوئىنەى كچە بالابەرزە قژ درىژەكە وىنەى
ئامادەبوانى ھۆلەكە لە بىر خۆى بەرئىتەو، كە
ناخۆشترىن چىرۆكى مەرگەساتى لەوى بىست،
ئەگەرچى ھەقىقەتى كارەساتەكەى لەوى زانى كە

به‌راستی چی له‌شاره‌که‌یدا گوزه‌راوه، به‌لام هه‌میشه
 چیرۆکی خۆی و کچه‌بالا به‌رزه‌قژدریژه‌که‌ی له‌پیش
 چاو و ن نه‌ده‌بوو، له‌پاستیدا هه‌ر به‌و چیرۆکه
 په‌نه‌ان و ته‌واو نه‌کراوانه‌یشه‌وه ده‌ژیا. وایشی
 هه‌سته‌کرد ئه‌و چیرۆکه‌پچر پچرو ته‌واو نه‌کراوانه‌ی
 نیوان خۆی و کچه‌بالا به‌رزه‌قژدریژه‌که‌به‌شی
 هه‌موو ته‌مه‌نی ده‌کات تاپیی بژی و هه‌ست به
 بیکه‌سی خۆی نه‌کات. عه‌لی کاتیک له‌گه‌ل دایکه
 هاجه‌ریدا ده‌ژیا، ده‌یان چیرۆکی ده‌رباره‌ی مرۆقه
 په‌ناهه‌نده‌و په‌رته‌وازه‌کان خویندبوه‌وه. له‌و کاته‌وه
 سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که‌ی خۆیان به‌ناته‌واوی بو
 گێرپا‌بووه. به‌شوین ئه‌و کاره‌ساتانه‌دا ده‌گه‌را که‌له
 ریپورتاژو به‌سه‌ره‌هاته‌کاندا ده‌نوسراون هیچ
 ژماره‌یه‌کی رۆژنامه‌ی (هاولاتی) له‌ده‌ست
 ده‌رنه‌ده‌چوو که‌رۆژنامه‌یه‌کی رۆژانه‌بوو له‌یه‌ک
 کاتدا به‌هه‌موو ولاتدا بلاوده‌کرایه‌وه. به‌یانیان زوو
 زورجار پیش کردنه‌وه‌ی ده‌رگای رۆژنامه‌فرۆشه‌کان
 ده‌گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ی و چاوهروانی هاتنی رۆژنامه‌که‌ی
 ده‌کرد. هه‌ر که‌رۆژنامه‌که‌ی ده‌کری ئۆقره‌ی
 نه‌ده‌گرت ده‌که‌وته‌گه‌ران به‌شوین لاپه‌ره‌ی (خه‌می
 هاولاتیان) و به‌شوین کاره‌ساتی پر له‌مه‌ینه‌تی

په‌ناهنده‌و ئاواره‌و بیده‌ره‌تانه‌کاندا ده‌گه‌را. چه‌زی ده‌کرد مال به مال ، کۆلان به کۆلان شاری ئه‌سفه‌هان ته‌بیگات، له‌ ده‌رگای هه‌موو مالیک بدات هه‌والی ژبانی ئه‌وانه‌ بزانیته‌ په‌ناهنده‌و سه‌رگه‌ردان و بی که‌س له‌ شاره‌که‌دا ده‌ژین، له‌ راستیدا ئه‌مه‌ی ده‌کرد. به‌لام له‌ ئه‌نجامی گه‌رانیکی زۆر به‌ شوینی جیا جیای شاری ئه‌سفه‌هاندا بۆی ده‌رکه‌وت؛ ژماره‌ی ئه‌و په‌ناهنده‌و ئاوارانه‌ هینه‌ده‌ زۆرن نه‌ به‌م ده‌کرئ و نه‌ به‌م ده‌دۆزرینه‌وه‌. بۆیه‌ وازی له‌م ئاره‌زووه‌شی هینه‌او بریاریدا له‌ ژووره‌ ته‌نیاکه‌ی خۆیدا به‌ هونه‌ره‌که‌ی بۆ ئازاری بی که‌سی خۆی و هه‌موو ئه‌وانیش بگه‌ریت.

***

لەو ماوە دوورو دريژەدا عەلی بەردەوام لە
 ژوورە تەنیاکەي خۆيدا کاريدەکرد چەند ھاوڕيپەکی
 پەيدا کردبوو کە لەپەنجەي يەک دەست تينەدەپەرين،
 ھەر ئەوانيش عەلييان وەک ھونەرمەنديکی بەسەليقە
 دەناسی، چونکە عەلی لە دواي خۆپەراویز کردنی
 کەسی وای نەدەناسی، تادەردە دلی خوی لا
 ھەلبەرّيژيئت. لەبری ئەو ھەموو ئەنديشە تالانەي،
 لەگەل تابلۆکاندا دەژياو چيروکی خوی بۆ دەگيرانەو
 زۆرجاريش لەگەل تابلۆکاندا دەکەوتە دەمە بۆلەو لە
 يەکتري زويردەبون. بۆ ماوەي چەند کاتژميړيک
 ږوي لەتابلۆيەک يان چەند تابلۆيەک وەردەگيراو
 دواتر ھەر خوی داواي ليڤوردنی ليڤەکردن و ئاشت
 دەبوو ھە لەگەليانداو، دەکەوتە پاککردنەوہي تابلۆکان و
 بەدەنگە خۆشەکەي بە سۆزيکی بە کول گۆرانی بۆ
 دەگوتن. زۆر جاريش بەدەم گۆرانبيیەو ھە خەو

دهیبردهوه و دهنوست. عهلی بهیانیان ههرکاتیک له
 خه وههستایه، بهبی جیاوازی بهیانی باشی له هه موو
 تابلوکان دهکرد. له نیگای کچه بالابه رزه قژدریژه که
 ورد ده بووه و سه رنجی ده داو هه رنیگایه کی به جیا
 له تابلویه کدا به سه ر ده کرده وه، به تایبه تی ئه و
 رۆژانه ی له ماله وه ده مایه وه و نه ده چووه سه رکار
 زورجاریش بوئه وه ی تابلوکان بیزار نه بن ده چووه
 به رده م تابلویه کی که له وساته دا له هه موویان زیاتر
 سه رنجی راده کیشا، گورانیه ک یان به سه رهاتیک ی
 غه ربی خوی بو ده گپرایه وه. عهلی زورجار ههستی
 به هونه ری گوینگرتنی ئه وان ده کرد ده یزانی کام
 تابلویه گویناگری و هه ر قسه ده کات و هه چیتر. کام
 تابلویه ش هه ز به قسه و سکا لاکانی ته نیایی ئه م
 ده کات زورجاریش دهستی به سه ر شان و ملی
 په یکه ره به ردینه کانیدا ده هینا و فرمی سکی چاوی
 ئه وان ه ی ده سپری که بو ته نیاییه که ی عهلی ده گریان و
 سه ر و پرچو شان و ملی بو ده ته کاندن و زورجاریش
 هه زی ده کرد ده ستیان بگریت و له ژووره ته نیاکه یدا
 پیاسه یه کیان له گه لدا بکات، به لام هه رچی ده کرد
 نه یده توانی. هه رکاتیکیش بیری دایکه هاجه ر ته نگ ی
 پیه له چنیایه هه ر ئه و چیرۆکه ی بو ده گپران ه وه که

ھەموو تابلۇ و پەیکەرەکان لەبەریان بوو دەشیانزانی
 وەکو عەلی بیگیژنەو، عەلی دەیگوت: کە ئارەزووی
 تەنیایم دەکرد ئەسفەهان بەو گەورەییەى خۆیەو
 بچووک دەبوو بەقەد توانای فرینی بالی میش
 ھەنگیک. منیش بەدوای فرینی خەیاڵەکانی خۆمدا
 شوین پیی ئەوم ھەلدەگرت و دەرویشتم تاژیر
 سیبەری (درەختی چناری چەند سەد سالاھ)
 نەدەوہستام. لەوئ لەژیر ئەو درەختە پەلو پۆ
 گەنجەدا دادەنیشتم. بیرم لە تەنیایی خۆم و دایکە
 ھاجەرم دەکردەو، کاتیک دایکم بە غەمگینی منی
 دەبینی بیئەوہی پرسیار بکات بۆچی دلتەنگ و
 غەمگینم. لە بیئەنگیەکەم رادەماو بارانی فرمیسک
 بەسەر چل و لق و پەلە سەوزەکانی بالایدا
 چۆراوگەیان دەبەست. من ئەو دەمە حەزم نەدەکرد
 دایکم شتیک بەدرکینیت بلئ؛ عەلی ئەمە داستانی
 راستەقینەى تویە، یان دلخۆشیم بداتەوہ بلئ؛ عەلی
 من دایکو باوکو ھەموو کەسوکاری تۆم. تۆ بیکەس
 نیت ئەو تابلویەى بەسەر چرپاکەتەوہ ھەلواسراوہ
 ئەوہ تەنھا شاری تۆ نییە کە ژەھر بارانکراوہ. ئەوہ
 شاری ھەموو مروّفەکانی سەر گۆیی زەوییە، کاتیک
 بەراورد لە نیوان ھیزی شەرانگیزی مروّف و ھیزی

خۆشهويستی مرقۇدا دەكریٲت، بەلام دايكم هيچ هەر هيچى نەدەگوت لەو بارەيەوہ. تەنانت بەگويى خۆم گويم لى نەبوو يەكجاريش لەپيش چاوم لەو تابلويە بروانيت. ئيتىر نازانم بۆ؟ لە ژير سيئەرى دارچنارە گەرەكەدا هەلدەستام دەرويشتم بە شەقامى چوارباخدا تيدەپەريم، ئەوى شەقامىك بوو لە جوانى دروستكرابوو. باخچەى كەنار شەقامەكە بەگولى رەنگاو رەنگو درەختى تايبەتى رازا بۆوہ ريك وەك ئەو درەختانەى مرقۇف جوانييان لەگەلدا بەراورد دەكات بە جوانيىيەك كەخۆى ئارەزووى دەكات. دەرويشتم تا دەگەيشتمە (كۆشكى هەشت بە هەشت) بە يەك دوو هەنگاو خيرا دەچوومە ژوورەوہ، بىرەوہرى ئەفسانەو پروبارى هەنگوينى شيعرو درەختى پر ميوەى بەهەشت تا دل حەز بكات بۆنى خۆشى ئەوانم هەلدەمژى، تامى چيرۆكى بەرگرى ئەوانم دەكردو، سەيرى هونەرى ئەو دەست و پەنجانەم دەكرد كەچەند دلسۆزانە بەهەشتيان بە پروبار و باخ و جوانيىيەكانيىەوہ گواستۆتەوہ ناو ئەم كۆشكە.

***

دەست و پەنجە رەنگینەکانی عەلی ھەموو
 ھاورپیکانی خۆی مەست کردبوو بە جوانی.
 یادکردنەوہی کارەساتی شانزەہی سە نزیك ببووہوہ.
 ھەموو سالیك فیستقائیکی بۆ ریکدەخرا . ھاورپیکانی
 کەوتبوونە کەلکەلەہی ھاندانی عەلی تا لەو یادەدا بە
 پیشانگایە ک بەشداری بکات، با چەند تابلۆیە کیش بێت
 گرنگ ئەوہیە ئەم بەشداری بکات و بەم کارەشی
 ھەندئ لە توانای خۆی و خەمەکانیشی ئاشکرا بن.
 عەلی رازی بوو لە دڵەوہ حەزیشی دەکردو
 دەیگوت؛ بەلکو کچە قژدریژە بالا بەرزەکەش بێت و
 نیگا سحراویەکانی خۆی بناسیتەوہ. ھاورپیکانی عەلی
 ھەموو تابلۆکانیان بردوو ھۆلیکیان بۆ رازاندەوہ کە
 تاییەت بوو بە قیستیقائلی کارەساتی شانزەہی سە.
 لەسەر داوای ھاورپیکانیشی عەلی رازی بوو پیشتر
 نەچیتە ھۆلی پیشانگا کەوہ، بەلکو لەگەل خەلکە کەدا

هۆلهکه بېښتت که تايبهت بوو به کاره کانی ئه و کاتيک
فېستيقاله که دهستی پيکرد عه ليش له گهل ميوانه کاندا
چووه ژووره وه. هاورپکاني عه لی به شيويه که
هۆله که يان رازاندبووه عه ليشی سه رسام کردبوو له
هونه ری هه لواسيني تابلوکان و گونجاندنی
هه ريه کيکيان له شوينی خوئی به جوړيک هه لواسرا
بوون که بينه ريک سه ره تا بيته ناو پيشانگا که وه
واهه ست بکات هه موو تابلوکان به تايبهت ئه و
تابلويانه ی سحری چاوی کچه قژدریژه بالا به رزه که ی
تيا ددره وشايه وه، به خيرهاتنی ئه و ده که ن. هه موو
گوله کان بون ريژيان ده که ن و هه موو په يکه ره کان
سه ريان بو داده نه وينن. پيشانگا که جوړيک بوو له و
جوړانه ی تاخوت به چاوی خوت نه بيینی باسکردن
دهرباره ی له هونه رو جوانيه کانی هه لده وه ريینی.
سه رله به يانی ئه و روزه که رنه قالی شار دهستی پيکرد
به سه دان ميوانی بيانی له ميوانه چاو شينه کان و
پيست ره شه کان و بالا کورت و بالا هه ره به رزه کانی
مرؤقی ئه م سه رزه مينه ی بو هاتبوون ئاماده بوون
هه ريه که به جوړيکی تايبهتی که خوئی خواستبيتی
خوئی رازاندبووه. هه زاران ژن و منال و ته نانهت پير
و په ککه وته کانیش به سواری عه ره بانه کانيان و

بههۆی دار شهقه کانیانه وه به شداریان تیدا کردبوو. هه موو ئه و بازرگان و هونه رمه ند و ئه دیب و سیاسی و ته نانه ت نوینه ری هه موو ئه و کۆمپانیایانه ش هاتبوون که کپیاره کانیان کاتی خۆی ئه م ژه هره یان به دیاری ناردبوو بو دۆسته کپیاره کانیان له پوژه لاتی سه رزه مین و بووه هۆی کوژرانی هه زاران که س و بریندارکردنی ده یان هه زاری تر و بزربوونی سه دان مندالی ساوا که هه تا ئیستاش که س نازانیت چاره نووسیان چیه و له کوین. تیشکی خور تازه خه ریک بوو له ئاسۆی شاخی شنروپوه ده رده که وت سه ره تا میوانه کان چونه ناو ئه و مۆنۆمینه تی له به شی خواره وه ی شاره که به شیوه یه کی مۆدیرن دروستکرا بوو که تیدا په یکه ری پینج هه زار شه هید به ته نیشته یه که وه دانرابوون ناو و نازناو و ته مه نی هه ری هه کیکیانی له سه ر تۆمارکرا بو، ئاماده بوانی قیستیقاله که به جوړیک سه رسام بوون مرۆف شه رمی له مرۆقایه تی خۆی ده کردو و له دپنډایه تی هه ندی مرۆف دۆش داده ما، زۆربوون ئه وانه یش که به ده سته سپ و له پی ده سته کانیان فرمیسیکی چاویان ده سپی و ته نانه ت نوینه ری هه ندی له کۆمپانیا چه ک فرۆشه کان هینه سه رسام بوون به کاریگه ری چه که کانیان

هه‌رده‌یان‌پروانی و هیچیان نه‌ده‌گوت. به‌لام چین چین
 ئاره‌قه‌ی شه‌رمه‌زاری له‌ناو چاوانی هه‌ندیکیان
 داده‌چۆرا. عه‌لی هه‌ستی به‌شانازییه‌ک ده‌کرد که
 وه‌ک قوربانیه‌ک له‌که‌رنه‌قالی ئه‌مسالدا به‌ش‌داری
 ده‌کات. ئه‌و هۆله‌ی ئه‌و تابلۆکانی تیدا نمایش ده‌کرد
 ده‌که‌وته‌ ناوه‌ندی شاره‌که‌وه‌ به‌پاره‌ویکی باریکدا
 تیده‌په‌ری و ریک ده‌چووه‌ ناو هۆله‌که‌وه‌. عه‌لی له‌ناو
 هۆله‌که‌دا هه‌ر هات و چۆی ده‌کرد. به‌رده‌وام وه‌لامی
 ئاماده‌بوانی ده‌دایه‌وه‌ هینده‌ سه‌رقال بوو هه‌ندی جار
 نه‌ی ده‌توانی تابلۆکان وه‌ک ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی بووه‌ له
 کیشانیاندا بو ئاماده‌بوانی پونبکاته‌وه‌ زۆرکه‌س
 گله‌بیان لی ده‌کرد که‌ بۆچی تانیستا تابلۆی ئه‌م
 هونه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ نمایش نه‌کراوه‌ زۆر که‌سیش له
 هۆله‌که‌دا عه‌لیان ناسیه‌وه‌ ده‌ستیان ده‌خسته‌ نیو
 ده‌ستیه‌وه‌و لییان ده‌پروانی وه‌ک داریکی هه‌لکه‌ندراو
 ده‌ست به‌جی له‌ جیه‌کی تر بنیژیه‌وه‌ و هه‌ر سه‌ه‌وزو
 په‌لوپۆ گه‌شاوه‌ لییان ده‌پروانی. عه‌لی به‌هه‌موو
 شیوه‌کانی وتن به‌چاو و به‌لیو به‌ده‌ست و به
 هه‌لته‌کاندنێ شانه‌کانی و هه‌موو جووره‌کانی تر له‌ وتن
 باسی له‌نه‌هینی تابلۆکانی خۆی ده‌کرد. لییان ده‌پرسی
 ئایا بو زۆربه‌ی تابلۆکانی به‌ره‌نگی ئاوی

كيشاونى؟ پرسىياري زور شتى تریشيان لیده کرد، که په یوه ندى به پیشکوتنى بیرى هونهرى ئه وه وه هه یه وه کو هه ولدان بو وینه کیشانى بونی سیو. بونی عه تری له شى ئافره تىكى نه ناسراو. هولکه که چهند رۆژنامه نویسیكى لیوو هندیکیان نوینه رى تیقى و رادیو جیهانیه کان و لوکالیه کانیش هاتبوون. جگه له هه موو ئه و رۆژنامه ئه هلی و حکومیانه ی ئاماده ببوون، هه ریه که یان به شیوه یه کی جیا له ویتیر پرسىاریان ده کرد و عه لیش به کورتى وه لامى هه موویانى ده دایه وه. ده یان پرسى ئه م نیگا سحر اویانه چین هه ریه که به جیا له گوشه نیگایه که وه ده روانیت جیاواز له وانیتیر. عه لى هه ندى سه ره داوى گرنگى ده دانى، ئیتیر خوى بیدهنگ ده کرد. به خنده یه کی شیرینه وه ده یگوت بینهرى زیت و وریا ئه و بینهریه چیرۆكى نیگای هه رتابلویه ک بخوینیته وه و له نه نیه کانی تیگات. یان به شوین نه نیه کانیدا بگه ریت. پرسىاریان له و تابلو گه وره یه ده کرد که شاریک ده سوتى و گشت مال و خانوه کانی له ناو ئاگره که دا نابن به خو له میش، به لکو ته میكى سپى دایان داده پو شیت. ده یان پرسى هوى چیه رنیکى خان و مان له ناو ئه و شاره پر بلیسه و گرهدا

دهگه پړی و ناسوتی؟ عهلی ددواو وهلامی ددهدانه وه و
 هه ندی جار هون هون فرمیسکی له چاوان دههاته
 خواره وه. سه راپا پیشانگا که به پرهنگی سه ر سوپهینه ر
 نه خشینرابوو تیکه لکردنی پرهنگه کان به و شیوهیه
 نه بوو که زانیاریی ماموستا نه کادیمییه کان باسی لیوه
 ده کهن. به لکو تیکه لکردنی پرهنگه کان به جوړیک بوو
 پروانینی بینه ری راده گرت به و چه شنه ی تابلویکه
 له لای راسته وه لیتت پروانیا یه شاریکی جه نجاله و
 له لای چه په وه لیتت پروانیا یه هه زاران مروّف مردوون
 و کهس نییه نیگایه ک بگریته ئهوی تر. له ناوه ندی
 تابلوکده کچیک کی قژدریژ یه ک به یه ک ئه و لاشه
 مردوانه هه لده گری و ده یانباته وه بو شه قامیک له و
 شاره جه نجاله دا. هه روه کو چون مندالیک ورده ماسی
 گوئی چه میک ده خاته قاپیک ئاوی لیله وه تا بژین.
 رۆژنامه نوسه کان هه رده هاتن و ده چون به جوړیک
 نه یان ده زانی چی بلین دهر باره ی ئه و په لکه زیړینه ی
 به سه ر شان و ملی کچیکدا هاتبووه خواره وه به لام
 پرهنگه کان پیچه وانه ی پرهنگه کانی په لکه زیړینه
 ریزکرابوون. هه ندی کهس له پیچه وانه کردنه وه ی ئه م
 پرهنگانه سه رسام یا خود توورپه بوون. عهلی شه کهت
 و ماندوو هه لده سوپا و ئه ویش وه ک بینه ری ک جار نا

جار به ئه سپايي پرووي ده کرده تابوکان و پيی
 ده گووتن مه ترسين هيشتا خه لکه که به حه قيقه تی
 کاره ساته که نازان. که له پال په يکه ره کانداه وه سته
 له بهر خوويه وه ده يگووت مه ترسن بهرگه ی لومه ی ئه و
 خه لکه بگرن تاهه موو خه لکه له راستيي روداوه که
 تیده گن ئه و ده يگووت هه ميشه حه قيقه ت سه ره تا
 هه روايه، به سانايي په سهند ناکريت. قوربانايي ئيوه ش
 هه ر بي ده نگیيه و خوړاگری، به رامبه ر په خنه ی ئه و
 خه لکه ی که ده يانه ویت خويان به و شيوه یه
 کاره ساته کان بو نه وه کانی سبه يني بگيرنه وه که
 خويان ده خوازن. نزیکه ی يه ک کاتژمير له کردنه وه ی
 پيشانگا که تپه ر بوو. به لای که مه وه به چنه د
 کاتژميریک ئینجا ده تتوانی کليلی کردنه وه ی نه يني
 تابوکان وه ربگريت. ئه ی ئاخو به چنه د کاتژمير
 له ته واوی نه يني چيروکی هه ر تابلو يه ک تبيگه يت.
 له ناکاو ژاوه ژاو وه ک هه لکردنی ره شه بايه کی ناوه خت
 هو له که ی خسته دوخيکی نائاسييه وه. ئيتر هه رکه سه
 به جوړیک دوخه که ی ليک ده دايه وه ده يانگوت په رنگه
 بومبيک له و بومبه کيمياويانه ی تائيستاش هه رماون
 نه ته قيبیته وه و جاریکی تر شاره که ژه هر خواردو و
 بکات. يان ده يانگوت مه ترسی هه ره شه ی ئه وه يان

بیستووہ کہ پھیکہری ژن و پیاو پیکہوہ گوناھیکہی
 گہورہیہو دہبیت ہموو پھیکہرہکان تیک بشکینریت
 و تابلوکان بسووتینرین بہتایبہتی ئەوانہی لہزہت و
 شہوہتی خہلکی تر دہبزوینن. زور قسہو باسی بی
 بنہماو زور چیروکی سہیرو سہمہرہیان باس دہکرد،
 عہلی تہواو ترسی لی نیشتبوو. نہیدہزانی چیبکات
 چوں دہتوانیت دہست لہ رہنجی ئەو ہموو زہحمہتہ
 دریزہی خوئی ہہلگریت عہلی دہپرسی. ہوئی ئەم
 شلہژانہ گہورہیہ چیبہ پیم بلین. ہاوارى دہگہیشتہ
 ہہموو نامادہبوانی قیستیقآلہکہ. کەس ہیچی
 نہدہزانی بہلام نارہزایی تادہہات کلپہی دہسہند و
 مہترسی سہرتابلو و پھیکہرہکانیش زیاتر دہکەوتنہ
 بہرچاوان یہکی لہ ہاورپیکانی وەک ئەسپی خہیالی
 حیکایہتہ کونہکان بہ دلسوزیہکەوہ خوئی گہیاندہ
 عہلی چرپاندی بہ گویددا. عہلی شلہژا. . . وەک
 شلہژانی درہختیک لہبەر ہیرشی رەشہبایہکی
 بہہیزدا. ہاورپیہکەى ہاوارى دہکرد عہلی مہشلہژى
 بہلام کارہساتیک روبہرووی تو بوتہوہ مہشلہژى
 عہلی تو لہ ہہموو کەس زیاتر دہبی لہ ہونہری
 بیدہنگی تی بگہیت کاتیک بیدہنگی بو خوئی قسہیہ لہ
 ئوقرہی چاوہروانیدا. لہ پشت ہاورپیکہی عہلییہوہ

دهنګه دهنګه که پوبه پوی عهلی هاژهی ده کرد و له
 عهلی نزیک ده بووه. دهیانګوت هیی تو ئهی
 هونه رمندی به توانا ده ته وی چی بلیت. بو میژووی
 برینداری ئه م شاره بریندارتر ده که یت! بو؟ دهیانګوت
 ئایا نیگای کچیکی بالابه رز ئه وهنده ده هینی له
 میژووی برینی ئه م شاره پیروتر بی لات. دهیانګوت
 تابلوکانی تو له تابلوی دهستی ئه و فرۆکه وانانه ده چی
 که ئه م شاره یان ژهره باران کرد. عهلی پومه ته کانی
 سوور هه لگه رابوون زمانی چوبووه کلپه. هه موو
 جهسته ی وهک شوپه بی ده له رزی. ئاماده بوانی ناو
 هولکه ببون به دوو به شه وه. ئه و به شه ی هه په شه و
 گومانیان له دلسوزی عهلی ده کرد تووپه بوون وهک
 تووپه بوونی کلپه ی ئاگریک کاتیک که ژنیکی نیگه ران
 مردنی پی چاکتره له وهی ژیردهستی بگاته ئاستی
 لیدان و دارکاری و تف له ناوچه وان کردنی.
 به شه که ی تریان به هه موو توانایان پالیان دنا به
 خه لکه توره که وه و دهیانګوت ناکری که سی نه زانی
 چی ده لی و هونه رمندیک به نارپه و تاوانبار بکه ن و
 خه لکی تر سه ری به لیی بو بله قینن. دهیانګوت ئه م
 هونه رمنده ده بی به شوین گیرانه وهی ژیانه وه بیت
 له م شاره دا نه ک دووباره ژهره خوار دو کردنه وهی

شاره‌که به خه‌فته. عه‌لی ده‌یگوت بمبه‌خشن خه‌لکینه
 با منیش تیڭگه‌م. ئاخ‌ر منیش وه‌ک ئی‌وه عه‌ودالی
 زانینی ئه‌و ر‌استییانه‌م که که‌س نازانی لای کی‌یه
 منیش به‌شوین دۆزینه‌وه‌ی خو‌م و هه‌موو ئه‌ندامه
 ونبووه‌کانی خیزانه‌که‌مدا ده‌گه‌ریم. ئاخ‌ر ئازادی کاتی
 مانای هه‌یه که هه‌ر که‌سه به‌شی‌وه‌یه‌کی تایبه‌تی خو‌ی
 به‌شوین دۆزینه‌وه‌ی کلیلی نه‌ییه‌کانی خو‌ی و هه‌موو
 شته پیرۆزه‌کانیدا بگه‌ریت. یه‌ک دوو که‌س په‌لی
 عه‌لیان ر‌اکیشا به‌ره‌و ئه‌و دیوی هۆله‌که به‌راره‌ویکدا
 تی ده‌په‌رین به‌ناو سه‌دان میوانی پ‌یشانگا‌که‌دا ر‌ه‌ت
 ده‌بوون، ئه‌و ر‌اره‌وه‌ی عه‌لیان تیدا ر‌اپیچ کرد ده‌چووه
 سه‌ر هۆلیکی ر‌وناکی گه‌وره‌وه. که پ‌یشه‌نگایه‌کی
 ر‌ازاوه‌بوو به سه‌دان تابلوی جو‌راوجو‌ر. که هه‌ر له‌م
 یاده‌دا بۆ هونه‌رمه‌ندیکی شی‌وه‌کاری تر ئاماده‌کرا‌بوو.
 له‌ویدا هه‌ندی ده‌نگی ناچیزه و رق ئه‌ستور نار‌ه‌زاییان
 ده‌رده‌بری، گوایه ئه‌م دوو هونه‌رمه‌نده ده‌یانه‌و‌یت
 کاره‌ساتی هه‌له‌بجه له‌که‌دار بکه‌ن به گ‌یرانه‌وه‌ی
 به‌سه‌ره‌اتی ته‌نها دایکیک و چیرۆکی داب‌رانی
 دووکه‌سی تامه‌زرۆ به‌یه‌کتر. عه‌لی چووه پ‌یشه‌وه
 سه‌یری تابلۆکانی ده‌کرد به وردی ده‌یروانی
 ده‌یویست زۆر به‌خیزایی له‌مه‌به‌ستی هۆردوی

پهلاماردهران تېبگات. سهره تا له بهر دهم تابلويه كدا
 راوه ستا. تابلوكه وينه ي شارىكى ويران بوو هه موو
 ماله كان درگاو په نجره كانيان كرابوووه و بالنده كان به
 مردوويى هات و چويان پيدا ده كرد مرؤقه كان به
 مردوويى ده هاتنه دهره وه و ده چوونه ژووره وه.
 به ته نها ديوارى خانوه كان نه بيت كه به گولى رهنگاو
 رهنگ رازابوونه وه هه نگاويكى ترى نا تابلويه ك
 سهرنجى راکيشا ژنيكى به و يقار به بهرگى ريك
 پوشي ئيرانيه وه له پال گورپيكي به كومه لدا وه ستابوو.
 ده ستىكى بوبوو به ديوارى سووتاوى چند ماليك و
 به گولى رهنگاو رهنگ رازا بووه و پياويكىش له
 جورى بالاي خوى بوني گوله كانى ده كرد، شاره كهش
 له ناو ته ميكي سوور باودا نغروبوو. ژنه به و يقاره
 رهش پوشه كه به ده سته كه ي ترى تابلويه كى
 هه لگرتبوو تييدا لوتكه ي دوو كيوى مهن له به كتر
 نزيك ده بوونه وه. عه لى تيگه يشت ئه و حيكه ته ي
 بيركه و ته وه كه ده لى كيوى به كيوى ناگات به لام ئادم به
 ئادم ده گات. هه ر دياربوو ئه و هونه رهنده ي ئه م
 تابلويه ي دروست كردبوو تييدا حيكه ته ي تابلوكه ي
 پيچه وانه كردبووه تابلين تيپه راندنى لوژيك و
 موسته حيل ئه گه ريكي نزيكه. له و يش تيپه رى له و

کاته‌دا گوئی له ترپه‌ی دلی خوئی ده‌بوو، وه‌ک
 ده‌هۆلی ره‌شبه‌له‌ک لییده‌دا. چووه به‌رده‌م تابلویه‌کی
 زه‌ردباووی چوارچیوه زیوین و ته‌ماشای قۆلی
 ژنیک‌ی گه‌نجی ده‌کرد ته‌نانه‌ت ریشاله ورده‌کانی
 سه‌رده‌ستی و ره‌گی باریکی په‌نجه‌کانی دیاربوون
 ئەلقه‌یه‌کی ئالتوونی که دووماری زیوین بوون ده‌میان
 خستبوه ده‌می یه‌که‌وه له‌په‌نجه‌ی ده‌ستی راستیدا
 بریسک و هورپی بوو. عه‌لی هه‌ستی ده‌کرد ئەو
 ده‌ست و موستیه ئالتونیه ده‌ناسیته‌وه به‌لام ته‌واو
 بیری نه‌ده‌که‌وته‌وه که‌ی و له‌ کوئی و هی کئی بووه.
 گه‌را هه‌موو تابلۆکانی جاریکی تر به‌سه‌ر کرده‌وه
 نه‌ناو و نه‌واژۆی که‌سی له‌ژێردا نه‌نوسرابوو.
 سه‌رسام بوو وه‌ک سه‌رسامیی کۆتریک له‌ئاسماندا
 باله‌کانی خه‌ریک بن هه‌لوه‌رین. عه‌لی به‌دوای نازناوی
 هونه‌رمه‌نده‌که‌دا ده‌گه‌را. چووه به‌رده‌م تابلویه‌کی
 قه‌باره گه‌وره‌ی ره‌نگ خۆله‌میشیی به‌ده‌یان میناتۆر
 نه‌خشینرابوو. له‌پرووی ئەودوو تابلۆکه‌وه چاویکی
 گه‌وره ده‌پروانی. پرووی ژیره‌وه‌ی میناتۆره‌کان
 به‌گشتی هه‌مان ئەو چاوه‌بوون تاک و ته‌را نه‌بیته
 قژیکی ره‌ش ده‌که‌وتنه سه‌ر دوو بروی پر و گه‌نجانه
 که نیوان هه‌ردوو بروکه به‌چه‌شنیکی هونه‌ری

بهیهک گه‌یشتبون بی ئه‌وه‌ی دیمه‌نیکی نا ئاسایی
 دهربخهن به پیچه‌وانه‌وه چاوه‌کانیان گه‌شتر و
 فراوانتر دهرده‌که‌وتن به شیوه‌یه‌ک بینهر به ئاسانی
 ده‌یتوانی نیگا‌کانی هه‌رتابلۆیه‌ک به‌جیا بخوینیته‌وه که
 ههر نیگایه‌ک چیرۆکی‌ک بوو له‌و چیرۆکانه‌ی
 هه‌زده‌که‌یت زوو بیببستی و نه‌ینیه‌که‌ی بزانیته‌. عه‌لی
 سه‌رسام ده‌یروانی هه‌ناسه‌کانی خو‌ی وه‌ستانده‌.
 بر‌وای به‌چاوه‌کانی خو‌ی نه‌ده‌کرد که‌وته هه‌لگۆفتنی
 چاوه‌کانی. ئیتر چاوه‌کانی کرده‌وه و ته‌واو دانیابوو که
 چاوه‌کانی نا‌یخه‌له‌تینن ئه‌وه‌ی به‌راستی ده‌یبینی
 هه‌ستی‌که‌ خه‌ریکه‌ چه‌که‌ره‌ بکات تا ده‌هات زیاتر
 راده‌ما، رامانی‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ هۆله‌که‌دا به‌ته‌نها
 خو‌ی و تابلۆکان هه‌بن و تابلۆکان بیان‌ه‌وی دان به
 راستیه‌کانی خو‌ی‌اندا بنین. خه‌ریک بوو نه‌ینی خه‌یالی
 هونه‌رمه‌نده‌که‌ بدرکینن، له‌ناکاو ته‌نها تریفه‌یه‌ک
 سه‌ری هه‌لدا. بوو به‌ دوان و زیاتر و پاشان به
 بیره‌وه‌ریی ناو هۆله‌که‌ خه‌یالی رۆشن بووه‌وه،
 به‌تایبه‌تی سیمایه‌مگین و چاوه‌روانه‌که‌ی
 کچه‌بالا‌به‌رزه‌ قژدریژه‌که‌ ئیتر که‌وته کردنه‌وه‌ی کۆده
 نا‌اشکران. چاوه‌کانی خو‌ی ناسییه‌وه‌ چۆنیه‌تی
 برۆکانی و نیگا‌غه‌مگینه‌که‌ی ئه‌وه‌ی له‌ رۆژانی

به سه رچووی ناو هۆله که دا بیر که وت هه ، موستیه
سحریه که ی ناسیه وه. ههروه ها په نجه ناسک و سپی
یه کانیشی، ئه وه ی به خه یالیش بیری لی نه ده کرده وه
بوو به راستی به لام راستیه ک که مرؤف به ئاسانی
ناتوانی پی له حه قیقه تی بوونیدا بنی، له بهر دووری
ئه گهری پوودانی ئه و راستییانه له بهر خویه وه گوتی
چاوه کانی من له ناو چاوی ئه ودا هیچ شتیکی
نه هیشت گومان وردوو خاش نه کا و ته واو نه م
گه ینیه ته دوورگه ی دلنیایی که به هه زاران رایه له ی
نیگه رانی ته نرا بوو. هه موو گیانی جاریکیتتر نیشته وه
سه ر ئاره قه. هیشتا خه لکه که ته نگه تاو بوون. په یتا
په یتا رۆژنامه نوسه کان پرساری کال و کرچیان لی
ده کرد و ئه م وه لامی نه ده دانه وه. سه ری له خوی
سوورما بو یه که م جار بوو دوا ی ئه و هه موو
نیگه رانیه ی ناو هۆله که هه ست به دلنیایی بکات.
دلنیاییه ک که جوړه له زه تیکی هه یه ته نانه ت که س
قودره تی ئه وه ی نیه بیکات به تابلو! خوی له خه لکه که
راپسکان. به شوین ئه و هونه رمه نده داده گه را.
رۆژنامه نوسه کان به شوینیدا رایان ده کرد به دم
راکردنه وه ده یان پرسای ئایا گه ران به شوین که سینکدا
که نه زانی کییه پیویست به م هه موو شه که تی و

ماندووبوونه دهکات؟ پييان دهگوت عهلی گهپان به شوین کارهساتی شاریک و گهپان به شوین ئه و هونهرمهندهدا کاميان له کاميان گرنگتره؟ دهیانگوت پهيوهندي له نيوان خوښهويستی شاریک و خوښهويستی دوو ئهوينداردا چيه؟ دهیان پرسى نهينى ئه و نيگايانه چين که له تابلوکاني توو ئه و هونهرمهندهدا تيکه له بهيهک بوون؟ عهلی له وهلامی ئهواندا دهگوت: ئه م پرسيارانه زور سادهن، هه موومان به شوین نهينى ئه و سه ره داوانه دا دهگهريين که له گلۆله ئالۆسکاوه کانه وه پيچراون. دهبيت مروڤ سه ره تا خوڤ بدووزيته وه ئينجا به شوین چواردهوره کهيدا بگهريت ئاخر گهپان به شوین نهينى خوښهويستی که سيک يا خود نهينى خوښهويستی شاریک جياوازيه کهى له چيدايه، له راستيدا هه مووتان دهبيت به شوین ئه و وهلامانه دا بگهريين، تا پهى به و حه قيقه ته بهرن و هه رچى زووه وه کو من بيدووزنه وه!

بهره‌مه چاپکراوه‌کانی نووسەر

۱. مەرگی به‌خنده‌وه‌ری، شانۆی شیعر، ۱۹۸۴
۲. ده‌روازه‌ی سییه‌می میزوو، خێرۆکه‌شیعر، ۱۹۸۵
۳. ترازیبای مەرگی پاکیزه، خێرۆکه‌شیعر، ۱۹۸۶
۴. سه‌مه‌فونیا‌ی خوویه، خێرۆکه‌شیعر، ۱۹۸۷
۵. له‌ زیندانی فاشییه‌کاتنا، قه‌سیده‌ی درێژ، ۱۹۸۸
۶. ئه‌نفال، قه‌سیده‌ی درێژ، ۱۹۸۹
۷. روه‌نایه‌ی، قه‌سیده‌ی درێژ، ۱۹۹۷
۸. نامه‌کراوه‌کاتی تاراوکه‌، دیوانه‌ شیعر، ۲۰۰۰
۹. به‌یکه‌ریک له‌ وه‌هم، کتێبی شیعر، ۲۰۰۲
۱۰. که‌له‌گ، قه‌سیده‌ی درێژ، ۲۰۰۵
۱۱. گۆر خه‌ریب، رومان، ۲۰۰۷
۱۲. شاعیری وینه‌ ده‌کیشه‌، کتێبی شیعر، ۲۰۰۹
۱۳. ژنی له‌وه‌ری جوانیا، گۆهره‌مه‌، ۲۰۱۰
۱۴. نیشتمان بێ له‌ میلۆدی حه‌سه‌رت، کتێبی شیعر، ۲۰۱۱
۱۵. فرمیسکی به‌فر، رومان، ۲۰۱۲

